



LA PUBLICITAT

Didacta
de la manuscritura de moda, perquè és clara, fàcil i ràpida, i
hom pot aprendre-la en un mes a qualsevol dels
Líceu Dalmau
Sr. Director del LÍCEU DALMAU
Carrer València, 245
Nom
Carrer
Ciutat

ANY LI.—NUM. 17.145.—PREU: 10 CENTIMS
BARCELONA, DIJOUS, 21 DE MARÇ DE 1929
TALLERS D'IMPRESSA: CARRER BARCELONA, 11 I 13.—TELEFON 14048

CRÒNICA Flors boscanes

Nunci de primavera. el Patronat "pro flora silvestre" acaba de publicar el manifest "l'engany". Porta repartides més de cent mil ambostes de llavors: de margarida, de pontiol, de romaní, de roselles, d'espígol, de blauets... Des d'ara en repartiran, també, de mimosa, de tell, de pi... car no són les flors i les herbes terrals l'únic ornament de la terra; ho són, així mateix, els arbres i les bosqueries.

Arbres, herbes i flors són uns dels elements que més contribueixen a la coloració del paisatge i a les seves mutacions anuals. Entre terra i aire, s'enfonsen en la gleva i s'endinsen en el cel amb ramificacions simètriques d'arrels i de branques; immòbil el pa de les arrels, groxadiu a l'embat del vent, la capçana. Són com una emanació de la terra mare, rica de flonges aufractuositats i tal d'estatjar-hi la frèvola munió dels ocells. Diria's que en aplegar-los a bosc, la terra té els ocells sota l'ala.

Cada flor és una gota de llum, pariones, totes, dels cristalls multicolors que esmaïen els esqueis. Color, sabor, virtuts remeies, dolça flaire: vet ací les qualitats de les flors i de les herbes humils. Poques coses superen en elegància el dibuix i les entonacions d'un herbari. Pocs llibres donen més goig a la mirada que el monumental de la flora lusitana, inacabat per haver-hi deixat la fortuna el Baró d'Hossmanseg, que l'edità. No hi ha qualitats d'estofa que puguin comparar-se amb la de certes tiges de colors neutres. A l'art solen ésser-li velades — de tan difícils de combinar amb harmonia — les colors massa vives. La natura les coordina amb magistral perfecció. Ni la vesta de Salomó, en tota la seva glòria, era d'un teixit equiparable al suavisim teixit dels lliris del camp.

Quina catifa, ni que fos de rei, té el gruix visible d'una prada! Sobre el fons verd de les herbes i el besllum, s'hi combinen, amb balandreig divers, un sostre d'insectes i un sostre de flors, magnífics. No és més fina l'aigua d'una cala rica d'escumeg i d'alguers. Si les flors són d'una sola mena, llur taca de color esdevé un núvol de posta o una llacuna de misteri.

No totes les flors són efímeres. En una calaixera d'una masia de muntanya sé que una pietat filial serva dos pitgers amb dos rams de flors inalterables: semprevives, escardots, fanals, penical... Cada any algunes tiges es treuen; cada any els rams s'empolimen i escabellen; però cada any, també, la pietat filial rega — més reduïts cada vegada — aquells rams que uoq santa mestressa havia aplegat un dia d'estiu, aviat farà trenta anys. Les nostres contrades són fèrtils de flors i de cançons. Les cançons broden la continuïtat del treball; les flors ressegueixen els marges i les tanques de les terres de conreu, les vores de camins i torrenteres. Allí on hi ha un límit, allí s'aflorena l'herbassar florit, si no el travessa, sovint.

Bo serà que el Patronat "pro flora silvestre", que tan generosament facilita l'escampada de granes, insisteixi en les seves instruccions als sembradors, per tal que la sembra sigui profitosa tota. Unív, respecte de cada mena de llavor, advertir la classe de terres que li convé, i l'època i les condicions de fer-la. Car si cada terra fa sa guerra, és més cert, encara, que cada terra fa les seves flors.

En comentar aquesta croada de repoblació floreal del camp, em ve a la memòria el record d'aquell patrio que es deia Joan Vidal i Valls. Republicà sense soroll, regidor plàcid, micer equànime, ciutadà honorable, intentà, des de Casa de la Ciutat estant, emplen de plantes i flors els balcons i les finestres de Barcelona. Algun resultat aconseguí, però la seva veu, en parlar d'aquest tema en les prosaïques sessions de qualque Comissió permanent, no trobava general ressò.

JAUME BOFILL

Oh, la senyora marquesa!

L'altre dia un bon amic meu va dir-me que jo sentia l'obsessió de París i que això s'endevinava en la manera dels meus articles. Potser és veritat. No he pas d'amagar que menysor un xic i que la paraula de París és més que una paraula: és una actitud, és una manera de mirar, és una actitud especial aquesta terra de França en temes periodístics, en anècdotes i casos divertits que se'n diu República Francesa. La darrera anècdota... És molt curiosa i sembla una novella melancòlica d'aquelles que fan oblidar a les noies que van al tramvia que han passat la parada on havien de baixar.

Un dia, millor dit, una nit, una distingida, elegant i magnífica senyora entrà en un cabaret del París elegant, acompanyada d'una dama que tenia tots els aires de senyora de companyia. S'asseguraren en una taula ben situada, demanaren xampany; la senyora es passà la borla de polvors per les galtes i, de passada, deixà lluir uns superbs brillants que portava a les mans. A l'altra banda, davant mateix de la taula ocupada per la nostra heroïna dels brillants, un jove abillat amb la perfecció d'un model dels millors sastre de les Boulevards, un xic maquiellat com els dansadors professionals dels cabarets moderns, va fixar la seva atenció sobre la bellesa, la simplicitat i les joies de la magnífica inconeguda. El jazz tocà, els llums blancs s'apagaren, s'encengueren els vermells, i el jove elegant s'aixecà i es dirigí a la taula de la dama desconeguda, on, després d'una reverència molt escasset, sollicità la mercè d'un ball. La dama acceptà, dansant aquell ball, després d'aquell ball en dansar en un altre, el jove es traslladà a la taula de la senyora i se'n anà.

La dama inconeguda, en retirar-se, ja no era la dama inconeguda: era la marquesa de X. X. Una tarja ho testificava. Uns brillants autèntics ho confirmaven. El dansari professional estava entusiasmat de l'agradable acolliment que una senyora assa que aquella li havia dispensat, i estava disposat a posar en pràctica un pla que li semblava infalible. La senyora marquesa va comunicar-li que, aprofitant l'absència del seu marit, el qual seria de viatge durant un parell de setmanes, podrien organitzar una sortida a la Costa Blava. El dansari acceptà, naturalment. Tot anava com una seda. Hom preparà els equipatges, adquirí els bitllets, telefonà reservant cambres, etc., etc., però ningú pensava en l'insubornable final que podia tenir l'aventura. A l'estació de París un parell d'agents de la policia va detenir la senyora marquesa. Hom hagué de suspendre el viatge i seguir els agents a la prefectura, on el senyor comissari ensenyà a la marquesa una denúncia i un reall de diari que deia textualment el següent: "La senyora marquesa de X. en tornar del seu viatge a Berlín, ha constatat la desaparició de la seva cambriera, de quatre anells de brillants i d'un pendient, de nombrosos vestits de passeig i de soirée, de capells i d'altres d'una capsa de targetes amb l'escut nobiliari de la marquesa..."

El dansari enamorat es quedà petrificat. La seva "marquesa" acotà el cap i enrogí de vergonya. El viatge a la Costa Blava es convertí en una prosaïca visita a la presó dintre un cotxe cel·lular ben poc confortable. I, a la nit, el pobre dansari, amb un desgany al cor, reprengué la seva tasca de cavalier professional, fabricant de somriures acaramellats i de cortesia mundana, al cabaret del gran París, entre llums vermells i estranyes filigranes del jazz...

DOMÈNEC DE BELLMUNT

Aquest número ha passat per la censura governativa

Full de dietari

ELS FILMS AMERICANS I EL CARÀCTER NACIONAL

Parlava ahir de la influència que exerceix Amèrica a través del seu quasi-monopoli cinematogràfic. Alguns periodistes americans han dit que Europa es neguitejava de veure créixer i consolidar-se aquesta influència. És possible, si entenem per Europa una selecta minoria d'esperits nacionalistes; la resta de la població podem assegurar que no experimenta cap mena de neguit, i que viu innocentment davant les peripècies d'Harold Lloyd i pateix satisfactoriament davant els maldecaps de Lillian Gish.

Però aduec si entenem que Europa és representada en afers d'aquesta mena per tres o quatre dotzenes de persones — cosa que no repugna gens a les nives doctrines — no crec convenient d'exagerar gaire els efectes de la subdita influència.

En primer lloc, els films americans són un producte més internacional que no nacional. Es rar de trobar-ne cap que no hagi estat intervingut d'una manera o altre per subdits de tres o quatre països. Uns cops el director, d'altres l'escenarista, o bé alguna de les primeres parts, o bé la novel·la d'on procedeix el film, són europeus. Charlott mateix, presentat com a geni del cinema americà, és anglès. Ho és per la naixença i — cosa més interessant — per la intenció del seu humorisme. Valentino, rei dels galans joves, era italià. Pola Negri, dona fatal per excel·lència, és polonesa; Vilma Banky, Lili Damita, Menjou, Jaumings, etc., etc., no són americans de raça. Entre els directors no cal dir com abunden els no ianquis: Kada, Murnau, Stroheim, etc.

En fi, l'indiscutiblement americà de les empreses americanes de cinema és el capital, l'organització i, primflant una mica, la tècnica fotogràfica i l'optimisme una mica bahau i popular que informa el noranta-cinc per cent de la producció californiana.

La prova més clara que el pel·lucisme ianqui escampa un virus nacional molt dèbil i molt poc característic és que té acceptació arreu del món. No dubitem que si representés un plat tan fort com el teatre de Shaw, tant de raça com les tragèdies de Racine, tan subtilment podrit com l'obra de Proust o de Tomàs Mann, no guanyaria els públics amb la facilitat que els guanya.

Una persona universalment simpàtica vol ésser una persona de poc caràcter. Igual ocorre en el ram de la cinematografia. Els films americans, per exemple, han tingut poca acceptació, tot i els seus encerts de tècnica i el seu art d'execució, perquè solien dur un ferment nacional massa poderós: no podien agradar a tots els països.

Ara bé: hi ha realment alguna cosa en la pel·lícula americana que exerceix una influència visible... Us la diré demà.

CARLES SOLDEVILA

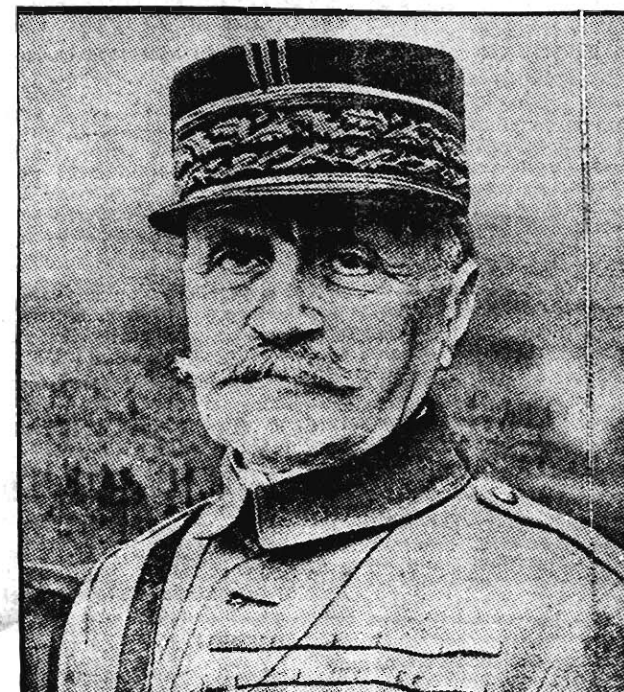
Una ciutat goda a Crimea

La societat russa per a l'estudi de la Crimea fa un any que havia emprès, sota la direcció de l'arqueòleg Nèpikov, l'exploració del subsol d'Eski Kermen. Aquestes recerques proporcionen dades precioses sobre els gods.

Es sabut que al començament de la gran migració dels pobles vintus de l'Europa oriental, els gods ocupaven importants establiments a la Rússia meridional. Els primers documents que es coneixen sobre la civilització goda daten d'aquesta època; aquests documents han estat transmesos per les famoses traduccions del bisbe Ulfilà. Quan els gods passaren el Danubi en busca de regions més hospitalàries, ençà de les fronteres de l'Imperi romà, molts prepareren restar a Crimea. Fins ara es coneixia molt poca cosa, però les excavacions realitzades per la Societat russa acabau de demostrar que és dintre la zona d'Eski Kermen on es trobava la ciutat goda de Dori, l'emplaçament de la qual havia estat buscant inútilment feia molts anys per distingits arqueòlegs.

La ciutat de Dori, per la construcció, s'assembla molt a una altra ciutat goda: Toledo. També estava protegida per importants fortificacions. Les obres de defensa més considerables són prop de l'entrada de la ciutat i eren tallades en la roca. L'examen d'aquestes fortificacions ha permès deduir que daten del segle V o del VI. Han estat descoberts carrers gairebé enters, en bon estat de conservació, i algunes habitacions de dimensions diverses. La superfície de les excavacions és d'uns vintanta mil metres quadrats, i hi ha esperances de noves descobertes, que proporcionaran indicacions molt apreciables per a la història dels gods. Segons els savis russos, aquesta descoberta d'una capital goda té per a l'estudi d'aquell poble la mateixa importància que les excavacions de Pompèi per a la història romana.

Ha mort el mariscal Foch



Només un tècnic en el complicat art de la guerra podria parlar amb coneixement de causa d'una figura de primer terme en la història de la gran tragèdia. Sortosament hi ha tan poca gent científicament preparada en aquesta matèria!

En la història de l'art militar el mariscal Foch tindrà almenys dos grans capítols: haurà d'ésser estudiat com a tractadista i com a general.

Com a tractadista, Foch va fer una revolució en l'art de la guerra. Foch ha estat el gran tècnic de l'escola francesa. En les seves obres: "Des principis de la guerra" i "De la conduïte de la guerra", Foch fa la feina de l'home trenca-mollos, trasbalsa els vells mètodes acadèmics i proclama l'oportunitat racional contra la teoria que l'art de la guerra contenia una multitud de dogmes i principis invariables.

Des de l'any 1884 fins al 1913, Foch no fa vida de caserna. El seu camp d'operacions és la càtedra, i puja una fornada de militars incomparable. L'any 1884 fou destinat a la secció tècnica del ministeri de la Guerra; després passà a l'Escola Superior de Guerra, a l'Estat Major del 16 cos i al Negociat d'operacions. L'any 1895 professà la càtedra d'història militar i estratègia aplicada. L'any 1907 és general i director de l'Escola Superior de Guerra. L'any 1909 crea el Centre d'Alts Estudis Militars, institut que ha merescut el nom d'Escola de Mariscals.

Durant els primers anys de la guerra, Foch juga un paper molt important i se li confien també càrrecs de caràcter eminentment tècnic. Pren part a la batalla de Nancy, i a l'hora de perill, quan la primera batalla del Marne sosté el flanc dret de l'exèrcit francès. Molt aviat rep l'ordre de lliar l'acció dels exèrcits francès, anglès i belga des de l'Oise a mar. Aquesta acció culmina amb la batalla d'Ypres, que dirigeix i guanya. Més tard (1915) organitza la batalla de l'Artois, i l'any 1916 sosté l'ofensiva del Somme.

Quan es produí la crisi de l'alt comandament, i ja abans, tothom indicava un nom: Foch. Es deu al mariscal Foch la unitat de comandament, qüestió que va anar precedida de llargues negociacions polítiques. La segona batalla del Marne és la principal plània de Foch. Després d'uns quants dies de nànic, quan semblava que l'avenc de l'exèrcit alemany amenaçava la ciutat de París, Foch fa una maniobra semblant en esser a la de la primera batalla del Marne. Els alemanys ho tenien tot minuciosament calculat com durant la primera batalla del Marne, quan durant l'ofensiva de Verdun, Tals i tals forces posades en joc de tal manera donen com a resultat la victòria, pensaven els alemanys. Però els generals alemanys no comptaven mai amb els impossibles, i quan fallava una petita rodeta de la seva màquina de guerra, fallava tot l'anarrell de rellojería. Altra vegada l'avenc alemany havia estat massa ràpid. Foch pren l'ofensiva, i restableix la situació. I llavors comença l'ofensiva d'obrir bosses al front enemig, a la famosa línia Hindenburg. Els exèrcits de Foch felen cada dos o tres dies un gran esboranc i a la línia una bossa. La línia alemanya havia d'ésser rectificada, i així va anar reculant l'exèrcit germànic.

S'ha dit també si l'armistici no havia arribat massa precipitadament que Wilton havia immosat que no havia de veure's innecessàriament ni una gota de sang. Foch, que al·legres la era mariscal, fou el qui hagué de dictaminar que l'exèrcit alemany havia estat militarment vençut i que la només li restaven forces per a retirar-se amb ordre.

COMENTARIS La pronòstiga de l'estiu

Diuem — la gent camperola de Cumberland — que enguany l'estiu serà un bell estiu: un senyal ho fa conèixer, i és que les comunitats gairebé religioses de les cucals fan llurs nius amunt, ben amunt dels arbres.

Acceptem la pronòstiga (em plau el to popular d'aquest femení, trobat per En Torres i Bages). Preparem-nos amb unió i alegria a celebrar l'apogeu magnífic de la llum. Esperem joiosament que, al capdavant, un foc subtil s'infiltrarà en les nostres venes. Hi ha hagut estius que les sagetes invisibles del déu que ressegueix el firmament han arrauxat els homes i els han fet delirar per nous assoliments de bellesa i de justícia. D'altres no han volgut sinó jurificar-los d'humeurs inquietes per una automàtica transpiració sense glòria, i induir-los a recercar, com a alleujaments anònims, el bosquet de les berenades i les vores de la font retornadora. Hi ha hagut estius assenyalats per marques ciutadanes, i d'altres que no han estat sinó vacances rurals. És clar que les cucals no poden precisar sobre la influència de les calors properes d'Europa, de cap indret d'Europa. I ben mirat la cucala, aquest negre corvú que sempre sembla clenxinat per un cirabotes, es passa l'hivern al sud d'Europa, l'estiu al nord, i hauria de tenir una certa experiència i fer comparances i sotjar el remot congruïment de les avinenteses. Negre com un antic astròleg — com un modern diplomàtic — com un pastor protestant, la cucala prefereix de deixar-nos, quant a l'orientació de l'estiu, indecisos: limitar-se a la severitat sàvia de l'anunci que comporta el seu niu acimat.

Hom, tanmateix, pot saltar i oridar, com una criatura: — Cucals, cucala, Déu et lliuri de bala, igual demà que avui, cucala, cucala, si em dius el que jo vui. — J. C.

L'HOMENATGE DE LA CAMBRA FRANCESA

París, 20. — Al final de la sessió de la Cambra, el senyor Poincaré ha declarat que havia d'anunciar, amb profund dolor, la mort del mariscal Foch.

Tots els diputats, profundament emocionats, s'han aixecat dels seus seients, llevats dels comunistes.

El senyor Poincaré ha afegit que el mariscal Foch no havia estat solament un gran soldat, sinó que havia estat també un gran ciutadà.

La Cambra ha acollit aquestes paraules, pronunciades enmig d'una gran solemnitat, amb unànime aplaudiment.

El president ha dirigit, en nom de l'Assemblea, un suprem homenatge a la memòria del difunt. — Fabra.

HONORS AL CADAVER

París, 20. — El Consell de ministres ha acordat que es tribuïni al cadàver del mariscal Foch honors nacionals. — Fabra.

EL GOVERN ES REUNEIX

París, 20. — En saber el Govern la mort del mariscal Foch ha celebrat Consell a la Cambra dels diputats, amb objecte d'adoptar acords sobre l'acte de l'enterrament.

Tal com hem dit, s'adoptaran al cadàver honors nacionals.

El Govern ha decidit presentar al Parlament un projecte de llei demanant crèdits especials.

L'enterrament es seguir que no se celebrará abans de dissabte o potser de diumenge, amb l'objecte de donar temps a les delegacions estrangeres que segurament seran enviades per a arribar a París. — Fabra.

A LA CASA MORTUARIA

París, 20. — El president de la República, senyor Doumergue, aurià demà al carrer de Grenelle per tal de donar personalment el condol a la vídua del mariscal Foch i veure les despulles del gran soldat. — Fabra.

LA NOTICIA ES COMUNICA DA AL REI JORDI

Londres, 20. — Així que s'ha sabut, al Palau de Buckingham la mort del mariscal Foch, s'ha telegrafià la trista nova al Rei, a la seva residència de Bognor. — Fabra.

COM MORI EL MARISCAL

París, 20. — A les cinc tocadetes, i després d'haver passat el dia quasi normalment, el mariscal Foch

EL FOC

Les infermeres telefonaren tot seguit els metges i han cridat un sacerdot de la parròquia de Santa Clotilde, que ha administrat al pacient els Sants Sagraments, que han estat rebuts pel mariscal sense donar-se'n compte.

A la poca estona, l'illustre, sense cap sofriment, ha exhalat el darrer sospir.

La nova del traspàs del mariscal Foch, difosa ràpidament per telèfon i telègraf, ha causat profunda emoció a tot arreu.

Als pocs moments d'haver expirat el mariscal, els diaris publiquen edicions especials.

Al carrer de Grenelle han acudit davant l'edifici nombroses persones amb objecte de signar en les llistes posades a l'efecte, i el seu nombre ha arribat a ésser tan gran que la policia ha hagut d'organitzar un servei d'ordre.

Després han arribat les personalitats oficials. El primer a presentar-se ha estat el senyor Painlevé, que ha donat el condol a la vídua del mariscal i després ha vist el cadàver.

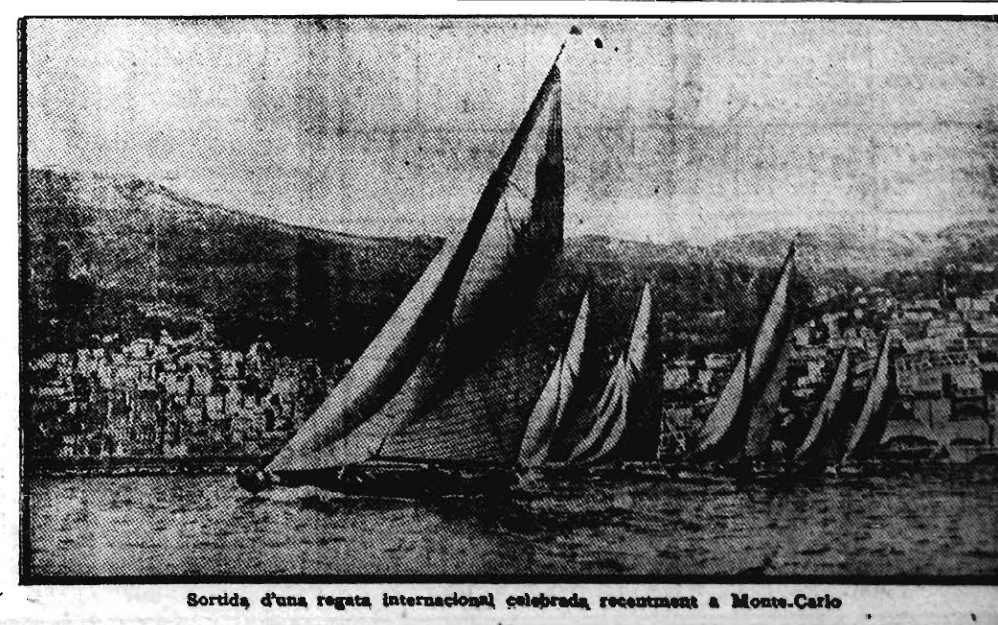
Després ha arribat el general Laffont, representant del senyor Doumergue, i més tard han anat arribant els senyors Doumer, president del Senat; el president de la Cambra, els senyors Poincaré i Briand, el Govern, ambaixadors, mariscal Petain, una delegació de l'Acadèmia francesa, de la qual era membre el mariscal Foch, i moltes més personalitats. — Fabra.

EXPLOSIÓ I INCENDI EN UNA REFINERIA DE PETROLI

Marsushook (Pennsilvània, Estat Unit), 20. — A conseqüència d'haver fet explosió una refinera de petroli, ha resultat un obrer mort i uns altres quatre amb cremades greus. Sis grans dipòsits de petroli s'han inflamat, i com sigui que hi ha diversos obrers que falten, hom tem que també hagin percutut en l'accident. — Fabra.

TRES NENS CARBONITZATS A TOLOSA

Toulouse, 20. — Un gran incendi ha destruït una casa, els habitants de la qual han hagut d'ésser salvats pels bombers. Tres nens han mort carbonitzats. — Fabra.



Sortida d'una regata internacional celebrada recentment a Monte-Carlo

BORSA - FINANCES
LA INFLUENCIA DELS JOVES
per METRIOS

Si les nostres activitats comercials i industrials pateixen d'un
excess de rutina, sembla natural que fossin les joves generacions les
cridades a renovar-ne l'organització. No estem gaire segurs que
sigui precisament l'element jove de casa nostra el que pugui rea-
litzar-ho, tot i que molts escriptors i preocupacions que predomi-
naven entre els nostres avis ens semblen avui sentiments prehistò-
rics, i aquesta desproporció vulgui anunciar una visió més am-
pla per enfocar tota mena de problemes. No és gaire probable que
moltes empreses noves es muntin a base d'estalviar el major nom-
bre de despeses, admetent els deu cèntims del tramvia, esperit de me-
quinesa, i en molts casos de sacrifici, que ha estat la base de moltes
fortunes. Avui tothom cerca el major nombre de comoditats; tots
els joves somnien en l'automòbil, i no es vol esperar a ésser vell
per a tenir diners. L'exemple dels joves triomfadors dels Estats
Units influïx poderosament damunt la imaginació dels nostres ado-
lescents. Cal preguntar-se, però, si l'educació que reben els nois
a casa nostra afavoreix la tenacitat en el treball i l'afany d'estudi
que són la base necessària perquè sorgeixin les iniciatives fecundes.
Ningú no s'adonaria, en un país desconegut, sense un itinerari
fixat o una bona carta geogràfica. En el nostre país, que viu de
la indústria i el comerç, és negligida gairebé en absolut l'educació
econòmica dels joves. A la Universitat ningú ha pensat a mun-
tar degudament una Facultat de ciències econòmiques i una Fa-
cultat de ciències socials: a Barcelona no hi ha un lloc on els que
desitjarien aprendre — que són molts — els secrets de l'organitza-
ció econòmica, puguin fer-ho ni pagant. De totes maneres, manca
aquell interès general pels problemes de l'Economia que en els anys
que precedeixen els grans renaixements econòmics es desenvolupa
entre les classes cultes. Avui fóra molt més fàcil trobar un nucli
d'estudiants voluntaris de les qüestions que afecten la producció,
entre els treballadors i els dependents, que entre els fills de fa-
bricants, que estan destinats a seguir els negocis de llurs pares.
L'afany de triomfar aviat que senten les generacions noves, ajun-
tat al poc interès per l'estudi de les qüestions econòmiques, pre-
disposa a l'arribisme i al fracàs. Adhuc aquells que coneixen molt
bé la tècnica del negoci, corren el risc del fracàs si ignoren els
problemes generals de l'economia, i aquí està el secret de la fà-
lida d'alguns homes que s'havien enlairat pujant en l'escala de
la rutina, i amb el desvergonyment necessari es llançaven a l'ex-
ercici d'empreses "genials". Nosaltres aconsellàrem als nostres jo-
ves que no tinguessin massa pressa a arribar i procuressin exercir
la imaginació en l'estudi dels problemes econòmics i socials, per
poder davallar, amb seguretat, del problema general al cas con-
cret. Continuem creient que en la renovació de la nostra indústria,
el nostre comerç i la nostra banca, hi podran més una dotzena d'ho-
mes ben preparats, que un regiment de rutinaris comandat per
alguns falsos genis, les iniciatives dels quals sols escamenten els
productors que senten una mica d'afany renovador. Ens resistim
a desistir, en la nostra gent, els signes d'una nova decadència.

Mercat d'Arbòs

Ous, la dotzena, de 2'40 a 2'50 ptes.
Comills, el parell, de 7 a 10 ptes.
Gallines, el parell, de 15 a 20 ptes.
Pollastres, id., de 10 a 15 ptes.
Anecs, el parell, de 16 a 25 ptes.
Porcs, un de 55 a 65 ptes.

Garroïes, els 40 quilos 10 ptes.
Ordí, els 100 quilos, 43 ptes.
Blat, els 100 quilos, 53 ptes.
Vi blanc, 2'50 ptes. grau i carga.
Vi negre, 2'50 ptes. grau i carga.
Morenc, els 100 quilos, 44 ptes.
Herps, els 100 quilos 48 ptes.
Favetes, els 100 quilos 48 ptes.

Ayuntamiento de Barcelona
SUSCRIPCION DE
35.000.000 DE PESETAS NOMINALES EN TITULOS DE LA
DEUDA MUNICIPAL DE BARCELONA

5 POR 100, EMISION DE 1923
Correspondiente al presupuesto extraordinario del mismo año. al
TIPO DE 87'25 POR CIENTO
con cupón 31 marzo corriente.

Esta suscripción constará de 67.200 títulos subdivididos en 68.500 títulos unitarios de
500 pesetas nominales y 700 de 2.500. Siendo estos últimos canjeables a partir de pri-
mero de junio por títulos unitarios de 500 pesetas en virtud de los anuncios oficiales
publicados por este Municipio, y forman parte del empréstito de 117.150.000 pe-
setas autorizado por este Excelentísimo Ayuntamiento destinado a nutrir el citado pre-
suesto extraordinario, a fin de terminar la Exposición Internacional de Barcelona, pago de
dos anualidades de amortización del empréstito emitido en primero de junio de 1922, des-
tinado a la propia Exposición. Cooperación económica a la Junta Mixta de Urbanización
y Acuartelamiento de Barcelona y a distintas obras de urbanización y servicios munici-
pales de carácter urgente.

Su interés, de 5 % anual, es pagadero por cupones trimestrales, que vencen en 31 de
marzo, 30 de junio, 30 de septiembre y 31 de diciembre de cada año.
La amortización se efectuará a la par exclusivamente por sorteos anuales, pudiendo
anticiparse estos a voluntad del Ayuntamiento.

CONDICIONES DE SUSCRIPCION
La suscripción pública se abrirá el día 22 del corriente, a las nueve de la mañana,
quedando cerrada a las seis de la tarde de dicho día, o antes, si los pedidos, que se atende-
rán por orden de presentación, hubiesen cubierto la totalidad de los títulos que se ofrecen.

Esta suscripción está intervenida por los agentes oficiales de Cambio y Bolsa.
PRECIO DE LA SUSCRIPCION: 87'25 POR CIENTO
o sean pesetas 436'25, por cada 500 pesetas nominales, pagaderas en el acto de la sus-
cripción contra entrega de los títulos.

Para asegurar el éxito de esta suscripción, se ha constituido un Sindicato integrado
por los Bancos que figuran al pie de este anuncio.

- PUNTOS DE SUSCRIPCION
Banco Hispano Colonial
Sociedad Anónima Arnús Gari
Banco de Cataluña
Soler y Torra Hermanos
Banco Arnús
Banco Marsana, S. A.
Garriga Nogués Sños., S. A.
Banco Urquijo Catalán
Banco Tusquets, S. A.
Banco Hispano Americano
Banco Comercial de Barcelona
Hijos de F. Mas Sardá
Jover y Compañía
Banco Préstamos y Descuentos
Nonell Hermanos
Banco Mir, S. A.
Banco Magin Valls, S. A.
Orzáez y Gorina
Rosés y Compañía

CASA DE LA SELVA: Bosch y Codolá, Juvert y Presas
GRANOLLERS: Banco de Granollers
REUS: Banco de Reus de Descuentos y Préstamos
RIPOLL: P. Suñer y Ferrer
SABADELL: Banco de Sabadell
TARRASA: Banco Comercial de Tarrasa
TORTOSA: Banco de Tortosa
VALLS: Banco de Valls
y en todas las Sucursales y filiales de dicho Banco.
Barcelona, marzo de 1923

ANUNCIS MEGANILLS

OEL-LEGI OFICIAL DE MET-
GES DE BARCELONA I LA SE-
VA PROVINCIA

En cumplimiento de los artículos
30 i 31 del Reglamento vigente,
d'aquest Col·legi de Metges, la
Junta de Govern d'aquest, con-
voca tots els col·legiats a la
Junta General Ordinària de
primera convocatòria, la qual se
celebrarà el dia 27 d'aquest
mes, a les 22 hores, al local
d'aquesta Corporació, carrer de
Santa Anna, número 28, i prega
en gran manera l'assistència.
— Barcelona, març de 1923.
Per acord de la Junta de Go-
vern. El Secretari, M. Parri-
zas Visat. El President, L. G.
Tornet.

ALS SENYORS ACCIONISTES
DEL "GRAN METROPOLITA
DE BARCELONA, S. A."

Els Bancos signants comuni-
quen als senyors posseïdors
d'actions del "Gran Metropolita
de Barcelona S. A." que ac-
ceptaren la cessió de llurs ac-
cions en les condicions con-
signades en els anuncis oficials
publicats en 4 i 19 de gener
d'aquest any, que poden acudir
a fer el canvi des del dia 24
d'aquest mes.

BARCELONA 20 DE MARÇ 1923.
BANO HISPANO-COLONIAL
SOCIETAT ANONIMA ARNUS-
GARI, I BANO DE BISCAIA

CATALANA DE GAS
I ELECTRICITAT, S. A.

Venent en primer d'abril ven-
nent els cupons números 69 de
la sèrie D. 61 de la sèrie E. i 55
de la sèrie F. de les obligacions
d'aquesta Societat, es posa a
conèixer dels senyors posseï-
dors que, des de l'esmentada
data, quedarà obert el pagament
dels dits cupons, a la Ban-
ca Arnús (Plaça de Catalunya,
número 22), tots els dies fei-
ners.

El pagament es farà amb de-
ducció de l'u per cent de l'im-
port del cupó, per impost Mu-
nicipal sobre el producte net, de
conformitat amb l'article 405
de l'Estatut municipal i altres
disposicions legals vigents.
Barcelona, 20 de març de
1923.

SOCIETAT ANONIMA ELI-
TRICA DEL CINCA

Venent en 31 d'aquest mes
i en primer d'abril venent, res-
pectivament, el cupó número
63 de les sèries A. i B. i adme-
ro 40 de la sèrie C. de les obli-
gacions d'aquesta Societat, es
posa a conèixer dels sen-
yors posseïdors que, des de
les esmentades dates, quedarà
obert el pagament dels dits cu-
pons, a la casa de Banca dels
senyors Soler i Torra Germans
(Rambla dels Estudis, número
13), tots els dies feiners.
El pagament es farà amb de-
ducció de l'u per cent de l'im-
port del cupó, per impost Mu-
nicipal sobre el producte net, de
conformitat amb l'article 405
de l'Estatut municipal i altres
disposicions legals vigents.
Barcelona, 20 de març de
1923.

ACLAIRIMENT
FOMENT
D'OBRES I CONSTRUCCIONS
(Societat Anònima)

A tenor de la facultat que
l'article 36 dels Estatuts socials
conferix al Consell d'Adminis-
tració d'aquesta Societat, llurs
senyors accionistes són con-
vocats a junta general extraordi-
nària, que tindrà lloc el dia 5
d'abril venent, al local de les
oficines, Balmes, núm. 36, im-
mediatament després d'acabada
l'Ordinària de segona convoca-
tòria, senyalada per al mateix
dia, per tal de discutir i votar
una proposició que es pre-
senta relativa a augment de ca-
pital, en el sentit de repartir,
a benefici dels senyors accio-
nistes, part del fons de reserva
d'assegurament i previsió, en un
determinat nombre d'actions
preferents d'interès del sis per
cent.

Tindran dret d'assistència a
la dita junta els senyors accio-
nistes que, amb quaranta vi-
hores d'anticipació a la sen-
yalada per a celebrar-se, diposin
a la Caixa de la Companyia, a
aquesta ciutat, Balmes, 36, o
des de les oficines de Madrid, Ale-
xandre, 75, primer, esquerra,
vint accions, almenys, de la dita
Companyia, o el resguard acre-
ditatiu de llur pertinença i de
trobar-se dipositades a la Caixa
d'alguna Banca o Societat legal-
ment constituïda; el resguard

R. CAPELL METGE ESPECIALISTA HOSPITAL DE PARIS
MALALTIES DEL RECTE I ANO

ECZEMES, FISURAS,
PERDUES DE SANG, ETC. HEMORROIDES (mòrenes)
Tractaments especials, no operatoris, no dolorosos - Salmerón, 42, de 4 a 8

BORSA DE BARCELONA

Borsí matí: Nord, 125'90; Alacant, 118; Colonial, 120'35;
Chades V., 756, 758, 754; Chades E., 145'50; Banc Catalunya, 123;
Caceres V., 21'75; Filipines, 413, 412; Algües V., 221'50.
Borsa tarda: Amortizable 3 per 100, 74'00; Nord, 125'95,
125'70; Alacant, 118, 117'90; Orenses, 41'20, 41'10, 41'55;
Plates, 47'50; Colonial, 130, 129; Chades V., 748, 746, 748; Banc
Catalunya, 123'75, 122'75; Illes, 101; Hülleres, 120'25; Dénies,
21'25; Rif, 135; Explosius, 254, 253'50, 254'50; Filipines, 410,
407, 408; Algües N., 162'50; Algües V., 221; Felgueras, 83'50.
Borsí nit: Gas E., 16'00; Colonial, 129; Filipines, 407; Docks,
26'30; Felgueras, 83'50; Nord, 125'80; Chades, 716; Orenses,
41'50; Banc Catalunya, 122'50.

COMPTAT: Valors encara no compresos en el Butlletí Oficial

Barcelona Traction 1927 ... 101'55
Borsa Motus 1923 ... 90'95
Indústries Aeronàutiques ... 97'75
Indústries Aeronàutiques ... 123'75
Saragossa d'Urbanització ... 96'35

Table with multiple columns containing financial data, including interest rates, exchange rates, and market prices for various goods and services.

BORSA, MADRID

Table with multiple columns containing financial data for the Madrid stock market, including prices for various securities and commodities.

CANVI DE L'OR

Table with multiple columns containing exchange rates for gold and silver.

DIVISES

Table with multiple columns containing exchange rates for various foreign currencies.

DADES FACILITADES PER LA CASA
JOAQUIM SITGES PADROSA

Table with multiple columns containing market prices for various commodities, including grains, oils, and other goods.

MERCAT DE LLOTJA

Table with multiple columns containing market prices for various goods, including grains, oils, and other commodities.

CENTRE COTONER DE BARCELONA

Table with multiple columns containing market prices for cotton and related goods.

OC

la gaseta setmanal de la Literatura, de les Arts, de la Ciència en terres occitanes sortirà dintre aquest trimestre. El vostre ajut, catalans i occitans, és sol·licitat

Subscriviu-vos-hi!

Adreça: Via Laietana, 28, 5.º, A



Zurich-Ginebra en 38 hores i 25 minuts.

1927 París - Strasbourg 604 km. en 73 hores i 1 minut

RECORDEU-VOS DE LINDER

Las excepcionals qualitat d'aquest atleta que l'han fet guanyador, dos anys seguits, de la gran cursa a peu Paris-Strasbourg (604 kilòmetres en 72 hores), foren magníficament sostingudes per una alimentació racional a base d'OVOMALTINA, no menys que per un entrenament sistemàtic i una gran voluntat de vencer.

Si porteu en les vostres excursions una provisió d'OVOMALTINA, arribareu sempre al lloc que us proposeu en la plenitud de les vostres forces. Penseu que la fatiga i la manca d'un aliment adequat i necessari, poden privar-vos de tots els gaudis que esperàveu de la vostra excursió. Dins d'una llauna d'

OVOMALTINA

portareu

llet, ous, malta i cacau

Lo millor de lo millor, en forma d'aliment concentrat, de preparació rapidíssima, de fàcil digestió i d'un gust exquisit.

Feu-ne la prova en la vostra primera sortida.

Llaunes de 250 i 500 grams a totes les bones drogueries.
Fabricants: Dr. A. Wender S. A. - Berna (Suïssa)

haurà d'expressar necessàriament el número corresponent a cada una de les acions. Cada vint accions pròpies o representades donen dret a emetre un vot.

Queda, amb el present anunci, acordat el de data 18 d'aquest mes.

Barcelona, 20 de març de 1929.—El president del Consell d'Administració, Joan Maluquer i Viladot.—El secretari, Tomàs Riera i Sans.

GRAN METROPOLITA DE BARCELONA, S. A.

Com sigui que el dia 1 d'abril vinent venen el cupó núm. 26 de les obligacions 6 per 100 d'aquesta Companyia, emissió de 1922, i el cupó núm. 16 de les de l'emissió de 1925, es posa a coneixement de llurs senyors tenedors que el pagament dels dits cupons s'efectuarà a partir de la data es-

mentada del dia 1 d'abril vinent, amb deducció dels cupons corresponents, a Barcelona, a la S. A. Arnús-Garí, a Madrid, al Banco Espanyol de Crèdit i a la Sucursal del Banco de Biscaia, i a Bilbao, al Banco de Biscaia.

Barcelona, 20 de març de 1929.—El secretari accidental del Consell, Miquel Sabater Furià.

PRODUCTES ALIMENTOSOS LA GARZA, S. A.

Pagament de cupó El cupó número 4 dels Bons 6 per 100, lliure d'impostos, venciment dia 1 d'abril, es pagarà a partir de l'esmentada data a la Caixa de la Societat (Còrsega, 213), tots els dies feiners, de tres a set de la tarda.

El conseller-gent, Alexandre Pérez Martín

NOTICIARI

LA PUBLICITAT

PREUS DE SUBSCRIPCIO

	Ptas.
Barcelona, 1929.	5'50
Península Ibèrica, trimestre.	7'50
Amèrica Llatina	8'50
Altres països	9'50

SERVEI METEOROLÓGIC DE CATALUNYA

Situació general atmosfèrica d'Europa a les set del dia 20 de març de 1929:

Les baixes pressions de l'Atlàntic s'estenen lleugerament cap a les Illes Britàniques, acompanyades de molts núvols i vents moderats del sector Sud.

Per tota la regió el temps és bo i el cel clar. S'observen solament boires matinals als plans de Bages i Vallès.

La temperatura màxima d'ahir fou de 24 graus a Tremp i la mínima de 4 graus a Sant Julià de Vilatorrada.

Per cinemes, OUYAS

OBSERVATORI METEOROLÓGIC DE LA UNIVERSITAT DE BARCELONA

Del 20 de març de 1929. — Hores d'observació: 7, 13, 18; Baròmetre a zero al nivell de la mar: 770,8, 771,3, 771,2 mil·líbars; 1027,7, 1028,3, 1028,2 mil·límetres; Termòmetre a l'ombra: 10,7, 15,0, 13,0; humit, 9,1, 11,3, 10,0; Humitat centèsimes de saturació: 80, 60, 77; Vent: direcció, SW, SSW, SW; velocitat, 1, 5, 2; Estat del cel: seré, Q, seré, Q, seré; Classe de núvols: Fr-Cu, Ci; Temperatures extremes a l'ombra: màxima, 15,8; mínima, 8,2; idem arran de terra, 5,7; Oscil·lació termomètrica, 7,6; Temperatura mitjana, 11,0; Precipitació aigua, de les set del dia anterior a les set d'avui: mil·límetres de gruix, 0; sigui litres per m.2; Recorregut del vent en igual període, 80 km.

Pastilles Laxants Prats

La Comissió organitzadora de la festa que anualment celebren els antics professors i alumnes del Col·legi Balmes de les Escoles Pies, posa a coneixement dels dits professors, que per adquirir els tiquets per al banquet que tindrà lloc el propi dia 25 de març, a l'Hotel Bonanova (Baixador de Tres Torres, Ferrocarril de Sarrià) podran adreçar-se al

professor senyor Cast Oliver (Aragó, 30r, tercer) i al senyor Joan de Sojo (plaça Reial, 8).

Dr. Perearnau
dels Hospitals de París, professor d'Urologia, Vies urinàries i ronyons. Pl. Urquinaona, 2, 1.º D'11 a 1 i de 4 a 6. — Tel. 12271

PERITS EN UNA BARALLA
Dimercres, a la matinal, es barallaren al carrer de Robador Joaquim Piñedo, de 27 anys, i Francesc Vázquez, de 22.

Tots dos contendents resultaren ferits d'alguna consideració. Traslladats al dispensari del districte varen curar el Piñedo d'una ferida contusa a la cara, qualificada de pronòstic reservat, i el Vázquez una ferida a la mà esquerra.

Portamonedes, Cartes, **PERELLO**
Potiques, Maletas, etc.
Carrers del Pi, 7 bis, i Portaferriss, 20.

La Secció d'Excursionistes de l'Ateneu Enciclopèdic Popular realitzarà diumenge vinent, dia 24, al matí, una visita col·lectiva al Gran Teatre del Liceu. Per a detalls i inscripcions dirigir-se a l'estatge de l'Ateneu.

Tot just s'ha acabat l'hivern. Encara podeu donar al vostre filla Oll de fetge de bacallà.

Botta i Baltà
Rambla de Catalunya, 1

Es convoca a tots els federats (entitats i isolats) a la reunió general extraordinària que tindrà lloc el dia 24 del corrent, a les deu del matí, a la societat "Paco Kajamo", Planeta, 16, principal (Gràcia), per tractar del següent ordre del dia:

Primer. L'actuació del Comitè Interi.

Segon. Exposició i discussió del projecte de reorganització general caparintista catalano-balear.

Tercer. El "Kataluna Esperantisto" de post-congrés.

Quart. Dimissió del Comitè Interi.

Per Pathe Baby, OUYAS
Portal de l'Angel, 29

L'Acadèmia de la Joventut Catòlica convoca els seus socis a la junta general ordinària que se celebrarà al seu estatge social, dissabte, dia 23, a les set de la tarda.

JOIES VERITABLE OASIS
Per a comprar a bon preu, aneu a la Joieria Maquillà. Tallers, 41

La Cambra de Propietaris i Industrials dels districtes IX i X convida totes les entitats i particulars als quals els interessi, perquè es dignin compareixer al començament d'enderrocament dels antics edificis del carrer de

València, cantonada Rogent, que fins la data present han obstruït el pas del carrer. L'acte serà presidit per la Comissió d'Exempla demà, divendres, al migdia.

Per treballs fotogràfics, OUYAS

HA MORT LA SERVENTA QUE VA CREMAR-SE TOT FENT EL SOPAR

Ha mort la serventa Francesca Crespo, de 39 anys, domiciliada a la plaça de la Mercè, 2, primer, que abans d'ahir, a les set de la tarda, acabava de plomar un pollastre i s'entretenia a torrar-lo amb un paper encès. Llista d'aquesta feina va llançar les restes del paper, sense adonar-se'n, damunt un recipient on hi havia alcohol, que de seguida va inflamar-se. L'atribolada serventa va voler apagar-lo però no va poder evitar que el foc prengués a la roba i li produís cremades molt importants.

La dissortada cuinera fou auxiliada al dispensari del carrer d'Anselm Clavé, on li van aplicar extenses cremades a tot el cos, de pronòstic greu.

Després de la cura d'urgència fou traslladada a la casa on prestava els seus serveis, on, com diem al començament, ha mort després de grans sofriments.

Per aparats fotogràfics, OUYAS

ROBATORI EN UNA JOIERIA
En una joieria del carrer de Ferran, propietat del senyor Gustau Sabonit, va realitzar-se un robatori amb el pretext de comprar una joia.

Els objectes robats els avalua el senyor Sabonit en 5.000 pessetes.

El fet fou denunciat a la policia.

CONTES PER A PALMES

Les darreres novel·les, a preu reduït, les trobareu a "La Orquídea", Avinguda del Portal de l'Angel, número 31.

ACCIDENTS DEL TREBALL

Ahir, a dos quarts d'onze del matí, Josep Rodríguez, de 25 anys, va prendre mal mentre treballava en una obra del carrer d'Urgell, número 83. Portat al dispensari de la Universitat li apreciaren una ferida contusa a la regió malar, erosions diverses i commoció cerebral, de pronòstic reservat.

El lesionat, després de la cura d'urgència fou traslladat a la clínica La Mutualitat.

Ahir, a les deu del matí, Pòbrer flequer Marcell Cabrejas, de 18 anys, va prendre mal mentre treballava. Al dispensari del carrer de Sepúlveda li apreciaren lesions de pronòstic reservat.

Aquest número ha passat

per la censura governativa

SELECCIO

A casa nostra mai us trobareu, amable lectora, que a pretext d'un model, d'un estil d'actualitat, us imposen un model de calçat que contrarii les vostres idees i els vostres gustos.

Ens limitem sempre a informar-vos. Tot al més a orientar la vostra elecció entre la multitud dels nostres models, tots selectes, elegants. Un adonament discret o un petit detall, encertats, justos, sense detonacions, distingeixen els calçats MARCA MINERVA.



Deliciós model de sabata en xarol negre, taló Lluís XV, Pessetes 26'50



V la Laetana, 30-Pelayo, 11-Rambla d'Estudis, 4
Salmerón, 71-Colom 2 (entrada P. Relat) Escudellers, 6

SOLER I TORRA G. MANS

BANQUERS

Rambla dels Estudis, 11 i 13: Bonsuccés, 1 i 3

NEGOCIEM ELS CUPONS
venciment 1 d'abril vinent

CAMBRA CUIRASSADA - CAIXES DE LLOGUER
per a guardar valors, documents, joies
i altres objectes de valor
Compartiments des de 22 pessetes anuals
Pot visitar-se tots els dies feiners, de 9 a 1 i de 3'30 a 6

La vida religiosa

Sants d'avui. — Sant Benet, ab. i fundador; Santa Fabiola, noble romana, i Sant Serapi, anacoreta.

Sants de demà. — La Mare de Déu dels Dolors, Sant Deogracias, b., Santa Lea, vídua, i Sant Zacaries, papa.

Quaranta hores. — Avui: Església dels Agonitzants, de les vuit del matí a les sis de la tarda. Demà: A la mateixa església, i a les mateixes hores.

Comunió reparadora. — Avui: Església parroquial de Betlem. Demà: Església dels Agonitzants.

Cort de Maria. — Nostra Dona al Peu de la Creu, a la Catedral, privilegiada. Demà: Nostra Dona del Consol a Sant Agustí, privilegiada.

Adoració nocturna. — Avui: Torn

de Sant Lluís Gonçaga. Votelles en sufragi de les ànimes del Purgatori. — Avui: Torn de Nostra Dona de la Pietat. Demà: Torn de l'Esperit Sant.

LIGA ESPIRITUAL DE LA MARE DE DÉU DE MONT-SERRAT

Enguany, la benedició de Rams se celebrarà diumenge vinent, a les deu, al Reial Monestir de les MM. Jerònims de Sarrià, carrer d'Iradier (abans de Joan Serdà), davant del col·legi dels PP. Escolapis.

LOBRA DELS EXERCICIS PARROQUIALS

Demà, divendres, començarà una tanda d'Exercicis Espirituals a la Colònia Lacambra. Serà dirigida pel reverend Manuel Rovira Cardona, prevere de la diòcesi de Barcelona.

BANCA MARSANS, S. A.

Valors - Cupons - Girs - Canvi

Rambla Canaleles, 2 i 4 - Barcelona

NEGOCIEM ELS CUPONS

venciment 1 d'abril vinent

(mentre el seu líquid import ens si gui conegut)

GIRS DE VIATGE EN DOLLARS I LLIURES

pagadors en qualsevol Banc de totes les places del món i d'acceptació corrent en els Hotels i Grans Magatzems

CAMBRA CUIRASSADA

amb compartiments de lloguer des de 22 pessetes anuals

Dirrecció telefònica:

Apartat de Correus núm. 1

MARSANSBANK

Telèfon 16552

VIATGES MARSANS, S. A.

Billets de ferrocarril - Passatges Marítims i Aeri
Excursions

EXPOSICIO INTERNACIONAL DE BARCELONA

OFICINA D'INFORMACIO I ALLOTJAMENTS

S'avisar les persones que disposin d'habitacions per a concedir allotjament als forasters que visitin Barcelona durant la pròxima Exposició Internacional, que se serveixin passar per

L'OFICINA D'INFORMACIO I ALLOTJAMENTS

instal·lada a la Societat d'Atracció de Forasters (Rambla del Centre, 80), on se'ls facilitaran impresos amb les condicions de les dites habitacions.

S'admetran també inscripcions d'allotjaments en pobles de la província que ofereixin algun atractiu, prop de la capital i amb mitjans regulars de bona comunicació.

Les habitacions han de tenir aigua corrent, water, etc., i reunir condicions d'higiene i netedat convenients.

Hores d'oficina: de 9 a 1 de 4 a 7 - Telèfon 17705

Tots els serveis que presta l'OFICINA són completament gratuïts

LA DIRECCIO.

Na Do'ors Hernández Marconal

vidua d'En Ricard Dargallo Cotoret

morí el dia 7 del corrent mes de març, després de rebuts els Sants Sagraments i la Benedicció Apostòlica

(E. P. D.)

Els seus afilits fills Remigi i Consol, fills política Teresa Reverós i Josep Ortiz, nets, germans, germanes polítiques, nebots i parents tots, en recordar a llurs amics i coneguts tan dolorosa pèrdua els preguen que la tinguin present en llurs oracions i que vulguin assistir als funerals que per l'etern descans de la seva ànima se celebraran demà, divendres, dia 21 del corrent, a les onze, a l'església parroquial de Sant Josep Oriol.

EL DOL ES DONA PER ACOMIADAT.
NO ES CONVIDA PARTICULARMENT

La Premsa catalana

LA INDUSTRIA SABADELLenca

De "Diari de Sabadell":
"Fa dies que es parla amb insistència del trasllat d'algunes cases de significació en les indústries característiques de la nostra ciutat a altres indrets de la nostra terra, així com d'extensió d'algunes altres que preparen instal·lacions complementàries fora de Sabadell destinades a les mateixes activitats industrials. Per la nostra banda ens creiem estar prou autoritzats per desmentir aquests suposats propòsits, especialment quant a traslladar bases industrials importants que són encara ara com ara la nostra riquesa."

Fa temps que observem una tendència a desvirtuar la importància tradicional que havíem guanyat en el món del treball amb les nostres suors i amb la tradició que de mica en mica a còpia d'anys i voluntat aconseguíem. I aquesta tendència (un moviment de fora a dins, sens dubte) cal trencar-la de cop si no volem arriscar el nostre esdevenidor.

Sabadell és, ha estat i no pot ésser sinó una ciutat d'indústria. La indústria ha estat fins ara la seva característica, i la seva situació geogràfica la impossibilita de moure's en altres perspectives. El que hi ha és tan sols una possibilitat d'extensió industrial; pot créixer-hi només en el panorama del nostre esdevenidor una alçada prometedora de diversificació industrial, de creació de noves bases diverses que multipliquin l'atenció aliena vers les nostres filles; noves indústries asseient-se solidament damunt les nostres pedres poden donar-nos una esperança de transformació de la nostra riquesa que ens farà guanyar un prestigi que ara encara no preveïem possible. Però que ningú es pensi que Sabadell pot caure per manyes ingènues o per lites sordes, puix que no en va han passat els anys que han posat a les parets dels nostres gremis tants de retrats de venerables prohoms que llegaren una responsabilitat que no ha caigut pas damunt de terra exòtica, i dels quals llurs descendents sabran salvar el prestigi i la dignitat.

Ni les nostres fàbriques podran desaparèixer d'entre nosaltres per canviar de poble, ni les temptacions que són ofertes ara com ara des d'altres ciutats amb llusos esclatants seran prou fortes per deixar aquest poble que tots estimem i que cada dia més, malgrat de tot, ens pren les arrels i fa sentir-nos la dolçor d'estar-hi tal com podem i podem estar-hi, com a casa."

LA UNITAT DEL PENEDES

De "Gasetta de Vilafranca":
"Amb la III Exposició d'Art propera hauréu marcat el primer semicercle d'una espial ideal Penedes enlla, i hauréu reafegit espiritualment tres trossos de la nostra ànima comarcal. Serà, per tant, hora de pensar a proiar la nostra obra i a assegurar-ne la continuïtat amb quelcom més que amb mots i coprenedorament afectuosos i àpats enganyadorament apoteosis. Caldrà, altrament, superar la competició interlocal que subconscientment ha informat les dues manifestacions precedents. S'ha anat al Vendrell, per exemple, a comprovar si el certamen era més reeixit que el primerament celebrat, i segurament s'anirà a Vilanova amb un darrer identic. Que siguin aquests els movils reals de les multituds de cada vila, no ha de venir-nos de nou; però els qui volen ésser a l'avantguarda d'aquest moviment de relligament que, per entendre's, anomenarem "penedesisme", no poden invocar una tal finalitat. Aquests, almenys, han d'acudir-hi amb un afany de comprensió; una curiositat folklòrica fóra ridícula."

Aquest afany costa de provocar. Quotidianament és reclamada la nostra atenció per una diversitat d'assumptes de major o menor interès que exigeixen de nosaltres una posició categorica. Segons les activitats i les ambicions de cadascú, el nombre de qüestions plantejades és multiplicat o aquestes són de més volada; tanmateix la mecànica del gest és idèntica — les proporcions salvades. Sovint un complex passional crea una suspicació ambient que predispesa a l'isolament. A un solament, a la llarga, efectiu. I sorgeix l'home que "no està per raons", l'esquerp, l'incomprensiu."

En art, en política, en qualsevol disciplina humana, trobem l'home que, amb una lleugeresa imperdonable, es desenten dels postulats de les altres escoles, dels altres nuclis, del adversari: "no vol saber-ne res". Es reclou tossudament dintre una torre de vori sense finestres. Vulgui o no, aquesta llei d'home pugna a resclousit.

Entre l'incomprensiu i el com-

prensiu hi ha un Himalaia que els distancia. Nosaltres ens quedem, a fi de comptes, amb el darrer. Ens sembla més noble, més humà, més escaient voler informar-se, adalçar-se per comprendre allò que, de bon antuvi, se'ns presenta poc entenedor, que no pas desoir, "fer el sord".

Els nostres amics de Vilanova, que tantes proves ens han donat d'aquest interès per les coses extralocals (revista "Penedes", Exposicions d'art), voldran, ben segur, donar-nos ocasió de correspondre-hi. Per això ens plau de fer ara aquesta invocació a la comprensió — comprensió en tots els ordres — que, ben mirat, és tant com propugnar una aristocràtica de l'esperit.

L'actitud comprensiva és, altrament, el mitjà que pot fer eficient, al Penedes i arreu, la unitat."

EL CONSORCI DE LA PREMSA COMARCAL

De Camps i Arboix a "Diari de Girona":

"Una de les mostres més significatives que vers el camí d'un progressiu millorament ens ha estat possible constatar en aquests darrers temps entre nosaltres, la constitució del consorci establert entre diversos diaris comarcals, el nostre diari un d'ells, per tal d'obtenir una col·laboració pròpia i escollida.

L'intent, ara que compta amb la viabilitat necessària ja pot dir-se, ha estat un ver èxit, per molts segurament insospitat, ço que fa preveure l'obtenció pel seu mitjà d'un llarg i fecund seguit d'altres conseqüències.

El consorci representa en primer terme com un gest de redreçament a l'impuls d'un imperatiu de dignitat. La dignitat i el prestigi, cada dia creixent, de la premsa comarcal o local, ho exigeix, per alliberar-se del plagi i per a sortir del cop de tiora, prodigat de vegades sense cap mena de pudor ni escrúpols.

Això ja seria un excel·lent indicí, perquè significaria que la premsa del consorci, quan menys, té en el grau degut el sentit de la pròpia responsabilitat, aquest sentit que, com el comú, és el més rar de tots els sentits. Han comprés, encara, que la missió transcendent de la premsa obliga a oferir al públic, que cada dia més extensament i més intensament llegeix els diaris, unes fulles un xic altes de sostre, que contrasten el possible manament a què poden donar lloc les circumstàncies de moure's la premsa comarcal en un radi d'acció massa restringit i d'horitzons escassos.

Totes aquestes finalitats han estat també producte d'un anhel insuperable: el de posar-se al ritme del moment que passa i no perdre en la cursa amb els esdeveniments que constitueixen un futur ple de realitzacions, l'avantatge que imposa una selecció espiritual, genuïna com un temperament, que té per funció influir en la vida col·lectiva de la millor manera possible.

Premissa del temps és l'associació, per a aplegar esforços encaminats a una finalitat comuna, i per tant l'associació de premsa comarcal és fruita actualíssima, i a més una reacció, parcial si voleu, però eficient, de la tara individualista tan justament atribuïda al caràcter català. La conjunció s'imposa com a necessitat, i com a norma, per consegüent; així podem veure com en el terreny periodístic en totes les esferes de la premsa mundial s'han instaurat serveis regulars semblants, guardades les distàncies, al nostre consorci comarcal.

Podem, doncs, els interessats festejar l'acord i els seus resultats, amb legitima satisfacció de l'obra acompanyada, eficaç i edificant a la vegada, i és de desitjar que cada dia s'estrenin més els llaços entre les seccions de premsa de terres germanes i sigui més densa la xarxa que augmenti la respectiva valoració, en honor i glòria de les col·lectivitats respectives; en honor i glòria de l'excel·lent col·lectivitat conjunta."

Fets diversos

Un home mort pel tren a Reus

A l'indret conegut per La Bòbila, del terme de Reus, fou trobat damunt la via fèrria, després del pas de l'express Madrid-Barcelona, el cadàver de Pau Garcés i Duran, de 66 anys i veí d'aquella ciutat.

Un automòbil contra un arbre a la carretera de Vilassar de Mar

Quan anava en automòbil a Vilassar de Mar Pere Piquer, xofer de la casa Fabregas Germans, de Mataró, se li va rebutjar un neumàtic i el cotxe va topar contra un arbre. El Pere Piquer va resultar lesionat. Fou atès primerament a la Clínica de la Múlua pel metge de torn doctor Viladevall i Martheu i després portat a l'Hospital, on fou assistit pels doctors Viladevall, Campamar i Canhanyes.

Pere Piquer té fractura doble del braç.

Un nen mort per un automòbil a Lleida

A l'avinguda Blondel, de Lleida, l'automòbil número 1800 propietat d'Adolf Serra i Casells, de 19 anys, atropellà el

nen de tres anys Emilia Santiago Alvarez. Li causà tantes i tan greus ferides que el desgraciat nen morí ab cap de poca estona després d'haver ingressat a la casa de socors.

El xofer fou detingut i posat a la presó. Sembla, però, que no té tota la culpa.

El cadàver de la criatura fou traslladat al Dipòsit judicial de la ciutat.

Quatre delinqüents a Tarragona

Per la polleia de Tarragona han estat detinguts els coneguts i habituals delinqüents contra la propietat Linus Fernández, de 33 anys, natural de La Corunya; Quinti Pascual Mediavilla, de 30 anys, natural de Burgos i llicenciats del Tercer d'estrangers; Lluís Garcia López, de 19 anys, natural de Saza (Granada), i Nicolau Guerrero Lino, de 19, natural de Ubeda (Jaén).

Un motorista lesionat i una camioneta estimbada a Lleida

Prop de l'indret conegut per Costa d'Abiganda, de Lleida, una camioneta de transport públic es precipità damunt d'un motorista. Aquest va caure i es produí ferides greus a tot el cos.

La camioneta s'estimbà per un barranc. Sortosament, fou delinqüent per uns pils que impediren que calgués al fons.

El xofer pogué sortir il·les de l'accident.

Mort d'un ferit, a Valls

El vellat Ramon Guasch i Salmel, que, com diguérem, fou atropellat en el pont del riu Francolí, del terme de Valls, pel motorista Antoni Sagú, de Vilabella, ha mort a causa de les ferides rebudes.

El causant de la desgràcia ha estat posat en llibertat condicional.

Una dona multada a Tarragona

Per emetre en públic conceptes falsos i difamatoris contra l'honorabilitat de diversos funcionaris, ha estat multada amb 75 pessetes la veïna de Tarragona Empar Cid Rofes (a) "Enterramoris", domiciliada al carrer de Sant Fruitós, núm. 5, tercer.

Robatori a casa d'un capellà de Vil

A la Rambla del Carme, de Vic, un lladre molt fi, sol o amb companyia, entrà en el pis de mossèn Francesc Masdeu, beneficiat soxantr de la Catedral. Una hora estigué en absents l'esmentat sacerdot i la seva germana, i el lladre o lladres, que devien estar a l'aguait, perpetraren el robatori emportant-se'n els diners que trobaren.

Un ciclista atropellat per un camió a la carretera d'Argenta

A la carretera d'Argenta, en el lloc conegut per "Can Badó del Sorral", fou atropellat per un camió el ciclista Vicens Colomer Escolar, de 18 anys, amb domicili al carrer de Catalunya, núm. 9, baixos, de Mataró.

Portat a la Clínica de "L'Albança Mataronesa" fou assistit pel doctor Muntaner, que li aprecià ferides al peu esquerre, de pronòstic reservat. Després fou conduït al seu domicili.

Un home atracat a Alcover

El veí de Reus Domènec Abat en passar per la via fèrria a les 18.45, en el terme municipal d'Alcover, li sortiren al pas dos homes, els quals, amb la cara tapada amb un mocador i ganivet en mà li exigiren que els lliurés els diners que portava i ell els donà deu pessetes. Els lladregots li digueren que no estaven conformes amb la quantitat donada, i aleshores els donà 38 pessetes més. En Domènec observà que hi havia dos homes més que estaven a l'aguait.

Baralla a Mataró

En una vaqueria que hi ha a l'Escurxador Vell, de Mataró, es van barallar els obrers Lluís Coll Bataller i Joan Sunyer Masnou. El primer resultà amb diferents ferides de pronòstic greu, que li foren curades pel doctor Castellsaguer.

Un home atropellat per un automòbil, a Palma de Mallorca

A Palma de Mallorca un automòbil va atropellar a Rafael Alberdi, domiciliat al carrer dels Olms, 38. Li produí una ferida confusa a la regió parietal esquerra.

Fou assistit a la Casa de Socors.

Robatori a Manresa

A la fàbrica de pells dels senyors Martí, Amat i Companyia, situada al carrer de Victor Balaguer, número 6, de Manresa, hi entraren lladres, sense sentits, i la vitrina amb

la caixa de cabals, la qual fou forçada amb una palanqueta.

Bicicletes robades, a Valls

Dos minyons del poble d'Alfó anaren, diumenge passat, a la nit, a un cinema de Valls. Com de costum, deixaren llurs bicicletes a la custòdia d'un vigilant de carrer.

Finida la funció, els ciclistes es presentaren a recollir les màquines. Ells i vigilant restaren esmaperduts: uns desconeguts, mitja hora abans, les havien reclamat i se les havien emportades.

Robatori a Vallmoll

El metge de Vallmoll, senyor Lluís Delcós, sortí del seu domicili per a traslladar-se a la vila de Valls, on havia d'acudir a una consulta.

A les dues de la matinada, de tornada, es va trobar la seva esposa, Na Maria Lluïsa Soler, estesa a la sala de consulta, i sense sentit, i la vitrina amb l'instrumental, que estava davant el balcó de l'esmentada sala, a terra trencada, i els altres mobles en desordre.

Retornada la seva esposa, va dir que després d'haver sortit el seu espòs, i portats els nens al llit, se n'anà a les seves habitacions i es ficà al llit.

Després de les onze de la nit, sentí un soroll produït per un moble que queia a terra, i creient que era el seu marit que havia tornat, el cridà diverses vegades, i veient que no contestava s'alçà i es dirigí al despatx del seu marit. En aquella habitació hi havia un home amb la cara tapada i amb un ganivet a la mà.

En voler recular per a demanar auxili, rebé un fort cop al cap que la deixà sense sentits.

En aquest estat fou trobada pel seu espòs.

De la inspecció ocular realitzada es dedueix que des del terrat de la casa baixaren per una corda els autors del fet, van trencar un vidre, sense fer soroll, i en entrar a l'habitació ensopagaren amb la vitrina de l'instrumental, que caigué a terra.

Els autors, després de l'agressió a Na Maria Lluïsa, li donaren diversos cops, s'apoderaren de les claus i obriren alguns mobles, i s'emportaren alguns coberts d'argent i altres objectes.

L'estat de la sanyora Soler és greu.

Robatori frustrat a Terrassa

Al número 114 del carrer de Tòpote, de Terrassa, on té instal·lat el seu taller i despatx de rellogeria el senyor Joaquim Torres Perarnau, hi entraren lladres, els quals no aconseguíren llur intent, gràcies a un veí que sentí soroll i avisà el vigilant.

Els lladres, per mitjà d'una llarga escala, es despenjaren al pati de la casa, i des d'allí, per mitjà d'una escala, pujaren al primer pis, i per a entrar-hi van fer un forat amb una barriana.

En fugir deixaren abandonada al pati una broca de la barriana.

MOLLERUSA

Naixements :: Religiosos :: Espectacles :: Els que :: Diverses
Per al Diumenge de Rams vinent, "Vida Parroquial" prepara un extraordinari dedicat a commemorar els Misteris de Setmana Santa.

L'esposa del nostre car amic Isidre Cuberes ha desllurat felicitant un nen, que ha estat apadrinat pels dos germans del nou nat Josep i Tere-sina.

Fou batejat amb els noms de Jordi, Jesús i Peré.

L'enhorabona.
— Avui, dia 20, comença el Setènnari dels Dolors. Sermonejarà el R. P. Josep de Sant Joan de la Creu, Superior dels Carmelites de Lleida.

— Està llesta la pavimentació de la carretera en tot el trajecte que correspon a la nostra vila.

— El dia de Sant Josep el públic va aplaudir merescudament, a l'Amistat, la cantatriu catalana Ramoneta Rovira, filla de Fuliola, d'aquesta comarca.

— Diumenge passat, als baixos de la casa Castelló, el publicista Civera i Sornani va donar la seva anunciada conferència sobre "L'alegria del viure honest".

El públic, molt nombros, que hi assistí, ovarià diverses vegades el parlament del conferenciant.

— A Tàrraga ha traspassat a millor vida la mare política del nostre volgut amic En Joan Dalmaes, propietari de la Llibreria Dalmaes.

Testimoniem la nostra condolença a tota la família, especialment a les seves filles Pepeta i Alba, veïnes nostres.

A. C. S.

— La dotzena d'ous es paga actualment, els dies de mercat, a 2'25 pessetes.

— Ha estat nomenat representant de l'auto marca Citroën, el propietari del Garatge Busquets, el nostre preuat amic En Josep M. Busquets.

— Amb temps esplèndid s'ha celebrat la fira de Sant

-Imitiam
usant cada dia
PASTADENS

Les seves dents seràn blanques i el seu alè perfumat.

Tot ço que pot ésser demanat a un bon dentífic, ho té abastament. Neteja be la dentadura, amb la suavitat d'una esponja, sense que ataquí ni ratlli l'esmalt. Desinfecta, refresca i perfuma.

Tub gran, 2 ptes.; petit, 1,25 a tota Espanya.

PEREUMERIA GAL... MADRID
Casa a Buenos Aires: Mauro, 2010-14.
Casa a Londres: 76, Strand.

José amb concurrència extraordinària de forasters.

Afortunadament no hem de lamentar cap incident que hagi deslluït la festa.

— Ha estat nomenat notari d'Artesa de Segre el nostre conviscat En Josep Vall.

— El dia de Pasqua sortirà a cantar les caramelles l'Escolania que dirigeix el nostre amic mossèn Jaume Martínez.

VALLS

Festa per a infants :: "El Temps", a Valls :: Actes del "Montagut" :: Què passa amb les aigües? :: La Principal de Valls :: Pròximes conferències.

El senyor Josep Sabater ha estat nomenat, en substitució del dimissionari senyor Francesc Cisterer, membre del Patronat de la Biblioteca Popular de la nostra ciutat.

— Diumenge passat, al saló teatre de l'Agrupació Social tingué lloc una bellíssima festa per a infants, aspecte bonic abandonat a casa nostra.

— Un esbart de nens i nenes de Vilarronda, destrament preparats pel senyor vicari de la parroquia d'aquesta vila, executà un triat programa de ballets, cançons i jocs propis per a mairada, d'acord amb les instruccions de l'Institut Català de Rítmica i Plàstica.

Els menuts assistents vessaren entusiasme. Els organitzadors els obsequiaren amb globus.

— Demà, divendres, dia 22, la companyia de Mestres-Querol representarà, al Teatre Apol, "La Puntal de la Costa".

— Ha estat a la nostra ciutat l'escriptor i periodista senyor Antoni Brunet, un dels organitzadors del setmanari "El Temps", d'imminent aparició.

— Com a resultat de les seves converses ha restat constituïda la sots-redacció de Valls, en la qual seran admesos també els elements simpatitzants que no hagin estat convidats.

— El Grup Excursionista "Montagut" celebrà, dimarts passat, al Centre de Lectura, un vernut de germanor.

Hi fou llegida una extensa Memòria de la seva actuació.

El mateix grup ha organitzat per als vinent dies 24 i 25 una excursió a Ciurana i a Prades.

— Què passa amb la qüestió de les aigües, puix que els propietaris de Vallmoll i Puigpelat no estan gens satisfets de l'ajut que troben?

Ens n'han parlat i no gosem reproduir els motius d'enlluig, per tal com, fins ara, ens restim a creure en la seva existència.

Tanmateix, quelcom ha d'haver-hi, perquè els interessats estiguin tan excitats.

— Diumenge passat, el director de l'Observatori Fabra, senyor Cmes i Solà, parjà so-

bre "Meteorologia popular", a l'espaiosa sala plena de la Societat Agrícola

— La nova que en la penúltima crònica donàrem sobre la cobla La Principal del Camp, ha estat confirmada.

En l'audició de diumenge passat, al Pati, es presentà amb el nom de La Principal de Valls.

Per la nostra part ens complau de constatar que el canvi parcial de nom coincideix amb un dels moments de més esplendor artístic de l'agrupament vallenc, degà de les cobles actuals del Camp tarragoní.

— La penya de vallencs, organitzadora de tres conferències, a càrrec de dissertadors locals, ha portat el seu propòsit endavant.

Seràn donades a la sala teatre de la Societat Agrícola.

La primera, sobre "Estat actual de la sociologia", confiada al senyor Rafael Castelltort, ha estat fixada per al dia 7 d'abril.

— La "Lectura comentada de poesies" anunciada per a diumenge passat, a la vetlla, a la sala del Valls Deportiu, no tingué lloc per no haver pogut traslladar-se a Valls el senyor Tomàs Garcés.

— El dia de Sant Josep, a un acte de propaganda catòlica.

OLOI

Futbol :: Teatral :: Concert Diverses

Ha estat viatjada la distingida senyora Na Mercè Casab, vídua de l'exim pintor En Joaquim Vayreda.

— Diumenge velérem els dos últims encontres del torneig interlocal de futbol.

En el primer contendiren la Penya Espanya i el de les Escoles Pies.

Aquests feren una veritable exhibició de joc, puix que es mostraren molt compenetrats totes les línies, en un conjunt admirable. Potser això els restà eficaça per a guanyar el seu contrincant, puix encara que ho feren per còrners empajaren a dos gols.

El domini que exerciren, fou remarcable.

El segon fou entre el Grup Excursionista i Penya Olotina. Ni uns ni altres feren gran cosa de joc.

Com que el resultat fou d'empat a gols i a còrners, caldrà un altre partit per a la classificació definitiva.

Dels arbitratges, no podem pas fer-ne cap elogi.

— Ha estat molta la concurrència al mercat de dilluns, i l'anunci en les transaccions ben remarcable.

Els preus segueixen sense animar-se.

— "El Somelent d'Igualada" fou l'obra que diumenge representaren els aficionats de l'Orfeó Popular Olotí.

La presentació fou bona i l'interpretació acurada, si bé les escenes de conjunt resultaren fluixetes.

Amb tot, cal remarcar el treball dels senyors Grassa, Arqués, Ventura, Ramon, i principalment de l'Arbós i Aulida.

La concurrència, ben nombrosa, i encoratjadora pels aplaudiments.

— El tercer concert del setè curs de l'Associació de Música, celebrat darrerament al Cinema Ideal Park, estigué a càrrec de l'aplaudí Quartet Kretzky, de París, la celebritat del qual demostraren tenir justament conquerida, puix que l'execució de les obres de Schumann, Miliha, Rifa, Ravel, Glazounov, fou feta d'una manera impecable.

Les tocades ícra de progrma obtingueren també un bon coronament, i forts aplaudiments de la selecta concurrència.

Potser tot plegat va resultar tir-se força de la manca de condicions acústiques de la sala.

— El vinent concert estarà a càrrec del Cor Smetana, que no dubtem constituirà un veritable esdeveniment artístic.

MOLINS DE REI

Festes a la Federació Obrer
Amb gran esplendor i alegria se celebrà el dia 19 el tradicional ball dels humoristes "Gatsats, Vidus i Solers encantats", que

CINEMA

La moda en blanc i negre

Colors ferroviaris

El vermell i el verd són els tons dominants d'aquesta primavera a Hollywood i a altres llocs, i en tons que porten noms dels colors seria una mica complicada de conèixer-los a algunes imatges per la demostració. Afortunadament no cal perquè no sempre el nom i la cosa, molt al contrari el més sovint.

Billie Dove, la deliciosa estrella de capells negres i ulls d'un blau violeta, que li fan un fons tan apropiat per als tons calents del vermell com per als freds reflexos del verd, s'ha fet un guarda-robes a base d'aquests colors, i entre els diversos tons ha triat: "Flamme", que és un to més fosc que el llalet per als llavis; "Melon d'eau" (cindria), un to més clar i més suau; "Firefly" (cua de llum), color brillant i juvenil; i "Corals del Canal".

Entre els verds hi ha: "chatterbox", molsa, herba, cedre, botella, mandarina, ou de passarell.

Hi ha, com es veu, per triar, i entre dues tendències ben diferents: què es decidirà pel "perill"? Qui per la "via lliure"?



Corinne Griffith amb un elegant conjunt de primavera: falda i jaqueta de vellut negre, brusa de chiffon groc, que forma una banda lligada al davant, i una flor de color d'ambre, de chiffon, amb grans, a l'espatlla. Les sabates són de pell de serp negra amb avelles d'acer tallat.

SABATES D'ALIGATOR

Les Societats protectores d'animals i plantes semblen preocupar-se molt poc de l'ofensiva que la moda femení del calçat ha menat contra el cocodril i darrerament contra l'aligador, el seu parent, trepitjat, si ens podem expressar d'aquesta manera, per tota la elegància de la terra. Ara, que aquestes sabates són caríssimes, quan la pell és de bona família, però també la seva durada és extraordinària. Si la moda no disposa el contrari.

Alice White, estrella de la First National, fa moltes escenes de "Ritzie Rosie" amb un parell de sabates Oxford d'esport, de pell d'aligador verd. Miss White diu que l'aligador de les seves sabates sembla molt més refinat que el de les altres que hi havia a la botiga. És clar—afegia—que se'n poden trobar per la meitat d'aquest preu, però no seran de tan bona família. Quan costen aquest preu poden estar segures que seran unes elegants companyones amb llarga vida per davant i un passat distingit.

MODS GITANES

Semblava com si no es pogués trobar res de nou, però la moda dels grans de colors en estendre's ha demostrat el contrari. Totes les botigues del Boulevard de Hollywood són plenes d'aquests accessoris en totes les coloracions imaginables, i les xicotetes elegants han esdevingut una mena de gitanes per les coloracions brillants amb que es cobren. Alice White ha fet, però, més: ha adoptat les monedes de plata repujada penjades d'una cadena del mateix metall.

COPIES HOLANDESES

El temps de les tulipes ha coincidit a Hollywood amb l'aparició de les còpies holandeses. Durant la pas-

sada temporada les influències russes, xineses, espanyoles i franceses han dominat en el règim de la moda; però aquest any toca el torn a la influència holandesa.

Les còpies holandeses, inspirades sense dubte pels colls de pell exageradament grans que es porten amb els abrics més elegants, són ideals perquè no freguen contra les pellis, i és per això que Hollywood n'és ple.

Són fetes estil bebè, amb ales que s'obren endarrere, i es veuen molt als teatres. Loretta Young en portava una de georgiots blanc amb ales aguantades per fillets i la copa completament coberta d'estrass. Aquest capell no és podria pas portar pel carrer. Per a l'exterior els capells holandesos són de palla de teixit lleuger i calat. El fetge s'hi usa com a guarniment o per associar-lo, en la copa, a unes ales de palla.

Aquests capells són inapreciables per a viatge, perquè no es trenquen i ocupen el menor espai possible.

HOPE SINCLAIR

Jurisdicció militar

INDULTS

L'autoritat militar ha indultat a Josep Saavedra Cobi.

CAUSA PER ROBATORI

L'autoritat militar ha acceptat, per inhibició, la causa que li ha estat tramès pel jutge del districte del Sud, pel delictes de robatori, en la cantina del castell de Montjuïc.

CAUSA PER EXPLOSIÓ D'UN PETARD

L'autoritat militar ha acceptat la causa que per inhibició li ha tramès el jutge de primera instància de Gaudes, sobre explosió d'un petard al poble de Batea.

CAUSA PER ATROPELL A UNA PARELLA DE LA GUARDIA CIVIL

Ha estat sobreseguida provisionalment, la causa que instrueix el comandant jutge d'aquesta Capitania, don Francesc Pérez Garbier, contra el país Jaume Llates Duran, pel suposat delictes de lesions per imprudència temerària, consistent en atropell, amb el seu automòbil, a una parella de la guardia civil, fet ocorregut el dia 20 de desembre de 1927.

Els Tribunals

DENUNCIA D'UNA BARALLA

Ahí es va presentar al Jutjat de guardia la denúncia corresponent a la baralla a l'estació del Nord pels obrers Pere Fernández i Miquel Costa.

Aquest soflí ferides de produït reservat.

L'agressor fou detingut i posat a disposició de l'autoritat.

UN ROBATORI

Al carrer de les Moles, domicili d'Antoni Monanet, entraren lladres i s'endugueren gèneres per valor de 300 pessetes.

ASSENYALAMENTS PER A AVUI

Audiència Territorial

Sala primera. — Oest. — Incident. — J. Estebanell i Pahissa, contra Vila Serarols.

Sud. — Executiu. — Anselmi Riu contra Elni Vinyes.

Lletja. — Incident. — Solent i Companyia contra Josep M. Jover.

Sala segona. — Figueres. — Incident. — Maria Cufi contra el Fiscal.

Audiència. — Incident. — Ramona Soler contra Agustina Roure.

Audiència Provincial

Secció primera. — Brassanes. — Un oral per furt contra Ricard Rusi.

Secció segona. — Oest. — Un oral per estafa contra Genís Pérez.

Secció tercera. — Hospital. — Un oral per estafa contra Jaume Pérez.

Secció quarta. — Universitat. — Un oral per alçament de béns contra Jaume Montserrat.

La política

LES CARICATURES DELS PERIODICS ESTRANGERS

El corresponent madrileny del "Diario de Barcelona" comenta la propaganda feta a l'estranger, i diu: "No són solament desgraciats los caricaturats, sinó las caricatures lo que más daño causan, habiéndose distinguido estos días por su exageración maliciosa hacia nosotros el "Simplicissimus", de Berlín, y el "Punch", de Londres."

Cal ser constar que el "Simplicissimus" no és de Berlín, sinó de Múnic.

EL MARQUES D'ESTELLA VINDRÀ A BARCELONA EL DIA 27

Es tenen notícies que el general Primo de Rivera visitarà la nostra ciutat el dia 27 del mes que soni, per presidir la sessió de clausura del Congrés Internacional de Ciutats que tindrà lloc en aquella data.

"AHORA VAMOS BIEN"

Amb aquest títol publica el diari "La Razón" un article referent-se a la manifestació celebrada per la U. P. D. són els següents paràgrafs:

"Vis in pacem para bellum". "A nadie debemos molestar; pero debemos estar preparados para defendernos, por medios lícitos, de quienes quisiesen combatinos."

No volerán los tiempos de suicida insensates separatista. No volverán los días luctuosos de luchas de clases; pero si volviesen y para que no vuelvan, debemos ser hombres y debemos ser fuertes."

Los ideales exigen sacrificio. A mi me suena mejor un Viva España, un Viva el 13 de septiembre, en medio de la calle, que después de un banquete."

Mussolini, salvador de Italia y tal vez de Europa, vióse obligado a utilizar la fuerza para evitar la ruina de su Patria; nosotros no hemos tenido necesidad de ello; pero cuanto más fuertes seamos, menos probabilidad tendremos de utilizar el "manganello" en cumplimiento del sagrado deber de legítima defensa de nuestros santos ideales, sinónimos del bienestar de nuestra Barcelona."

A continuar, pues, nuestra organización, para defensa de nuestra doctrina de amor a toda España, de verdadera fraternidad de clases, de verdadera justicia social, de respeto y consideración a todos los países, incluso a quienes nos envidian gloriándose bajo la "dictadura del liberalismo".

"Ahora vamos bien!"

Banquet al senyor Benjamí Fernández i Medina

L'Institut d'Economia Americana (Casa d'América) i alguns membres de l'Institut Ibero-Americà de Dret Comparat, obsequiaren amb un banquet íntim a l'Hotel Ritz a l'excel·lentíssim senyor Benjamí Fernández i Medina, ministre de l'Uruguai a Espanya, que ha vingut expressament a Barcelona per al naixement de la Delegació d'aquell organisme. Hi assistiren el degà del Consell, senyor Llorenç A. Vinyes, el conseller general de l'Uruguai, senyor Cesar Montero de Bustamante; els catedràtics senyors Josep M. Trias de Bebes, Josep Aráu, el vocal de la Junta de govern de l'Institut d'Economia Americana i president de la Societat Econòmica d'Amics del País, senyor Gustau Gil; el director de la dita entitat, senyor Rafael Vellís, i els vocals senyors Galland i Gay de Montellà, Gironès, Valls i Tavernier, Gómez del Campillo, Hazaña, i el secretari de l'Institut Ibero-Americà, senyor Francesc Carbonell.

La vida social

L'Associació Obrera de la Premsa d'Hispania de Barcelona, ens comunica que no té res a veure amb la reunió d'obres de la premsa afiliats al Sindicat Lliure Professional d'Arts Gràfiques, convocada per a la nit dels dies 14, segons uns, i 15, segons altres. Fa constar també que cap més societat pot presentar-se com d'obres de premsa, puix que ella és l'única existent, de la qual formen part quasi la totalitat dels obrers que treballen en els diaris locals i reconeguda per l'Agrupació Nacional i el Comitè Patriòtic Internacional de la Premsa de Catalunya i Balcans.

ALS BOMBONERS. CONFITERES I SIMILARS

Se'ns prega la publicació del següent solt: "La Societat de Bomboners, Confiteres i Similars celebrarà reunió general ordinària el dia 21, a dos quarts de deu del vespre de primera convocatòria, i mitja hora després de segona, al seu nou estatge social, Lledó, 7, principal, per a tractar assumptes d'importància per a la classe."

Companyes: per ésser els assumptes a tractar de molt d'interès per a tots, socis i no socis, se us prega la vostra assistència."

COMITE PARITARI INTERLOCAL DE LA FABRICACIO I MANUFACTURA DEL PAPER I DEL CARTO

Aquest Comitè celebrà sessió ple-

nària dilluns passat, dia 18 del corrent, a les quatre de la tarda.

L'assumpte principal sotmès a resolució era un plet plantejat a la fàbrica que a la població de La Ribera (Tarragona) posseeix el senyor Gouà, els obrers de la qual, per creure que certa posició d'aquest pàrr representava desconsideració envers una entitat professional de la localitat, s'han declarat en vaga.

Davant el plenari comparegueren aquest senyor patró i els més significats obrers, de l'esmentada població, i després dels conseqüents interrogatoris i debats s'aconseguí resoldre la qüestió. Els obrers prometeren reprendre el treball sense condicions dilluns vinent, i s'imposà una penya de 50 pessetes al senyor Gouà, per no haver sotmès la qüestió al Comitè abans de produir-se el conflicte.

També s'acordà verificar una inspecció general a les fàbriques de paper de La Ribera.

Despatxats alguns assumptes de tràmit s'acabà la sessió, que durà dues hores.

De l'accident de diumenge al port

Ahí a la tarda, amb ajut de les grues flotants de les Obres del Port, fou extret del fons de la dàrsena de Sant Bertran el remolcador "Montserrat" el qual, una vegada alleugerit de l'ajut que n'era l'única causa de flotament, fou remolcat pel "Catalunya" fins a l'entrada del diu, on, serà alçat aquest matí, a fi i efecte d'ésser reconegut. L'enterrament del dissolt foguer Josep Mateu tindrà efecte aquest matí, a les deu. La comitiva sortirà de l'Hospital Clínic. Mitja hora abans serà resada una missa a la capella de l'Hospital en sufragi de la seva ànima.

L'agitació escolar

El governador interí senyor Azcárraga va manifestar ahir als periodistes que el rector de la Universitat li havia donat compte que els estudiants havien entrat normalment a classe.

Sembla de totes maneres que les vacances escolars de Setmana Santa, segons diuen alguns diaris, començaran aquest any demà, divendres, i que les classes es reprendran a la Universitat i els altres centres docents al dia següent del dilluns de Pasqua.

La nova casa de la Direcció de Policia

Sembla que ja està decidida la compra de l'immoble de la Via Laietana, on hi ha la Federació Catalana de Futbol, per a la nova casa de la Jefatura Superior de Policia, i que de seguida que el Govern dèixi aprovat el major crèdit que es necessita per a l'operació de compra-venta, es ca reglament es farà en un dels propers Consells de ministres, serà formalitzada, sense pèrdua de temps, l'escriptura.

Es quasi segur que un cop adquirida la dita casa, vindrà el director de Seguretat per tal d'estudiar sobre el terreny la distribució i organització que hom ha de donar a les dependències i oficines.

Les Sardanes

SARDANES A GRACIA

La Joventut sardanista Pep Ventura celebrarà diumenge vinent la setena ballada matinal, a la plaça del Sol, de Gràcia, la qual anirà a càrrec de la notable cobla Barcelona.

En aquesta ballada s'estrenarà "La font de Capdevila", del popular compositor vigatà J. Font Palmerola.

AQUEST NÚMERO HA PASSAT PER LA CENSURA GOVERNATIVA



CAMISERS

16, Fontanella, 16
Porta Ferrissa, 24 i 26

Gran i variat assortit de gèneres per a la mida.

Camiseta extra "Florentina Batino" amb joc de colls i punys: 10 ptes.

Per a la mida especialitat

Municipi

Acords de la Permanent

Sota la presidència del senyor Ponsa va celebrar-se ahir l'habitual reunió de la Comissió Municipal Permanent. Hens ací un extracte dels principals acords recaptats:

Davant la taula. — El dictamen referent a contribuir amb 3.000 pessetes per al monument als morts de la guerra d'Àfrica que hom vol fer a Granollers, continuà damunt la taula.

També quedà en igual situació la proposta d'augmentar en un 20 per 100 l'import de la construcció de voravies a l'Eixornador general.

La reclamació d'honoraris com a arquitecte del senyor Puig i Cadafalch. — Hom s'assabentà del comunicat de l'Exposició Internacional de Barcelona de 1929, en el qual es manifesta que en fer-se el dia 6 d'aquest mes el pagament de les quantitats fixades pels arquitectes senyors Enric Saguer i Adolf Ferra, designats per la Junta directiva de l'Exposició de Barcelona i pel senyor Josep Puig i Cadafalch per a resoldre respecte els compes d'honoraris d'arquitecte que aquest darrer presentà a l'Exposició, es féu constar per part del senyor Josep Puig i Cadafalch que amb el cobrament de les al·ludides quantitats es donà per completament pagat i indemnitzat de tot el que pogués acreditar de l'Exposició Internacional de Barcelona pels avantprojectes, projectes, direcció d'obres i altres que ha efectuat, i per pagat també els honoraris que per la formació d'avantprojectes se realitzats fins avui.

Nou regidor suplent. — Per a substituir la vacant de regidor suplent, produïda per la mort d'Enric Morera de Calmarino, ha estat nomenat el senyor Xavier Nicolau de Nebot.

El casallot de la Presó Vella, anil provisional de detents. — Hom s'assabentà de la comunicació de la Direcció general de Presons traslladant la R. O. del ministeri de Justicia i Culte, per la qual es disposa que s'autoritzi la Diputació i l'Ajuntament de Barcelona per a disposar, destinat a l'asilament de presumptes delinqüents pobres, la part de l'edifici que ocupa la Presó de Dones, i que no s'aplica en l'actualitat, per no ésser necessària, als fins d'aquell establiment.

El premi Martorell al llegat de la Col·lecció Arqueològica. — Per haver-se declarat desert el premi Martorell de l'any 1927, s'acorda destinar-lo a l'augment de la Col·lecció Arqueològica del Museu de Bellas Arts.

Nomenclatura de carrers. — Atenció la petició rebuda del president de la Corporació Tagnigrada del sistema Gerriç, el carrer de la barriada de les Cortes designat amb la lletra A, pertanyent al carrer de Galdà, situat entre la Riera de Magoria i el carrer Vilamar, es designa amb el nom del taquígraf Serra, i que el carrer del Carmel, de la mateixa barriada, sigui canviat pel nom del taquígraf Gerriç, per ésser les denominacions que es preten canviar anàlogues a d'altres que existeixen.

Una col·lecció de vidres cedida a la ciutat. — S'accepta amb profund agrament el llegat del senyor Emili Cabot Rovira a favor del Museu de la ciutat de Barcelona de la col·lecció de vidres artístics, i del gran tríptic flamenc, i confiat especialment a la Junta de Museus l'adequada instal·lació i acurada conservació del dit tríptic i de la col·lecció de vidres, amb l'acordada catalogació i retolació, i la forma de perpetuar dignament el record del generós donant.

Finalment, i en qualitat d'esponent, féu ús de la paraula el senyor Manuel Acobal Helguera, qui es deixà respecte l'arbitri de l'Inquilinat.

EL IV CONGRES INTERNACIONAL DE CIUTATS

La Comissió municipal encarregada de preparar el IV Congrés Internacional de Ciutats, que ha de celebrar les seves darreres sessions el dia 27 dels mes que soni, ha enllestí els seus treballs.

A l'Assemblea hi assistiran representants de municipalitats europees, entre aquestes d'Alemanya, Bèlgica, Txecoslovàquia, Dinamarca, França, Holanda, Hongria, Anglaterra, Itàlia, Letònia, Polònia, Portugal, Suècia, Suïssa i Iugoslàvia, així com també l'Egipte, Antàrtica del Nord, Canadà i Repúbliques Ibero-americanes.

Entre aquestes municipalitats estrangeres figuren Berlín, Baden-Baden, Magdenburg, Dresde, Kiel, Lubec, Nuremberg, Solingen, Joln, Düsseldorf, Katowice, Varsòvia, Budapest, Amsterdam, Breda, La Haia, Brusselles, Anvers, Lieja, Brighton, Londres, Cardiff, Spa, Basilea, Berna, Praga, Reimsberg, Riga, Mont-real, Alexandria, Belgrad, Estocolm, París, Reims, Asnières i d'altres.

La Unió Internacional de Ciutats, tota els auspicis de la qual s'ha de celebrar l'esmentat Congrés, és integrat per més de 52.000 Municipis de 30 Estats diversos, afiliats directament o mitjançant les Unions respectives, i representen una població censada que passa de 190.000.000 d'habitants. La Unió de Municipis espanyols ja representa per ella sola més de mil Ajuntaments actuals adherits, entre els quals figuren totes les poblacions de més de 40.000 habitants, llevat d'una, el seixanta dos per cent de les de 20.000 a 40.000, i prop de la meitat de les de 10.000 a 20.000, i formen una població cen-

sada que passa de nou milions d'habitants.

Durant els dies que romandran a Barcelona seran obsequiats els assembleistes amb una recepció al Saló de Cent, una excursió a Montserrat, visites a l'Exposició i als principals monuments i llocs de la nostra ciutat, amb un festival al Palau de Belles Arts, en el qual prendran part la Banda Municipal i l'Orfeó Gracienc, i probablement una excursió a Tarragona i Poblet.

NOVA EMISSION DEL DEUTE MUNICIPAL

Ha estat anunciada una subscripció pública de 35 milions de pessetes nominals en títols del Deute Municipal, al 5 per cent d'interès. Correspon a l'emissió de 1928 del pressupost extraordinari del mateix any. El tipus d'emissió és el de 87/25 per 100.

El moviment marítim

VAIXELLS ENTRATS

Vapor espanyol "Cabo Creus" amb càrrega general i quatre passatgers, de Santander.

Vapor espanyol "Rey Jaime I", amb càrrega general i 58 passatgers, de Palma.

Vapor espanyol "La Guadalupe", amb càrrega general, de Marsella.

Vapor italià "Tridente", amb càrrega general, de Gènova.

Vapor espanyol "Monte Taro", amb càrrega general i 21 passatgers, de Màlaga.

Vapor espanyol "Cabo San Sebastián", amb càrrega general i dos passatgers, de Villagarcía.

Vapor espanyol "Jaime B" en llit, de Palamós.

Vapor espanyol "Infanta Isabel de Borbón", amb càrrega general i 161 passatgers, de Buenos Aires.

Vapor espanyol "Valentin Ruiz Senén", amb carbó, de Gijón.

VAIXELLS DESPATXATS

Vapor noruec "Ronsard Jarl", amb carbó, cap a Marsella.

Vapor italià "Nirio", amb càrrega general, cap a Valparaíso.

Vapor espanyol "Monte Taro", amb càrrega general, cap a Màlaga.

Vapor espanyol "Enrique R.", amb càrrega general, cap a Cartagena.

Vapor espanyol "Juan Maragall", en llit, cap a Múnic.

Vapor anglès "City of Durham", amb carbó, cap a Hall.

Vapor danès "Neptun", amb carbó, cap a Palamós.

Vapor anglès "Puzos", amb càrrega general, cap a Sant Feliu.

Vapor italià "Tridente", amb càrrega general, cap a Oporto.

LA DONA, LA MODA I LA LLAR

Mermelada de taronges doïces

Es freguen bé les taronges amb un drap net i humit i es pelen tallant la pela a tires des de l'ull cap avall. Es recullen i es posen en una cassola amb aigua freda i es deixen bullir fins que estan ben toves i aleshores es tallen a tires primes.

Mentrestant es tenen disposades les taronges pelades i tret tot el blanc, tallades per la meitat. Es trenquen els pinyols i es tallen a rodanxes. Es posen en una cassola i es fa bullir fins que estiguin ben toves. Un cop les peles estan llestes, s'hi afegeix la polpa i es pesa tot. S'hi afegeix aleshores igual pes de sucre, prèviament escalfat, i es fa bullir tot fins que la mermelada estigui prou cuita, perquè es prengui per a la qual cosa es necessitaran uns vint minuts.

(Del "Libro de confitures", de May Byron).

T. S. F.

PROGRAMES PER A AVUI

RADIO BARCELONA, 350'5 m. 17'00: Campanades horàries de la Catedral. — Nota del Servei Meteorològic de la Diputació Provincial de Barcelona. Estat del temps a Europa i a Espanya. Previsió del temps al NE. d'Espanya, a la mar i a les rutes aèries.

13'30: Emissió de sobretaula. Tancament de Borsí del matí. "Hurly-Burly", one step, J. M. Torrents, pel Trio Ibéria; "In a little garden Imla", fox, per l'Orquestra Warnings Pennsylvanians; "Carmen", massura, A. Cotto, pel Trio Ibéria; "La partida", Alvaréz, cançó espanyola, per Tito Schipa; "Vaya un schotis", J. Jarque, pel Trio Ibéria; "Aida", Verdi, "O terta addio", per Fieta, Austral, Thornton, cor i orquestra; "La rosa de Stambul", selecció, F. Lehar, pel Trio Ibéria.

Informació teatral. Revista de llibres.

"Andante cantabile del quartet número 2 de Tchiowsky", violinista Fritz Kreisler; "Cançó de Solveig", Ed. Grieg, pel Trio Ibéria; "Wedding of the winds", Hall, solo d'acord per M. Perry; "Minuet", H. Fink, pel Trio Ibéria; "La Africana", Meyerbeer, "Adamastor", Re delle acque profunda, per Titta Ruffo; "A. E. I. O. U.", one step, H. Wilson, pel Trio Ibéria.

14'45: Tancament de l'estació.

17'30: Obertura de l'estació. El Sextet Ràdio interpretarà: "Caricias de seda", fox, Faura i Hugo; "Las cariflores", fox, F. Alonso; "La hora amarga", tango, G. Piffa Molina. — Alternant amb emissió de discos.

18'00: Cotitzacions dels mercats internacionals i canvi de valors. Tancament de Borsí.

18'10: El Sextet Ràdio, interpretarà: "Ovaciones", pas doble, F. Fernández Lorenzo; "Sybil", selecció, V. Jacobi; "Madrigal", A. d'Ambrosio; "Del mar al cielo", vals lent, D. Martí.

18'30: Radiotelefonía Infantil. Acudits, contes, endevinalles, poesies, etc., facilitat per la revista infantil "Alegría".

18'40: Continuació de l'interessant llibre de viatges i aventures del cèlebre explorador Mitshakin, titulat "La danza de los caníbales", de l'Editorial Lux.

Sessió infantil: 18'50: Col·legi de nens. El diàleg "Els carrers de Barcelona", fragment original de Torsky. Tots els treballs seran llegits per l'esmentat senyor.

19'00: Tancament de l'estació.

20'00: Obertura de l'estació.

Cicle de conferències setmanals Pro Protecció d'Animals i

LES LLETRES

ANY CRISTIA, per Llorenç Riber

("Col·lecció Sant Jordi", vol. 17-18)

per R. D'Alós-Moner

Una cosa avui d'assenyalar l'interès i la novetat que té per a les nostres lletres l'aparició del primer volum de l'"Any Cristia", editat per la merxient Editorial Barcino. I si nosaltres ho intentem, és perquè ningú, que sapiguem, no ho ha fet encara a les pàgines de LA PUBLICITAT.

El poeta Mn. Riber no ha menester de presentació quant a autor de literatura hagiogràfica. Deixem de banda que hom li és deutor d'aquella admirable "Vida de Ramon Llull", una de les biografies més reeixides que hagi produït el nostre renaixement actual: donada la figura del personatge biografiat i el caràcter especial de l'obra, no la volem considerar com a treball pròpiament hagiogràfic. Si que hem de recordar el bell volum de l'Editorial Catalana "Els camins del paradís perdut", on Mn. Riber anostava dues típiques narracions religioses dels temps mitjans, la navegació meravellosa de Sant Brandan i el "Viage de tres monjos al Paradís", segons la vida llegendària de Sant Macari, romà. Però sobre tot, l'obra més coneguda, "Els camins de Catalunya", iniciada en la mateixa editorial. No ens sabem pas explicar el fet del seu estranyament, acabat el volum sisè, d'una obra que es trobava tot just al seu començament, i que havia rebut una acollida ben favorable. En tot cas, és un de tants exemples de falta de continuïtat en les nostres coses. Sortosament, l'"Any Cristia", ara incorporat a la "Col·lecció Sant Jordi", ens rescabala de la fallida d'aquella obra, tot i que l'abast de l'una i l'altra no sigui exactament el mateix.

Es cert que la Catalunya d'avui passava fretura. Una publicació d'aquest gènere. Les últimes estampacions del "Flos Scriptorum" català daten del segle XVI, i cap recull general de vides de sants no les havia substituïdes. No és, doncs, menys cert que aquest primer volum cau en terreny preparat, la qual cosa ve avalada per la caria del Cardenal de Tarragona que encapçalava el llibre. Diu l'eminentíssim purpurat, després de desitjar que l'"Any Cristia" torni a ésser, com fou d'antic, un llibre de lectura espiritual en les llars catalanes: "L'Any cristia" no ha pas de tenir per finalitat la investigació crítica ni tampoc la freda història, sinó que, bo i tenint-ne compte, ha de procurar, principalment, l'edificació espiritual dels lectors, i per això cal que els hagiogràfs caldegin llur esperit d'unió i zel apostòlics. Per això mateix l'Església sol ésser indulgent amb certes tradicions i ànimes llegendes, mentre sense mancar a la dignitat puguin servir per a abraçar els sentiments de pietat en el cor del poble."

Es natural que, d'acord amb aquest pensament, el nou "Any Cristia" sigui essencialment destinat a servir de pastura espiritual del nostre poble devot. Ara que, obra de Mn. Riber, no pot menys d'ésser llibre de lectura plaent a més amplies sectors de la nostra terra. Ho fa la prosa de l'autor, opulenta i tènue de llatinitats enriquides de la llengua catalana (cal, però, evitar-ne l'abús), alhora que el poeta sap fer hàbils muntells al llenguatge popular, a la cançó, al folklore en general, que donen al seu estil regust d'antigor. D'altra banda, té un interès, no exclusivament religiós, de la matèria tocada. Les mateixes llegendes de què abunda l'"Any Cristia", ep fan un llibre suggestiu. Són aquelles llegendes plenes d'elements fantàstics, de bonhomia, d'ingenuïtat, que ens fan delectar encara avui amb la lectura de la "Llegenda d'Or", la famosa compilació medieval que els catalans antics gustaven per mitjà dels populars "Flos Scriptorum". Ultra la vàlua literària de moltes d'aquelles narracions meravelloses, hi ha el fet que sovint han inspirat l'art. Qui vol treure l'entrellat de molts dels misteris de la iconografia medieval, no té altre remei que conèixer les vides dels sants, siguin històriques, siguin llegendàries. El "Voyage" ha estat deu importantíssima de temes d'art. De manera que tots hem de tenir la mateixa indulgència que l'Església sent per moltes d'aquestes vides llegendàries (o contaminades de falsedat i de zel indiscret), deixalles com són de la credulitat candorosa d'altres temps, quan la crítica no tenia els mitjans d'informació de què ara disposa. Elles servien d'edificació espiritual a moltes ànimes senzilles, tal com en el terreny patriòtic, per exemple, el poble s'ha abeurat en la història llegendària.

Tanmateix, després d'aquesta gairebé apologia de la llegenda, hem de fer constar que Mn. Riber, capint de les necessitats del nostre temps, és exigent amb la veritat; i si la seva missió no és pas d'imitar l'obra dels bollardistes consagrats tota la vida als complicats problemes que suscita l'hagiografia tractada des d'un pla rigorosament científic, no per això deixa de fer observar la diversa valoració que

cal donar a unes i altres vides del santoral: la valor històrica, posen per cas, de la passió de Sant Frutuós de Tarragona, és tota una altra que la dels actes de tipus llegendari que ens reconten el martiri de Sant Sebastià. Sota aquest aspecte, l'obra de Mn. Riber serà ben acollida, adhue pel lector més exigent, el qual trobarà, a la fi de cada una de les vides, notes bibliogràfiques en general prou ben triades, si hom té present, com deïem abans, que la tasca que dóna a terme l'autor no és pas la d'un especialista "de re hagiographica".

Per a cada dia de l'any, Mn. Riber tradueix la part corresponent del Martirologi Romà, i a continuació dóna la vida d'un sant triat, si no és que algun dels grans misters del Cristianisme — com la Circumcisió, l'Epifania, — suplantant aquella.

No cal dir que els sants catalans o relacionats en alguna manera particular amb Catalunya, figuraran en l'obra. Així, en el primer volum, que arriba fins al 23 de gener inclúsiu: Sant Pere Urseol, monjo de Cuixà, Sant Fruituós de Tarragona, Sant Vicenç de València, Sant Ramon de Penyafort.

De cor auguram a l'autor que pugui veure acabada la "bella processó de volums" feligim iniciada amb el present. Des d'ara, la "Col·lecció Sant Jordi" pren nou interès, i Catalunya assolirà la seva moderna "Llegenda d'Or".

ALS ESTATS UNITS D'EUROPA

Algunes idees

Propòsit dels articles de Lluís Montanyà, rebent els següents comentaris d'un lector:

"He llegit amb gran interès alguns articles del senyor Lluís Montanyà, a LA PUBLICITAT, a propòsit del tema que encapçalava aquestes ratlles, comentant el llibre de Gaston Riou, "L'Europe ma patrie". És evident que el tema és apassionant i que avui dia es planteja amb una gran intensitat, donats els esdeveniments internacionals dels darrers anys. D'altra part, la joventut universitària de tot Europa sembla abraçar amb entusiasme aquesta doctrina, que fa esperar que quan la generació que puja dirigeixi Europa, la generosa idea d'ajuntar els nous dividits Estats d'Europa tindrà una possible realització. Per si puc contribuir a aclarir aquestes idees a casa nostra, voldria exposar algunes suggestions que el tema al·ludit m'ha desvetllat.

En l'esquema de la hipotètica federació d'Estats, sembla que hi són admesos teòricament tots els règims, des de les monarquies a les repúbliques, des de les democràcies representatives fins als feixismes. En aquest punt em permeto opinar que si teòricament hom pot perfectament dir això, pràcticament no podrà mai succeir així. Una unió com hauria d'ésser aquesta basada únicament en el dret, no pot admetre mai règims que es basessin i se sostinguin amb la força; això és clar. A més, un poble que no se sap regir per un sistema parlamentari, demostra que encara no està madur per entrar en un contracte tan delicat com l'obra el de la federació europea. La seva presència en aquest organisme — tot admetent que un Govern després hi volgués entrar — seria un perill constant per a la bona harmonia dels altres membres de la federació. Jo crec, doncs, que una unió d'aquesta classe s'hauria d'efectuar exclusivament sobre la base de Govern parlamentari, o d'alguna altra organització democràtica, si és que aquesta és possible.

En segon lloc, hi ha el cas d'Anglaterra, que podria formar o no formar part de la federació. Anglaterra té davant seu dos camins a seguir, ja fent una política exclusivament continental, tendint a formar part de la vida internacional europea, ja separant-se gradualment d'Europa, procurant la formació d'una gran imperi britànic. La direcció que definitivament emprendre Anglaterra, dependrà dels esdeveniments que es produïxin en les seves colònies i Dominions, i de la política internacional en general. Però a Anglaterra existeixen les dues tendències, representades d'una manera indirecta en la dreta i l'esquerra política; els conservadors tendeixen — sense perdre tots els punts de contacte amb Europa — a formar i consolidar un gran imperi, del qual la Gran Bretanya seria el cap i la màxima autoritat. Els laboristes, en canvi, fan una política d'unió i de comprensió vers el Continent, sense perdre tampoc el contacte amb la resta de l'Imperi. Està, doncs, en les mans d'Anglaterra d'orientar la seva política cap al Continent o cap a l'Àfrica d'un gran nucli britànic, que formaria una part del món artificial; però en tot cas, hom haurà de tenir en compte que els territoris que Anglaterra posseeix en llunyanes terres, seran sempre un element d'absorció d'Anglaterra, que pel mateix fet l'apartaran de la seva comprensió amb el continent. Això no vol pas dir que la direcció d'Anglaterra hagi d'ésser la imperialista; jo crec més aviat que s'esdevindrà tot el contrari.

Un altre punt que hom ha de tenir molt en compte, és el referent als mitjans pels quals hom podria arribar a una més o menys estreta unió dels Estats europeus. Respecte d'aquest punt, és suficient girar els ulls vers Amèrica per veure un instrument magnífic que contribueix a llimar les distàncies i fomentar la solidaritat entre els Estats; aquest organisme és la Unió Panamericana. De la mateixa manera que funciona aquest organisme, podria funcionar una oficina pan-europea, que convoqués conferències periòdicament, que preparés els temes a tractar, que promogués la confederació del Dret Internacional Europeu, i la unificació de les legislacions nacionals en una legislació comuna a tots els Estats d'Europa. Una institució d'aquesta mena és un precedent indispensable per anar a la constitució de la federació europea. Però cal remarcar que si actualment no existeix aquest organisme, la tasca de la Societat de Nacions fa molt en el sentit que podria treballar l'organització al·ludida. És un fet que la Societat de Nacions, sense la col·laboració dels Estats Units, és més que altra cosa un organisme internacional europeu, de manera que la majoria dels problemes amb què topa i tracta de resoldre la Societat de Ginebra són qüestions que interessin preferentment a Europa. Així, doncs, encoratjar la tasca de la Societat de Nacions és contribuir indirectament a la formació d'una possible unió dels Estats europeus.

D'altra part, és de tot punt necessari, perquè es produïxi una entesa entre els homes d'Estat, que en les altes esferes governamentals regni allò que s'ha anomenat esperit de Locarno, o sigui una cordialitat manifesta i una gran lleialtat i bona fe d'uns Govers davant dels altres. Solament així es pot reeixir en la tasca amplament discutida d'unir pobles, la història dels quals els fa secularment enemics i la psicologia dels quals és divergent.

Però si molts fets s'oposen a una unió pan-europea, n'hi ha d'altres que l'estimulen, el principal dels quals és la comunitat d'interessos dels pobles europeus, desconeguda la majoria de les vegades per llurs actuals dirigents. És per a tots aquests pobles una qüestió que podrien anomenar de vida o mort, de saber-se unir i col·laborar conjuntament. Aquesta és la labor dels intel·lectuals — com també diu Riou, segons l'article de Lluís Montanyà —: desenvolupar un moviment sentimental en tots els pobles, que d'aquesta manera impulsaran llurs dirigents vers uns camins de col·laboració amb els altres pobles europeus. Per ventura és aquest el factor més important per atènyer la desitjada federació. Que els pobles, abrandats d'entusiasme, iniciessin amplexos moviments d'opinió, que produïren esplèndids resultats.

J. CERDA

Informació catalana

* Mirador...
publica en el seu número 8, d'ara, el següent sumari: El premi "Mirador". — Els amics del teatre català. — Mirador indiscret. — La Passió d'Olesa, per J. Ventalló. — L'aperitiu. — Palmeres. — Marineres, per Josep Maria de Segarra. — L'excursió històrica de Cambó: La política peninsular i el cas de Barcelona, per A. Rovira i Virgili. — La revisió aranzelària. — La nostra pedanteria, per Joan Marler. — "Mirador" no s'ha proposat de fer cas de turc, per Manuel Brunet. — LES LLETRES I EL TEATRE: Frau Eva, conte, per Josep Maria de Segarra. — Els marges, per Just Cabot. — Pel color del pany. — Les estrelles, per M. B. — Els intents nobles i honrats en el nostre teatre, per Jaume Passarell. — El premi "Mirador": El parer dels nostres crítics. — Entreactes. — Música russa: Flagunov, per Jaume Pahissa. — CINEMA I DISCOS: Els films de la setmana, per C. J. Jordana. — Primers termes, per Bernat Montoliu. — Discos, per Humbert Martí. — DE LES ARTS: Exposicions artístiques: Josep Viladomat, Enric Galvies i Francesc Jimeno, per Marins Gifreda. — Anècdotes. — Notes, ecos i caricatures.

* Ha abaratat...
un volum de versos de Na Emilia Furió, titulat "Infantes", i, com és de llei, conservat als infants. El preu, amb uns mots simpàtics, Aureli Campany.

* Vida llegendària...
El número 67 (any IV) d'aquest estimat col·lecció llegendària, conté el sumari següent:

"Contestem?... Preguem (Editorial). — "Pàgines antològiques": Josep M. López-Picó. — "El Semanario Herdence": de l'Exposició de Premia de l'Ateneu", per S. Roca i Lletjós. — "Lleida tindrà un aeroport": Interviu amb Josep Civit", per Veritallat. — "Un estranger", per L. Combes Andrieu, versió catalana de L. F. i M. — "Les enquestes a la joventut", resposta de Francesc Cervera. — "Noticiari".

* Ciència...
El número 47 d'aquesta revista catalana de Ciència i Tecnologia conté el sumari següent: "La tectònica de Catalunya", per Marcel Chevalier. — "Telefonia automàtica", per J. Mani. — "Congrés Internacional de la foneria: Barretes de prova per a metalls no ferri", per Isidre Sans i Darnis. — "Càlcul ràpid de costos de foneria", per Jaume Col Soriano. — "La foneria de ferro colat a Espanya", per Antoni Lafont. — "Extractes i traduccions": Acció fotoquímica oxidant i el seu dosatge del colesterol i de l'ergosterol irradiat: Nou aparell per a la determinació del pes molecular per ebulloscòpia; Ex-

plosions de cilindres que contenen gasos comprimits o líquids; El plom tetraetil; Topografia des de l'aire mitjançant el nou mètode de Brock. — "Notícies i comentaris": Una brillant adquisició del Museu d'Història Natural de París: Remarcable cartografia aèria dels "canyons" del Colorado; La invenció del neumàtic; Els Premis Nobel de Química dels anys 1927-28; VII Creuer científic Carnegie: Programa 1928-31; III Congrés Internacional de Radiologia; Congressos científics; Vària. — "Bibliografia".

* OC...
gasta de les lletres meridionals, sortirà el 30 d'aquest mes, tot com ha estat anunciant. Oportunitat donarem detalls.

Cultura

CONFERENCIA DE MARIAN FOYE

A l'Ateneu Enciclopèdic Popular, avui, dijous, a les deu de la nit, donarà En Marian Foyé la cinquena conferència del curs sobre "Aviació" en la qual es referirà a "Vol i navegació".

La tercera conferència que sobre "La crisi actual del dret privat" havia de donar divendres vinent d'avui, En Francesc de P. Pujol Germà, queda ajornada fins al dia que oportunament s'anunciarà.

La Societat de Psiquiatria i Neurologia de Barcelona celebrà, dissabte passat, la sessió acadèmica oportunament anunciada, en la qual es presentaren les següents comunicacions interessants: "Un malalt amb meningitis específica localitzada", pel doctor Rodríguez Trias, el qual s'estengué en consideracions de diagnòstic i diferencial; el doctor E. Mira parlà de "Noves orientacions en el tractament de l'alcoholisme crònic", exposà quatre moderns procediments terapèutics per a combatre'l, i, finalment, el doctor C. Tolosa presentà "Un cas atípic d'atrofia muscular progressiva d'origen probablement miopàtic", amb detallada història clínica i amb observacions interessants.

Intervingueren en les discussions, els doctors Sana, Ferrer, Mora, Rodríguez Trias, Mira i Tolosa.

INSTITUT DE MEDICINA PRACTICA

Davant un selecte auditori que omplia el gran saló d'actes de l'entitat exposaren, dijous passat, els conferencians ja anunciats els seus respectius temes evidenciant amb notables discursos el valor que posseïx la tribuna lliure d'aquesta institució.

El doctor Tomàs Lacalle, director del Laboratori Mèdic Legal de l'Audiència, demostrà els diversos estats patològics del psiquisme, previ anàlisi de la seva normalitat. Acte seguit el doctor Bascompte descriu els moderns coneixements sobre variats de plantes medicinals que actuen en el centre respiratori i s'han portat a cap per farmacòlegs d'alguns països, descrivint la lobelia en les seves propietats químiques, efectes fisiològics i terapèutics.

Finalment, el doctor Lévy, de l'Hospital Broussais, presentat a l'Institut pel doctor Duran Arrom, estudià la "Cura de diuresi". Exposà els moderns coneixements d'eliminació renal (resolva de Vidal) i de metabolisme, entrà de ple en l'estudi terapèutic que ha de seguir-se amb les medicacions i en especial hidrologiques ampliant el concepte actual de ionització del calci i del magnesi.

Entre els assistents a l'acte i havia els doctors Marimón, Ortés, Serrallach, San Ricart, Lucena, Vinyó, Vellver, Irigoyen, Rubín, Alberich, Llinas, Azoy, Culler, Fuster, F. Bascompte, Pagès, Maruny, Souvion, Felip d'Arce, Sistach i altres.

Avui, dijous, dia 21, a dos quarts de deu de la nit, el doctor Tomàs La-

EXPOSICIONS D'ART

SALA PARES
JOSEP VILADOMAT Escultura
Fins al 23 actual

GALERIES LAIETANES
CORTS CATALANES, 618
CARME BARNDES Aquarelles
CASALS BERNARDI Pintura
PARIS VILLA-ABRILLE
Fins al 22 actual

ESTUDI ARENYES
CORTS CATALANES, 670
J. PALAU Pintura
Fins al 23 actual

LA PINACOTECA
PASSEIG DE GRACIA, 34
E. GALWEY Pintura
Fins al 22 actual

MARIA ESCLASANS
Plaça, 10 (darrera la Catedral)
EXPOSICION PERMANENT
I compra-venta de
ANTIQUITATS I OBJECTES D'ART

SALA BUSQUETS
PASSEIG DE GRACIA, 85
Inauguració de l'exposició de pintures Laporta-Artort.
Del 8 al 22 de març

SALA BARCINO
V. GARCIA SIMON
Rambla de Catalunya, 29
Exposició permanent de pintura i escultura. Marcs, motlures, gravats i objectes per a regala

TAPISSOS PINTATS
estampats i teixits i exposició continua de quadres a l'oli, gra-vats, escultures, etc. i fabricació de marcs i motlures.

Boters, 4, al capdell de la Porta-Perfida.

calle exposarà el següent tema: "Afectivitat i voluntat", que forma part del curs de Psiquiatria, i a un quart d'onze del mateix dia el doctor Bascompte Lacanal, dissertarà el tema del curs de Farmacologia experimental el títol del qual és "Els nous agents de diuresi".

CENTRE EXCURSIONISTA DE CATALUNYA

Avui, dijous, dia 21, a les set del vespre, el propi mossèn Pere Bertran donarà la tercera i darrera conferència al Centre Excursionista de Catalunya, la qual versarà sobre el tema "Notes històriques generals referents tant a la part civil com a l'eclésiàstica".

Demà, divendres, a les deu de la nit, el soci senyor Francesc Blasi i Vallespinosa donarà una conferència, en la qual tractarà de "Suècia i Noruega de tornada de Rússia".

CONFERENCIA DE JOAN SANTAMARIA

Per aquesta nit, a les deu, té anunciada una conferència al Centre de Lleida i de les seves comarques, l'il·lustre periodista Joan Santamaria, el qual dissertarà sobre el tema "Visions de Catalunya". La conferència serà il·lustrada amb projeccions fotogràfiques.

CURSETS I CONFERENCIES

A la Acadèmia d'Higiene de Catalunya (Santa Anna, 28, primer), se celebrà divendres vinent, dia 22, a dos quarts de vuit de la tarda sessió científica en la qual la doctora Quadres-Bordes desenvoluparà la continuació de l'interessant tema: "Embaràs i fibromioma. El seu tractament".

Aquesta nit, a les deu, a l'estatge del Centre Excursionista Minerva (Clarís, 8 i 10, Barceloneta), tindrà lloc una interessant sessió de projeccions amb explicacions, sobre el tema "Cerdanya i Vall d'Andorra", a càrrec de l'entusiasta excursionista Marcel Riú.

L'acte serà públic.

Al local de l'Associació Nacional d'Agents d'Assegurances (Canuda, 41 i 43, principal), avui, dijous, a dos quarts de vuit del vespre, l'il·lustre advocat Antoni Ribelles Barratona, donarà la seva tercera lliçó, corresponent a l'actual segon curs tècnic, sobre l'"Estudi jurídic de l'Asseguració dintre el règim legal vigent".

Es d'intèrès general l'assistència a aquests cursos, i especialment per als agents d'assegurances.

En la sessió privada que l'Acadèmia Calasància celebrà el vinent dissabte, dia 23, a les 7 i 1/2 del vespre, l'acadèmic senyor Francesc de P. Ribelles donarà una conferència sobre el tema: "L'eloqüència en els nostres dies".

L'Institut Médico-Farmacològic celebrà sessió científica avui, dijous, a les deu de la vetlla, en el seu estatge social, Santa Anna, 28, primer, en la qual el doctor Camille Lian, professor de la Facultat de Medicina de París, dissertarà sobre: "La forme aiguë fébrile de l'angine de poitrine".

Notes d'estudiant

El rector, senyor Díaz, en rebre ahir els periodistes, els va manifestar que les classes han estat represes amb total normalitat a la Universitat i a tots els centres que depenen del nostre primer centre docent. També va manifestar que no assistiria a les sessions del ple de l'Assemblea.

Per la nostra Universitat circulava ahir el rumor que demà, divendres, començaran les vacances amb motiu de la festivitat de Pasqua.

El doctor Ensebi Díaz ha mostrat als periodistes un pla, degut a l'arquitecte senyor Domènech, sobre les reformes que s'intenten realitzar a l'edifici de la Universitat i a l'Institut.

Ha afegit que dintre pocs dies donarà una nota oficial en la qual hi haurà tota mena de detalls sobre aquest particular.

Avui, dijous, a les dotze, tindrà lloc a l'Institut Profratit, Ronda de la Universitat, 14, entresol, la conferència sobre "Reaccions serològiques de la sífilis i la seva interpretació", a càrrec dels doctors A. Carreres i J. M. Catasús.

L'Agrupació Escolar de l'Acadèmia i Laboratori de Ciències Mèdiques de Catalunya, celebrà ahir diners sessió científica, descabellant-se els següents temes:

"Noves teories sobre l'etiologia del cranc", pel Dr. Manuel Corachan. "L'insomni, font patològica", pel Dr. Josep Mascard.

Seguidament, la Junta tractà de la creació de borses per a estudiants, amb el fi que aquests puguin ampliar els seus estudis a l'estranger.

El Consell de la ciutat de Filadèlfia ha anunciat que havien estat creades quatre medalles "John Cost", com a recompensa de treballs científics de quatre savis.

Entre els beneficiats, hi ha els doctors C. Levaditi i R. Saezavet, de l'Institut Pasteur, per haver descobert l'acció favorable del bismut en el tractament d'algunes malalties.

Aquestes medalles van acompanyades d'un premi de mil dòlars cada una.

Conferència

A la "Federació de Fabricants de Filats i Teixits de Catalunya", dijous, dia 21 d'aquest mes, a les set de la nit, En Carles Pi Sunyer donarà una conferència tractant d'"Els problemes generals de la indústria en relació amb la tèxtil". L'acte se celebrarà en el domicili social de la Federació, Via Laietana, 57, principal. Queden invitats a assistir-hi tots els que s'interessin pels problemes de la nostra indústria.

LES ARTS

Una estona amb J. Llorenç Artigues

Camí de Charenton, en un d'aquests tramvies llargs destinats al cervell de la banlieue, esguardàvem el curs feixuc del Sena amb les espalles carregades de trossos de glaç com un eixam de pupilles encalmades.

De tret en tret un pont sortia sobre l'aigua com un arc vivan de cella. Charenton és una barriada industrial, dinàmica. lligada a París per un cordó de cases i per una filera d'arbres negres, esquelètics, amb les rames inútilment esteses sobre el riu.

En una d'aquestes cases, destriable per l'aspecte, entre un cafè fosc de raval i un bar amb taules i rajoles blanques, hi té el taller J. Llorenç Artigues.

Per dins tot és d'habitacions amb gessos, fang, sacs, munts de terrissa cuïta i espesses piles de llenya.

Llorenç Artigues ens acompanya de l'un lloc a l'altre, ara ensenyant-nos els forns, ara explicant-nos el destí de les darreres peces que trobem afilades en els compartiments.

Parla amb una veu seguida, tan allunyada del recomençament com de la fi dels períodes.

Es fica per tot i tan aviat surt amb una cosa a les mans com en tota una altra amb els peus donant ràpidament detalls de trossos amb una continuïtat que de mica en mica va prenent proporcions d'immens paràgraf.

Ara treu d'una caixa dues gerres dolces de corba, amples de boca, senyorial, boirada de grisos l'una i acastanyada l'altra, com una pell de camell.

Nosaltres li agafem el braç per evitar que no ho torni a tancar a la caixa sense acabar de deixar-nos-ho veure.

—Us agrada això? És el que faig amb més il·lusió; de bona gana abandonaria tot l'altre per dedicar-me només a fer aquestes coses, però s'ha de viure...

—Què voleu dir, s'ha de viure? —Es clar; hauré notat que això és grege i el grege no es fa tan fàcilment: es cou a temperatures excepcionals de 1.300 a 1.500 graus; s'urt; és cert, una matèria molt fina, però; quants maldats i quants assaigs no reeixits abans d'aconseguir una mostra que valgui la pena! Ací no hi ha gaire gent que faci grege; jo en coneix solament deu o dotze. Són els orientals els que ho fan sempre. La producció no és, ni de molt, quantiosa. Es tan delicat que per ara i tant només ho faig per mi, purament una satisfacció de l'esperit; l'altre, per contra, em serveix per viure...

Com que nosaltres ens posem a riure, Llorenç Artigues ens repren amb la mateixa veu del començament, que, malgrat d'ésser aguantada amb un to indeclinable, fa l'efecte que sempre està a punt de desafinar.

—No us penseu que faig broma. És el mateix que el poeta que fa versos per ell i articles per al públic. Ara, que els versos, a França, es compren, i això — dit sigui entre nosaltres — també es ven.

—I bé, què voleu dir quan anomenau l'altre? —El gènere de més fàcil sortida. Ara faig gerreria decorada per Raul Dufray; tota aquesta producció és acaparada per la casa Bernheim Jeune. Faig també jardins de taula amb Nicolau Rubió...

—Va anar bé allò? —li preguntem. —Ja no podia anar millor — respon movent els ulls com si cerqués alguna cosa—. De quinze jardins presentats els varem vendre tots quinze.

I després, posant-se a caminar al davant: —Veniu que acabareu de veure la casa.

De bell nou passàrem per compartiments plens de caixons i de recons de gerres escapades. En algunes parets aguitaven cartells i dibuixos despenjats d'una punta, fumats i descoolorits...

Mentre passàvem de l'un lloc a l'altre, Llorenç Artigues il·lustrava el camí amb la seva cantarella viva i inquietada. Menut, lleuger i amb una punta de somriure penjat a les dents blanques, passava d'una porta a l'altra sense fressa i evitant els sacs i els padellassos que hi havia per terra i que nosaltres no ens sabíem treure dels peus.

Nosaltres el miràvem com s'esmunyia i ens demanàvem si també ho havia fet així per arribar a París amb 400 francs i trobar-se, ara, ficit per tot, com si es trobés a casa seva. Llorenç Artigues, és potser, el català de París que té més relacions franceses. En això s'esdevé una cosa curiosa. Generalment els catalans que arriben a París, acaben per conèixer japonesos, jueus, polonesos, però de francesos en coneixen un nombre proporcionalment escàs. I heu-vos ací que aquest home que ens mira amb uns ulls vius com dues espurnes, que ha deixat, quan hem entrat, uns dibuixos per a una font de Robert de Roschild i que ara ens convida a pujar per una escala ràpidament espiralada, trenca el que ja començàvem a creure un costum general.

Quan arribem dalt sentim el benestar d'haver deixat l'atapeïment d'obstacles del taller. Aquesta és una habitació blanca, espaiosa, tèbia, que convidava al repós. Per les parets, quadros i dibuixos de Dufy, Picasso, Lli-mona, Benet, etc. Fotografies

EL DESGLAÇ DEL DANUBI
Precaucions a Budapest
Bucarest, 20.—La Municipalitat ha mobilitat 600 obrers que construeixen amb gran activitat les obres de defensa per a plantar cara a l'amenaça que per a la capital representa una enorme massa d'aigua que desceix pel Danubi, des de Presburg, i l'arribada de la qual a Budapest es preveu per a dintre de cinc dies.
La navegació continua essent impossible pel Danubi, a conseqüència del desglaç.—Fabra.

ELS ACCIDENTS FERROVIARIS
17 morts al Canadà
Parry Sound (Ontario), 20.—A conseqüència d'un accident ocorregut a un tren de passatgers, en la línia ferroviària de Toronto a Winnipeg, han resultat morts dos funcionaris del tren i un venedor de periòdics.
A més a més, han resultat ferits tres funcionaris més del tren.— Fabra.

15 ferits a Polònia
Vàrsòvia, 20.—A la nit taparen dos trens entre les estacions de Smentowo i Tesew. A conseqüència de l'accident resultaren 15 ferits, dels quals, dos ho estan de gravetat.—Fabra.

EL DESGAVELL AFGANES
Una reacció a favor d'Aman Ullah
Nova Delhi, 20.—Les notícies procedents d'aquesta població indiquen que s'opera una important reacció a favor d'Aman Ullah.
Aquesta reacció es manifesta principalment a les províncies del sud-est de l'Afganistan, a Jhalabad, Khost i a la regió de Mohmand.
Aquest moviment sembla que és degut en gran part al descontentament produït per l'estat de general desordre en què es troba el país, i a l'opinió, cada dia més generalitzada, que l'ex-rei està arribant sincerament pel que fa a les reformes inorthodoxes.
Generalment hom creu que actualment Aman Ullah es troba en bones condicions per a desfer-se de l'usurpador que governa actualment a Kabul i aconseguir la seva restauració al tron.—Fabra.

FRANÇA
LES INDUSTRIES FRANÇESES
Paris, 20.—Segons "Le Matin", la conca carbonífera del nord de França produeix anualment 40 milions de tones de carbó, contra 27 que en produïa només abans de la guerra. El país produeix actualment el 90 per 100 de les matèries colorants que necessita per al seu consum, contra 10 per 100 que en produïa abans de la guerra.— Fabra.

ALEMANYA
EL PRESSUPOST PROVISIONAL
Berlín, 20.—El Reichstag ha aprovat en tercera lectura el pressupost provisional presentat pel govern.— Fabra.

PRORROGA DEL PRESSUPOST EXTRAORDINARI
Berlín, 20.—El Reichstag ha aprovat la prorroga per tres mesos del pressupost extraordinari.— Fabra.

LA COMISSIÓ D'AFERS ESTRANGERS
Berlín, 20.—La comissió d'Afers Estrangers del Reichstag ha adoptat el projecte de llei referent al protocol de Ginebra i a la prohibició d'usar els gasos asfixiants en cas de guerra.— Fabra.

SOCIETAT DE NACIONS
L'ESTATUT DEL TRIBUNAL DE LA HAIA SERA REVISAT
Ginebra, 20.—El Comitè de perits ha adoptat el text dels ponents Fromaget i Politis respecte a la revisió de l'estatut del tribunal de La Haya.—Fabra.

ITALIA
DIARIS QUE ES FUSIONEN
Roma, 20.—El diari "A. Z." s'ha fusionat, a partir d'avui, amb "l'Impero", sota la direcció única del senyor Settini.— Fabra.

EL PORT DE SALONICA
LA ZONA LLIURE NO ACOGLIRÀ EL TRAFEC DE MATERIAL DE GUERRA
Atenes, 20.—S'ha desmentit oficialment que el Govern hagi assumit l'obligació de permetre el transport de material de guerra per la zona lliure de Salònica.—Fabra.

El pressupost de la Reichswehr
Berlín, 20.—El pressupost de la Reichswehr puja 493.472.300 marcs.— Fabra.

Els accidents de la mar
UN VAIXELL PORTUGUES DEMANA AUXILI
Marsella, 20.—L'estació de telegrafia sense fils ha interceptat un missatge demanant socors del vaixell portuguès Sines, el qual està a 50° 27 minuts latitud Nord i a 0° 35 minuts longitud Oest.— Fabra.

BOIRA A LA MANEGA
Londres, 20.—Durant la nit passada l'essència boira ha obligat a diversos vaixells que travessaven el Canal a moderar considerablement la marxa o a cercar un lloc a propòsit per ancorar.
El servei amb el Continent ha calgut suspendre'l fins ben avançat el dia, quan ha minvat una mica l'essència.

LA ITALIA FEIXISTA
Les eleccions del règim
Roma, 20.—Diumenge vinent, dia 24, tindrà lloc la gran votació a tot el país.
Segons la nova fórmula electoral feixista, Itàlia es considera un col·legi únic nacional en el qual podran votar tots els homes de divuit anys per amunt, a condició que siguin casats i paguin una contribució mínima de cent liras a l'any. L'elector votará solament amb les paraules Si i No, respecte els quatre-cents candidats que li proposarà el gran consell feixista, el primer nom dels quals és Mussolini. La resta de la llista la constitueixen les personalitats més importants del país.
Es preveu que el resultat d'aquest plebiscit constituirà un gran triomf per Mussolini.— Fabra.

LA SITUACIO A XINA
Desacord en el Kuo-Min-Tang
Xang-Hai, 20.—La situació originada per les divergències sorgides en el si del Govern nacionalista, es fa cada cop més difícil.
En el Congrés del Kuo-Min-Tang s'observa que no tenen la més petita autoritat la major part dels delegats nomenats pel Govern.
Mentrestant el general Feng-Yu-Xiang mobilitza forces i amenaça Nanquín.

LA CAMPANYA ELECTORAL BRITANICA
En molts cercles es creu possible un conflicte entre els caps militars, molts dels quals aspiren ocupar una situació preponderant.
Els consells estrangers han demanat que els vaixells de les respectives nacionalitats tornin a Xang-Hai.—Fabra.

Un missatge del cap conservador
Londres, 20.—D'un missatge dirigit a l'òrgan del partit conservador, el senyor Baldwin diu que, malgrat els greus disturbis causats pels trastorns industrials ocorreguts durant l'any 1920, el balanç comercial ha augmentat molt en favor de la Gran Bretanya.

Afegeix que les xifres corresponents a la producció i exportació del carbó, denoten des de fa un quant de temps una millora molt marcada.
Per altra part, les indústries del ferro i de l'acer, així com la de construccions marítimes, han rebut en el que va d'any més encàrrecs que durant un llarg període de temps anterior.

A més, les xifres consignades en les estadístiques referents a l'atur forçós van essent menys importants, per haver començat un període de reconstitució en el comerç del cotó i similars.
Acaba dient que per tot arreu s'observen símptomes de progrés i d'activitat creixent.—Fabra.

ESTRANGER

UNA GREU AGITACIO A L'INDIA
Escorcolls a Bombai
Bombai, 20.—Tenent que es produïssin desordres, la policia ha practicat nombrosos escorcolls als domicilis dels sindicats obrers del periòdic Prens Lliure de l'India i de la Societat de Joves. La policia s'ha apoderat de nombrosos documents.—Fabra.

Es preparava un moviment greu
Bombai, 20.—Es dona molta importància al moviment que es prepara a Meerut. La policia ha rebut 120 mandats de registres als domicilis de caracteritzats elements. A més de nombrosos fascicles de propaganda han estat detinguts tres líders obreristes.

Detencions i escorcolls a Calcuta
Calcuta, 20.—Relacionat amb el complot descobert a Meerut, la policia ha efectuat nombrosos escorcolls, i s'ha incautat de nombrosa propaganda comunista. Han estat detinguts diversos significats caps del partit obrer extremista.— Fabra.

Denúncies contra sospitosos
Nova Delhi, 20.—Hom diu que ha estat presentada a les autoritats governamentals una demanda contra 31 persones residents en distints llocs de l'India, com a sospitosos de sustentar idees comunistes. Se'ls acusa de conspirar contra la sobirania del rei sobre l'India britànica.

Fàbriques que tanquen
Bombai, 20.—Unes dotze fàbriques de filatures han hagut de parar quasi per complet llurs treballs, com a conseqüència de les detencions efectuades per la policia.

La qüestió a l'Assemblea legislativa
Nova Delhi, 20.—L'acció de les autoritats està essent objecte de grans comentaris i s'espera que en la sessió que celebrará demà l'Assemblea legislativa India es tractarà de les detencions i escorcolls que vénen efectuant-se.—Fabra.

Més detinguts
Calcuta, 20.—Amb motiu d'haver estat descobert un complot contra el Govern, han estat detinguts un comunista, un periodista extremista i un líder laborista.—Fabra.

LA LLEI SECA
Un gran escàndol policíac
Nova York, 20.—S'ha imputat un gran escàndol relacionat amb l'actuació de la policia, i originat per una veritable batalla campal que ahir a la nit sostingueren dos grups de contrabandistes, els interessos dels quals estan en pugna.

En la baralla morí un policia que rebé un tret al cor.
El dit policia vestia de paisà, i s'ha comprovat que l'autor del tret que li causà la mort fou, precisament, el sergent de la seva brigada.

A les butxaques de la víctima se li trobaren tres revòlvers.
També s'ha comprovat que l'agent en qüestió, quan es trobava franc de servei, formava en l'escorta personal d'un dels grups de contrabandistes.

S'ha obert una informació.— Fabra.

PORTUGAL
L'ADHESIO AL PACTE KELLOGG
Lisboa, 20.—El Diari Oficial publica l'adhesió de Portugal al Pacte Kellogg.— Fabra.

L'INTERES DELS BONS DEL TRESOR
Lisboa, 20.—El ministre d'Hisenda ha decretat que el tipus d'interès dels Bons del Tresor a tres i sis mesos, sigui reduït al sis i mig per cent, i els Bons a un any al set per cent.

El ministeri d'Hisenda consolidarà el Deute flotant.— Fabra.

Ha mort el mariscal Poch
La clerecia nordamericana formularà diverses reivindicacions al Vaticà
A Mònaco es demana l'abdicació del príncep i es parla de proclamar la República

Per la zona lliure del port de Salònica no podrà efectuar-se el tràfec de material de guerra
Segons un periòdic silesià, cal no donar massa crèdit als documents sobre els quals reposa l'acusació contra el cap de la Volksbund, senyor Ulitz

Els rebels mexicans s'han concentrat prop d'Escalón. Els EE. UU. no faran d'intermediari
A la Cambra francesa ha continuat el debat sobre les Congregacions missioneres

Amb motiu de vaguetat obrera, han estat practicate nombroses detencions a l'India
Diumenge se celebraran les eleccions feixistes

EL PLET DE L'ALTA SILESIA
Els càrrecs contra el cap de la Volksbund
Breslau, 20.—La "Gasetta Popular" de Silesia publica un informe de la policia, on es detallen les circumstàncies en què es reuneixen els materials d'acusació contra el leader de la Federació popular alemanya a l'Alta Silesia, senyor Ulitz.

Els EE. UU. no farà d'intermediari
Washington, 20.—El senyor Kellogg ha desmentit que hagi autoritzat els agents diplomàtics dels Estats Units perquè acceptin la missió d'ésser intermediaris entre els rebels i insurgents mexicans, en vista de concloure un armistici.— Fabra.

Escobar es concentra prop d'Escalón
Londres, 20.—Comuniquen de Nova York al "Times" que el general Escobar ha instal·lat el seu quarter general en un àrid desert prop d'Escalón.

Hom afirma que ahir el dit general assegurava que obligaria els rebels a lluitar una gran batalla abans de 24 hores, però aquestes declaracions semblen que no mereixen massa crèdit.
El general Calles ha informat al president Portes Gil que havia ocupat la plaça de Torreón, i que havia enviat una columna en persecució dels rebels que acaballa el general Escobar.

Afegeix el general Calles que la cavalleria federal havia penetrat en la zona rebel, i que havia destruït un pont i una gran part de la via fèrrea al nord d'Escalón.—Fabra.

Inundacions a Nova Zelanda
Wellington (Nova Zelanda), 20.—Els barris baixos de la ciutat de Dunedin es troben inundats.

Les assoleixen ja una altra de tres peus.
En alguns indrets de la ciutat han hagut d'ésser evacuats els estages.

Els danys pugen a diversos milers de lliures esterlines.—Fabra.

Les aventures de la germana de l'ex-kaiser
Bonn, 20.—La princesa Victòria, germana de l'ex-kaiser, que és objecte de constants comentaris amb motiu de la seva crítica situació econòmica, ha manifestat que, a pesar de tot, ella continua fidel als seus marits, no obstant trobar-s'hi separada.—Fabra.

La Conferència per les reparacions
Paris, 20.—A conseqüència de la marxa del senyor Schlacht es confirma que el Comitè de Perits no celebrará cap sessió plenària abans de dilluns vinent.

Probablement en tornar el senyor Schlacht podrà presentar proposicions generals respecte al nombre i l'import de les anualitats alemanyes.
Es creu que aquest Comitè es reunirà tot seguit cada dia fins diumenge. Es creu que aquestes sessions seran precisament les més importants, ja que es discutiran les xifres i llavors es tindrà en compte el que es refereix als crèdits dels països no representats al Comitè.— Fabra.

AQUEST NUMERO HA PASSAT PER LA CENSURA GOVERNATIVA

LA REBELLIO MEXICANA
La presa de Torreón
Paris, 20.—Comuniquen de Nova York al "Times", que les tropes federals entraren anit passada a Torreón, sense disparar un tret. La retirada dels rebels d'Escobar es va fer amb gran habilitat cap al Nord, perquè la reraguarda dels rebels escapà a les tropes tramesses per ferrocarril per a tallar-los la retirada.— Fabra.

L'hospitalitat nordamericana
Washington, 20.—El Departament d'Estat ha publicat una nota en la qual diu que fidel a la seva política d'asil, els Estats Units acolliran els revolucionaris mexicans que entrin en territori nordamericà, no cal dir que després d'ésser desarmats.

També es diu que el dit Departament ha estat sol·licitat perquè actuï d'intermediari entre federals i rebels mexicans, per arribar a un armistici. Es creu, no obstant, que la dita suggestió serà rebutjada.—Fabra.

Escobar no podrà resistir
Nova York, 20.—En el combat que està llurant Calles contra les forces rebels a les del general Escobar, aquest lluita amb inferioritat numèrica, puix els federals sumen 18.000. Es considera que els rebels seran vençuts definitivament.— Fabra.

Els rebels evacuen Escalón
Nova York, 20.—Segons notícies de Mèxic, el general Calles, des de Torreón, prepara la persecució dels insurgents.

Davant la pressió dels federals, el general Escobar, davant d'un fort destacament de rebels, evacuà ahir Escalón i es dirigí a Jiménez.— Fabra.

Els EE. UU. no farà d'intermediari
Washington, 20.—El senyor Kellogg ha desmentit que hagi autoritzat els agents diplomàtics dels Estats Units perquè acceptin la missió d'ésser intermediaris entre federals i insurgents mexicans, en vista de concloure un armistici.— Fabra.

Escobar es concentra prop d'Escalón
Londres, 20.—Comuniquen de Nova York al "Times" que el general Escobar ha instal·lat el seu quarter general en un àrid desert prop d'Escalón.

Hom afirma que ahir el dit general assegurava que obligaria els rebels a lluitar una gran batalla abans de 24 hores, però aquestes declaracions semblen que no mereixen massa crèdit.
El general Calles ha informat al president Portes Gil que havia ocupat la plaça de Torreón, i que havia enviat una columna en persecució dels rebels que acaballa el general Escobar.

Afegeix el general Calles que la cavalleria federal havia penetrat en la zona rebel, i que havia destruït un pont i una gran part de la via fèrrea al nord d'Escalón.—Fabra.

Inundacions a Nova Zelanda
Wellington (Nova Zelanda), 20.—Els barris baixos de la ciutat de Dunedin es troben inundats.

Les assoleixen ja una altra de tres peus.
En alguns indrets de la ciutat han hagut d'ésser evacuats els estages.

Els danys pugen a diversos milers de lliures esterlines.—Fabra.

Les aventures de la germana de l'ex-kaiser
Bonn, 20.—La princesa Victòria, germana de l'ex-kaiser, que és objecte de constants comentaris amb motiu de la seva crítica situació econòmica, ha manifestat que, a pesar de tot, ella continua fidel als seus marits, no obstant trobar-s'hi separada.—Fabra.

La Conferència per les reparacions
Paris, 20.—A conseqüència de la marxa del senyor Schlacht es confirma que el Comitè de Perits no celebrará cap sessió plenària abans de dilluns vinent.

Probablement en tornar el senyor Schlacht podrà presentar proposicions generals respecte al nombre i l'import de les anualitats alemanyes.
Es creu que aquest Comitè es reunirà tot seguit cada dia fins diumenge. Es creu que aquestes sessions seran precisament les més importants, ja que es discutiran les xifres i llavors es tindrà en compte el que es refereix als crèdits dels països no representats al Comitè.— Fabra.

EL NOU ESTAT PONTIFICI
La clerecia nordamericana formularà reivindicacions
Roma, 20.—Es té notícia que la clerecia americana es proposa de formular certes reivindicacions referents a la intervenció dels catòlics americans en la Cort romana, especialment pel que fa a l'augment de capella cardenalícia i a la representació de la clerecia americana en la Cúria i l'administració de l'Església.— Fabra.

Les joventuts catòliques italianes
Roma, 20.—El Papa rebé ahir dos mil membres de la Federació de Joventuts Catòliques Italianes.

Amb tal motiu pronuncià una allocució felicitant-se de la unió que hi ha entre la joventut, i formulà els seus millors vots respecte a la seva acció.— Fabra.

LA CAMBRA FRANCESA
El debat sobre les missions
Paris, 20.—A la sessió de la Cambra el senyor Herriot ret homenatge a la labor dels missioners francesos, molts dels quals—diu—donen proves magnífiques de valor i d'un veritable esperit de sacrifici.

Reconeix els serveis prestats en el passat, però prefereix les missions laiques per a l'esdevenidor.
Al·ludeix a la situació delicada dels religiosos en alguns països, com a Xina i a Turquia, i declara que els radicals tenen la impressió que el projecte que es discuteix amenaça directament l'existència de les lliges laiques.

A més—afegeix el senyor Herriot—França ha de continuar la seva propaganda democràtica al món.
Araba afirmant que els seus àmsics volen servir els interessos francesos a l'estranger, però que mai acceptarà que es comprometi l'Estatut de la República.

El senyor Briand puja a la tribuna i es produeix un moviment d'expectació a la Cambra.
Dia que l'ha afectat el crit d'alarma llançat per homes distingits, grans savis i grans viatgers, tots els quals estan d'acord en declarar la importància que té l'acció de les missions en benefici de la influència i dels interessos francesos.

Es extremadament important—afegeix—que la llengua francesa continuï escampant-se per tot el món.
Si m'he vist obligat a elaborar aquests projectes—continua dient el senyor Briand—no ha estat perquè s'hagin afeblit les meves conviccions laiques, sinó perquè he sentit tot el perill que té la situació.

Es tracta d'unes fundacions franceses que han subsistit a través de segles sencers i que cal salvar.
Ningú nega l'interès que revesteix per a França el mantenir les Missions franceses.

Tots els grans republicans, des de Gambetta a Waldeck Rousseau, han cregut que la República havia de mantenir les seves Missions, però això no pot consentir-se amb un treball de sapa per tal de rosegat els arrels del laïcisme.
El ministre d'Afers Estrangers, afegeix:

Es tracta de dir avui si concedim a les Missions el que demanen les autoritzacions previstes per la llei de 1904; no és possible de veure en aquesta llei únicament les seves parts negatives.
El senyor Briand demana al Parlament que s'inspiri en l'interès de la nació.

Se suspèn el debat, per continuar-lo demà.— Fabra.

Les relacions amb el Vaticà
Paris, 20.—En la discussió del projecte relatiu a les Congregacions religioses, un diputat socialista ha promunciat un discurs crític les converses sostingudes pel Govern francès amb el Vaticà.

Els senyors Poincaré i Briand han afirmat que les esmentades converses foren correctes i desproveïdes de tot mercantilisme, així com també que no va acceptar-se cap compromís llevat del que es feu públic oportunament.
L'orador féu al·lusió a l'actitud de certs sacerdots atascians.

Li contesta el senyor Briand, el qual declara que el Bisbe d'Estrasburg els demanà que modificassin la seva actitud, essent aprovada públicament pel Papa l'esmentada iniciativa.— Fabra.

AGITACIO A MONACO
Es parla de proclamar la República
Niça, 20.—En un mitin al qual varen concórrer uns 700 electors del Principat de Mònaco, es va votar un ordre del dia reclamant l'abdicació del príncep Lluís de Mònaco, a favor del seu gendre, el príncep Pere, el qual seria acceptat com a sobirà temporal pel temps de sis mesos. Si al cap d'aquest temps, el príncep no havia atès les peticions dels monaquesos, s'aniria a la proclamació de la República.— Fabra.

Darrera hora DE BARCELONA
MORT DEL DIRECTOR DE "LAS NOTICIAS"
Aquesta matinalada, poc abans de les dues, ha mort el senyor Alfred Pallardó, director de "Las Noticias".

El senyor Pallardó era fill de Santa Coloma de Farnés, on va néixer l'any 1855. Havia començat la seva carrera periodística a Madrid, i durant molts anys ha estat redactor de "Las Noticias", on popularitzà el nom de "Tío Meroje".
Quan cessà en la direcció de "Las Noticias" fa quatre o cinc anys el senyor Joan Bareo, el senyor Pallardó fou nomenat director d'aquest diari.

A la seva família i a l'Empresa i redacció de "Las Noticias" transmetem el nostre sentit condol.

HOME MORT PER UN TREN
A la nit, a dos quarts de set del vespre, entre els carrers d'Entença i de Rocafort, un tren procedent de Martorell va atropellar un home i li produí la mort a l'acte. Aparentava tenir uns cinquanta anys. No va poder ésser identificat.

Avistat el jutjat de guàrdia, es presentà al lloc del succeís, i després d'insistir les oportunes diligències, ordenà el trasllat del cadàver al Dipòsit judicial.

FERIT EN BARALLA
A la nit, a dos quarts de set del vespre, entre els carrers d'Entença i de Rocafort, un tren procedent de Martorell va atropellar un home i li produí la mort a l'acte. Aparentava tenir uns cinquanta anys. No va poder ésser identificat.

Avistat el jutjat de guàrdia, es presentà al lloc del succeís, i després d'insistir les oportunes diligències, ordenà el trasllat del cadàver al Dipòsit judicial.

EL GENERAL SANJURJO A VALENCIA
València, 20.—El general Sanjurjo, acompanyat del capità general, ha visitat la caserna del regiment de Mallorca. Després ha passat a l'Alcaldia, on ha estat rebut pel marqués de Sotelo. Després ha anat a Vall d'Uixó, província de Castelló, on, invitat per uns amics seus, passarà el dia.

LES AVENTURES D'UN SOLDAT
Màlaga, 20.—El soldat Bartomeu Oliva es dirigia a Ronda i a l'estació de Bobadilla perdé el tren. En arribar al correu d'Algeciras a gran velocitat hi pujà estant en marxa i pocs moments després caigué a la via. Alguns viatgers que se'n donaren compte tocaren els timbres d'alarma i parà el tren. Bartomeu en sortí il·les, però com sigui que viatjava sense bitllet, ha estat posat a la disposició del governador militar.

TROBALLA ARQUEOLOGICA
Segovia.—Mentre treballava al camp vora l'església del poble de Duraton un terrassà descobrí tres sarcòfags de pedra obrada. Un d'ells contenia despulls en pols, dents perfectament conservades, una sèrie de coure i una petita planxa amb adornaments de cristalleria. Els altres dos mancaven de coberta.

Fa algun temps en el mateix poble es trobaren més sarcòfags, la qual cosa fa creure que hi ha en aquell lloc una ciutat romana.

En busca del gran Kan
Cristóbal Colón

De venda a la Preu: 5 Ptes.
Llibreria Catalònia 17, PLAÇA DE CATALUNYA, 17

—Si, noi, és per fer quedar blau el més plantat. D'ençà que anuony a LA PUBLICITAT ho guanyat vint quilos.

L'ASSEMBLEA CONSULTIVA

El ple d'ahir

El ple de l'Assemblea Consultiva, que començà la sessió de l'Assemblea, malgrat d'estar anunciada per a dos quarts de quatre de la tarda.

A l'hora indicada ocupa el banc blau el cap del Govern, i a la presidència el senyor Yanguas.

Abans de començar celebren una conferència els dos presidents.

Als escons bastants assembleístes, i a les tribunes no escassa animació.

Una declaració del Govern sobre l'agitació escolar

A la tribuna de la premsa arriba el rumor que el cap del Govern llegirà en la sessió d'aquesta tarda una nota que conté declaracions sobre la passada agitació escolar.

S'aprova l'acta de la sessió anterior.

El funcionament de la Companyia Telefònica

El senyor Pradera formula un prec relatiu a les relacions de la Companyia Telefònica Nacional amb el públic. Diu que avui es limitarà a formular un prec, encara que hi hauria matèria de debat si es discutís el règim interior de la citada Companyia.

El prec va encaminat a demanar la regularització del servei en l'exterior i la denuncia dels abusos que suposa per part de la Companyia el cobrar quantitats excessives per revisió de línies i consum de servei. Sollicita del ministre de la Governació que s'acabi amb això, puix que el que viu al camp ha de pagar anualment, ultra l'apariament, 1.200 pessetes.

Afirma que això ho cobra la Companyia en concepte d'indemnització per avariació de línies, i censura la R. O. de Governació que li ho autoritza.

Posa de relleu la bonesa de cor del senyor Martínez Andú, ressaltant pel cap del Govern, per deduir que la seva bona fe ha estat sorpresa signant aquesta real ordre.

El prec es converteix en interpellació, i el senyor Ayats explica la seva al cap del Govern sobre el funcionament de la Companyia.

Diu que la interpellació abraça tres punts: el primer relacionat amb el contracte de l'Estat i la Companyia, el segon relatiu a la intervenció de l'Estat, i el tercer referent a la constitució del capital.

Examina detingudament aquests tres punts per a deduir que hi ha certes anomalies en el funcionament econòmic de la Companyia.

Demana que el Govern estudiï la forma d'emparar els drets dels petits accionistes, i esmenta el cas ocorregut dissabte a un d'ells, el qual en demanar en junta general el llibre d'actes per examinar-lo, no sols no se li lliurà, sinó que fou agredit pel secretari i alguns funcionaris de la Companyia.

Censura la forma com es porta a cap la comptabilitat, que constitueix un misteri, car els funcionaris espanyols són simples automàtes que es limiten a apuntar quantitats sense saber la seva procedència. En una paraula, diu, que no és possible realitzar una fiscalització.

Censura el procediment de la Companyia en la qüestió del personal, i esmenta el cas d'un funcionari, del qual es donà compte al Govern que estava separat, i el porta com a representant seu als Comités paritaris amb un sou crescut. Això és un engany de la Companyia al Govern.

En parlar de l'adquisició de material, censura el fet que la Companyia no hagi utilitzat més que un deu per cent d'isoladors de fabricació espanyola, amb tot i haver-se demostrat la seva admirable qualitat.

Censura el dolent material que ha portat la Companyia a Espanya. En relació amb aquesta qüestió del material, diu que ha volgut donar la sensació d'haver-se creat a Espanya indústries noves. Fa observar que totes les instal·lacions de la Standard són amb aparells patentats per ella, i per tant, el dia que pogues desfer-se del jou de la Companyia, Espanya seguiria essent tributària d'ella.

Parla de les despeses que no són les instal·lacions i que no obstant han estat carregades als comptes d'administració, per deduir que han exagerat les tarifes establertes.

Recorda que en certa ocasió les Càmbers de Comerç ja es queixaren de això.

A racta de la qüestió dels acomiadaments, i demana que l'expedient que obre aquest assumpte instrueixi el jutge especial, sigui portat a l'Assemblea i tal d'estudiar-lo. Cita el cas d'un funcionari de 25 duros mensuals de sou, i assaladat a Madrid des d'una província, i que al cap de pocs mesos va quedar aquí en el major abandonament.

La veure la conveniència que l'Assemblea conegui altres casos que demostrin una negligència o un propòsit de persecució que cal corregir.

Intervé el senyor PUYPELO. Opla que l'Estat ha d'intervenir en les línies de la Companyia amb els seus funcionaris, i es mostra partidari de l'intervencionisme de l'Estat en la vida econòmica i industrial del país. Al atorgar els màxims poders al Govern perquè pugui intervenir eficientment.

Senyala el cas d'un advocat assessor a la Companyia declarat cessant per no fer referència a ell per tal d'evitar la abans de donar la seva confirmació.

Parla dels nombrosos canvis de relació que sens dubte no són justificats per les necessitats del servei, i a més aviat sembla que persegui-

xen el propòsit de mobilitar els funcionaris perquè deixin els seus llocs.

Ateix que la Companyia ha inventat la situació de disponible que no és altra que la de poder traslladar un funcionari a tot arreu per veure si es causen i renunciïn als seus càrrecs.

Es necessari, doncs, q's'intensifiqui la intervenció de l'Estat en el regim d'aquesta Societat.

No és lícit que en un país avançat en legislació social hi hagi una Companyia que es posi al marge de tots els preceptes i que burli totes les lleis de caràcter social.

Afirma que el 70 per 100 del funcionaris no tenen sous més grans de 1.500 pessetes, i creu que amb una millor administració es podrien augmentar aquests sous.

El senyor MARTINEZ PARDO intervé per a fer notar els perjudicis que sofririen els Ajuntaments i particulars si prevalgués el criteri de la Companyia d'imposar cànon per conferència.

Cita el cas de pobles que Teren llur xarxa que va passar a l'Estat i ara a la Companyia, que els imposa càndons molt durs.

El senyor TERRADES anuncia que vol contestar al senyor Pradera. El senyor PRADERA: Jo no demano a S. S. que em contesti, sinó al Govern.

El senyor YAGUAS: Jo agrairia al senyor Terrades que en lloc de dir "Voy a contestar al señor Pradera", que digui "Voy a recoger manifestaciones del señor Pradera".

El senyor TERRADES diu que ell ve per tal que no es treguin les coses de pol·lució. El problema de la Telefònica no està resolt a cap lloc del món, i tan sols a l'Amèrica. Estima que quan un país no té elements propis de fabricació, és natural que els compri a l'estranger.

El senyor BRU d'interromp per dir-li que els abusos de la Telefònica no tenen defensa possible ni admeten palliatius.

El senyor TERRADES continua la defensa de la Companyia Telefònica, i es interromp diverses vegades per diversos assembleístes. Diu que la Companyia quan trasllada els seus dependents els indemnitzava amb 200 pessetes.

Afirma que en fer-se el contracte amb l'Estat hom va obligar la Companyia a respectar el personal antic, però l'Empresa va veure amb sorpresa que molts funcionaris havien estat nomenats un dia abans de la presa de possessió de les línies per l'actual Companyia. Això precisava i justificava una selecció del personal.

La Companyia, davant la campanya feta en contra d'ella, confia en la rectitud del jutge especial nomenat per destruir responsabilitats, que serà l'encarregat de fer resplendir la justícia.

Parla de la Germandat i diu que la majoria dels funcionaris s'acolliren al règim de beneficència. Naturalment, aleshores la Germandat no tenia raó d'esser-hi.

Acaba presentant al president de la Cambra que li reservi un torn per continuar en l'ús de la paraula.

El senyor AYATS rectifica. Considera un egoisme el que ha dit el senyor Terrades defensant la Companyia. No justifica, no obstant, el sou de 3000 pessetes que gaudeix S. S. com a conseller tècnic de la Companyia per sortir en defensa del que és senzillament inhumà.

A moltes peticions, especialment a Barcelona, es dona el cas que les senyorettes operadores tenen un torn que acaba a les tres i a les quatre de la matí, després de més de deu hores de servei, i quan ja no hi ha mitjans de locomoció. Com podran aquestes senyorettes agafar un taxi amb el sou que cobren? Això és humà, no s'ha de tolerar, com tampoc que el servei internacional estigui en mans de quadres femenins, la qual cosa no passa a cap altre país.

A la d'ent que cal que es posi urgentment com a tots aquests mals per evitar els abusos injustificats de la Companyia Telefònica.

El senyor PRADERA diu que no es pot tolerar que una Companyia tingui amb diners espanyols portats materials de l'estranger. El del personal és una qüestió que no admet dubtes. Per tot el que passa, que no és poc, el Govern té el deure ineludible d'actuar radicalment amb els abusos d'aquesta Companyia.

El senyor PUYPELO també rectifica en defensa dels funcionaris.

Intervé el cap del Govern.

EL PRESIDENT DEL CONSELL diu que les seves primeres paraules han d'esser per a la reina desapareguda, per a la dona excelsa, mare amantíssima i reina exemplar. Tots sentim l'amargor i el condol davant la desaparició de l'exemplar senyora que ha perdut la nació espanyola.

Anuncia que va a contestar breument als oradors. Tots els Ministres que han d'intervenir en l'assumpte de la Companyia Telefònica ho han fet, el d'Hisenda en la part administrativa i el de la Governació en la part que l'afectava, i el del Treball en l'organització paritària.

S'han posat i es posen els militans perquè la qüestió de la Telefònica entri en camí normal. S'ha portat aquest problema a l'Assemblea perquè la mateixa immunitat que gaudeixen els assembleístes té una garantia que es fa a una obra de justícia. Les responsabilitats, si n'hi ha, es depuraran.

EL RAID DEL "JESUS DEL GRAN PODER"

Preparatiu a l'aeròdrom de Tablada

Madrid, 20.—Segons notícies de la Direcció d'Aeronàutica, la construcció de la pista que s'està fent a l'aeròdrom de Tablada, amb l'objecte que puguin elevar-se en aquesta aparèlla que portin molta càrrega, està molt avançada.

Amb l'objecte de veure l'estat de les obres, ha sortit cap a Sevilla el tinent coronel senyor Carrasosa, el qual informará a la "Jefatura Superior, quan estigui en condicions la pista, perquè puguin aixecar-se en aquesta avions de gran pes.

Quan estigui acabada la pista de Tablada, empraran el vol els capitans Jiménez i Iglesias en el "Jesus del Gran Poder".

Segons sembla, perquè les condicions atmosfèriques siguin favorables, es precisa que el vol s'empenyin abans de cinc dies. Per tant, és probable que abans del dia 26 emprin l'element vol els capitans Jiménez i Iglesias.

LA VIDA OFICIAL

EL CAP DEL GOVERN REP EL GENERAL BARRERA I EL BARO DE VIVER

Madrid, 20.—El cap del Govern ha despatxat amb els ministres de la Governació i Instrucció.

Després ha rebut la visita del capità general de Catalunya i l'alcalde de Barcelona.

DESPATX DEL MINISTRE DE GOVERNACIO

Madrid, 20.—Amb el ministre de la Governació han conferenciat el governador i l'alcalde de Barcelona.

DESPATX DEL MINISTRE D'INSTRUCCIO

Madrid, 20.—El ministre d'Instrucció ha rebut diverses visites, entre elles el president de l'Associació de Professors Normals i l'alcalde i secretari d'Aranza, que han sol·licitat la construcció d'una escola.

CASES PER A MILITARS

A les quatre de la tarda, el president del Consell, acompanyat del capità general, baró de Casa-Davallos, i del governador militar, ge-

Creu que hi ha hagut exageració per part d'alguns oradors. És possible que la Companyia hagi intentat desarticlar quicòm l'antiga organització, però d'això la disculpa el meu esperit democràtic.

Com és natural, s'atindrà la denúncia del senyor Ayats sobre el servei nocturn de les senyorettes operadores. S'acabarà perquè el Govern ho creu d'absoluta justícia. Les senyorettes operadores no han de treballar de nit, perquè és treball massa pesat, i per altres raons d'racions.

Nosaltres creiem que es compliria el contracte en totes les seves parts, tal com ha d'esser, especialment en allò que és tèrrec al consum de la producció nacional. No estic assabentat detalladament de la quantia de l'esmentat consum, com també ignora altres detalls, però confiem tots en la rectitud del jutge especial nomenat per tal de depurar responsabilitats, jutge competentíssim al qual coneix des de molts anys i que sabrà fer justícia. Jo crec que les coses van per bon camí, i espero que tot se solucionarà favorablement, ja que el Govern, defensor decidit de l'interès públic, té un especial interès en això.

El dia que ens retirem, ens agradaria que ens diguessin: "Que bé han deixat el telèfon a Espanya". En lloc de dir: "Quins telèfons més dolents ens han deixat!" (Rialles i aplaudiments.)

Un minut de silenci

El senyor YAGUAS dedica unes frases a la memòria de la Reina Cristina, i demana que consti en acta el sentiment de la Cambra. Prega als assembleístes que guardin un minut de silenci a la memòria de l'augusta senyora.

Tots els assembleístes es posen drets i se suspèn la sessió a les 7.25.

L'Estatut de Primera ensenyança

Es reprèn la sessió a un quart de nou.

Presideix el general VALLESPINOSA.

Es posa a discussió el dictamen de la Secció desena sobre un projecte d'Estatut de la Primera Ensenyança en la part relativa a la formació del mestre.

El senyor SUAREZ SOMONTE defensa el dictamen, i explica el seu abast.

Diu que ja és hora que el país s'acupi de l'ensenyança i es comenci d'atendre a la formació d'aquells nens que al seu terme hauran d'educar les generacions vinents.

Fa una exposició detallada del vast pla d'ensenyança que ha emprat el ministre d'Instrucció pública.

D'ençà de l'any 1921 fins a la data a l'actualitat s'han construït més de 8.600 escoles.

Fa ressaltar la importància que en qualsevol país té el mestre, i de conseqüent, la seva formació, que cal atendre curiosament.

S'aixora la sessió a les nou.

Els assembleístes catedràtics

En carta molt respectuosa, el catedràtic senyor Pere Sàinz Rodríguez s'ha dirigit al cap del Govern renunciant el càrrec d'assembleista.

ADHESIONS AL REGIM

Les forces vives de Barcelona

Madrid, 20.—Còpia del telegrama del governador civil de Barcelona al president del Consell:

"Notifico que a primera hora de esta noche se han reunido presidente del Fomento Trabajo, Cámara de Comercio, de la Industria de la Propiedad Urbana, Instituto Agrícola San Isidro y Economía Amigos del País, acordando suscribir manifiesto que se remitirá V. E. de adhesión al régimen y Gobierno como protesta campaña tendenciosa y perturbación reinante. Le saludo."

(De obligatoria publicación.)

EL SUPREM DE GUERRA

VISTA CONTRA UN CAPITAN D'INFANTERIA

En el Suprem de Guerra i Marina s'ha vist la causa contra el capità d'infanteria Enric Torres Fajardo, per abandonament de residència.

Estava encartat en dos procediments judicials per malversació i estava que se li seguien a Tetuan d'on s'absentà marxant a Tànger, on en 5 de juny de 1927 embarcà cap a França. Pel desembre del mateix any tornà a Tànger i fou detingut.

El consell de guerra de Ceuta el condemnà a la pèrdua de càrrec i a l'absolució. El defensor ha demanat l'absolució.

El general Primo de Rivera ha dedicat frases d'elogi per a la tasca de la casa constructora, i ha expressat al gerent el seu desig que la inauguració de les vuit cases que s'estan construint i de quatre més que es construïren així mateix al carrer de Martín de los Heros se celebri el dia 13 de setembre, aniversari del cop d'Estat.

El senyor Pérez Bueno, que es proposava explicar una interpellació sobre el conflicte estudiantil, no ha assistit a la sessió plenària d'aquesta tarda.

El senyor Yanguas no volgué dir res respecte a aquesta conferència, però hom pot afirmar que en ella sol·licitaren permís per parlar al saló de sessions dels passats successos estudiantils i de la situació creada a la Universitat Central i a les Escoles especials.

Segurament abans de la sessió de demà tindran una conferència tots els catedràtics assembleístes que no tenen càrrec oficial i es veurà la manera de donar curs al desig formulat d'explicar un prec al saló de sessions.

La mort del mariscal Foch

Durant el descans en la sessió de l'Assemblea, el comandant Monis, ajudant del president del Consell, donà a aquest la notícia de la mort del mariscal Foch.

El president del Consell tingué frases enlairades a honor del cabdill francès.

El president parlà després al despatx dels ministres amb el banquer francès M. Derius, que li fou presentat pel duc de Hornachuelos.

Les interpellacions del ple d'avui

Madrid, 20.—El president de l'Assemblea ha manifestat, un cop acabada la sessió, que en la de demà explicaria un prec el senyor Pradera al ministre de l'Exèrcit, sobre l'article 64 del real decret- llei de Pressupostos de 31 de gener, relacionat amb la situació de les vidues i orfens de determinats militars, i després explicaria una interpellació al ministre d'Instrucció Pública sobre l'expedient d'expropiació del palau Benadix.

A continuació el senyor Saragat explicaria una altra interpellació al ministre d'Economia, relatiu als mil·lions per aconseguir l'augment de consum dels productes de la pesca.

El dictamen que seguiran en discussió són els mateixos que figuraven avui a l'ordre del dia.

El president ha acabat les seves manifestacions dient que molt aviat es reunirà la Comissió primera per estudiar les ponències relatives a les lleis orgàniques del Poder legislatiu i del Consell del Regne, i és probable que aquesta mateixa setmana quedin acabades.

El funcionament de la Junta d'Aranzels

Madrid, 20.—L'assembleista senyor Martínez de Torres ha anunciat una interpellació, que ha estat acceptada pel comitè dels Andes, sobre el funcionament de la Junta d'Aranzels.

LES CAMPANYES DE LA PREMSA ESTRANGERA

"The Tablet" replica al "Daily Mail"

Madrid, 20.—A l'Oficina d'Informació i Censura han facilitat les següents notes oficials:

"El periòdic 'The Tablet', en el seu número corresponent al dia 2 de l'actual, publica un article en el que empenza afirmant que pot assegurar al rey de Espanya i a su pueblo que la última ostentación de maliciosa desconfianza del diario 'Daily Mail' es exagerada y repañada por los británicos decedentes."

La paraula indicada, ostentación, és la més ajustada, perquè el artículo a que al·ludim és el més chillón y campanudo de los publicados en su número del sábado último.

Falto de materia para atacar a la España del día, presenta al desnudo el dolor del rey Alfonso y de la real familia con motivo del fallecimiento de la reina doña María Cristina, y lo mezcla de un modo vergonzoso con una porción de rumores políticos.

Como ejemplo, diremos que la casa real de España conserva algunas costumbres ícables y edificantes, como el lavado de pies a los pobres en Semana Santa.

Una de estas costumbres es que los supervivientes de la familia amortajan en persona al fallecido. De este modo se recuerda a los príncipes y princesas, tan adulados durante el transcurso de su vida, que la muerte es la gran niveladora.

Una infanta de España, al cumplir estos filiales y piadosos ritos, que la hija más modesta cumpliría igualmente en analogas circunstancias, resulta una figura realmente católica.

Pero el escrito del 'Daily Mail' ha escogido un detalle ínfimo para espaciarse con bajeza y dar a los lectores ingleses una impresión equivocada de los asuntos de España. No es cierto que haya disputa entre el rey y su primer ministro, ni que la salud del rey esté quebrantada, ni que el presidente esté próximo a dimitir, ni que la intranquilidad y el desorden reinen en España, ni hay tal crisis militar.

Organos a los españoles que distinguen los británicos en general, de unos escritores ramplores, que por motivos misteriosos, tratan de perjudicar la reputación británica de saber conducirnos como caballeros cristianos.

Explorat política y periodísticamente la pena de un hijo por la muerte de su madre, no es costumbre británica. Que el 'Daily Mail' pretenda presenciar como noticiones los de no poder hacer la conducción del cadáver de la reina madre en un armón d'artillería por la revuelta del Arma, y el hecho de que don Alfonso, durante nueve días, estuviere sumido en un retraimiento absoluto, sin comunicar con nadie, constituye una falta de respeto del editor del periódico hacia sus lectores.

Los hechos son que hay un carro fúnebre para estos casos, que nadie puede ver, en las reales caballerizas, pero muy modesto, con el propósito de recordar que todos somos iguales ante Dios, y en cuanto al retraimiento del rey durante unos días, dijémosle que lo único que hizo Su Majestad fue seguir la costumbre general española de retirarse nueve días en caso de fallecimiento de un pariente cercano, costumbre que bien podría ser imitada por otros países.

Nuestra advertencia reciente de que sería fácil que el 'Daily Mail' se viese sorprendido con un cambio de los sellos de las Administraciones de Correos en las noticias antiespañolas que recibía de la frontera pirenaica han recibido pronta justificación. San Juan de Luz ha cedido el puesto a Hendaya, en la parte opuesta, Perpignan lo ha cedido a Cerbère.

(De obligatoria inserción.)

Una suposada agitació a Andorra

Madrid, 20.—Una altra nota oficial d'així:

"El diario inglés 'Daily Express' del 4 del actual publica un telegrama de su corresponsal en París en que comunica que reina una violenta agitación en Andorra, cuyos cuarenta hombres de fuerza armada de que dispone están alerta sobre las armas."

De tres agravios protestan los andorranos, siendo el más importante la obligación que Primo de Rivera les quiere imponer de prestar servicio militar en el ejército español.

Ningún Gobierno español ha exteriorizado jamás semejante pretensión ni el Consejo que gobierna el Estado andorrano ha apelado ante Francia contra este decreto.

La segunda queja va dirigida contra la insistencia del Go-

L'AGITACIO ESCOLAR

La designació de les comissaries régies

Madrid, 20.—Demà es reuniran els ministres d'Instrucció Foment i Economia, pe, enllestir les llistes dels vocals que han de formar les Comissaries régies de la Universitat Central, escoles especials. Immediatament seran comunicades al president del Consell i passat demà apareixeran a "La Gaceta".

Interrogat el senyor Callejo sobre els nomenaments ha dit aquest vespre que encara que tenia ja alguns noms i com és natural el que ha de figurar al davant de la Comissaria régia de la Universitat Central. No podia avançar-los res fins que fossin coneguts pel general Primo de Rivera.

El senyor Callejo nomenarà el comissari regi i els deu vocals de la Central i els comissaris i vocals de les Escoles d'Arquitectura de Madrid i Barcelona; el ministre de Foment els comissaris de les Escoles de Camins i de Mines, i el comte dels Andes el de l'Escola Industrial.

Hi ha el criteri que figuraran al davant de la Comissaria Régia de les Escoles especials els directors generals de cada ram, de manera que seran comissaris regis els senyors Gelabert, de l'Escola de Camins; Fuentes Pila, de la de Mines; i Gay, de la Industrial.

De la Facultat de Medicina es nomenaran, probablement, els doctors Calatayud i Simónena.

Una nota de la Universitat de Saragossa

Saragossa, 20.—La Universitat de Saragossa ha facilitat la següent nota:

La Junta de senyors degans, en vista de l'opció a què es refereix l'article 13 del Real decret de 16 de març publicat a "La Gaceta" del dia 18, entre l'article 12 d'aquest mateix Real decret i la continuació del règim normal, del que aquesta Universitat no s'ha mogut ni un moment, ha pres l'acord de continuar fins ara i començar les classes demà, dimecres, i per consegüent de no allargar el curs fins el dia 10 de juny sinó acabar-lo el maig.

Ha comunicat aquest acord a l'excel·lentíssim senyor ministre d'Instrucció, el qual ha agraït la determinació, que ha aprovat, i ha indicat que les vacances de Setmana Santa comencin dissabte, dia 23, en lloc del dimecres dia 27, com senyala el calendari escolar.

La Unió Patriòtica APAT DELS PRESIDENTS

Madrid, 20.—Demà, a dos quarts de deu de la nit, es reuniran en un apart els presidents de les Unions Patriòtiques de tot Espanya.

Als postres hi anirà el president del Consell, que no pot menjar amb ells perquè a aquesta mateixa hora té un altre apart a Tournai amb els presidents de les Diputacions.

Queden prohibits els nomenaments d'inspectors peguaris municipals amb caràcter gratuït i acceptar sou inferior al que correspongui.

Les poblacions de menys de 3.000 habitants que no puguin sostenir un inspector hauran d'associar-se per al dit objecte amb d'altres limitats.

Un raid Madrid-Cap Jubi

Madrid, 20.—Estan realitzant un vol Madrid-Cap Jubi el comandant d'infanteria i cap de grup senyor Romero i el cap de l'Oficina de comandaments, senyor González.

Aquests sortiren de l'aeròdrom de Getafe cap a Sevilla en un sexquipla.

Des d'aquesta capital marxaren dill

PROJECTE DE SERVEI DE RADIO-TELEGRAFIA AMB L'ARGENTINA

Per Reial ordre de Governació s'ha aprovat el projecte presentat per la Societat Radio-Argentina per a instal·lar un servei de radiotelegrafia directe entre Espanya i l'esmentada República.

SIGNATURA D'EXERCIT

Donant nova redacció als articles tercer i quart del Decret llei de 17 de maig de 1927 sobre concessió de la medalla de sofriments per la pàtria a les mares, pares i vídues de militars o marins morts o desapareguts en les condicions que s'estableixen.

Concedint la gran creu de Sant Ermengol al general de brigada N.º Emilio Canis Martínez.

Ordenant que el general tocat de l'Armada en situació de reserva En Pere de la Calleja i González continuï en situació de conseller al Consell Suprem de l'Exèrcit i la Marina.

Idem que l'auditor general de l'Armada En Josep Fernández de Castro continui en el càrrec de conseller del Consell Suprem de l'Exèrcit i la Marina, no obstant passar a situació de reserva.

Ampliant l'article cinquè de les instruccions per a la celebració de concursos d'alienació d'immobles a les places militars.

Proposant la concessió de la medalla de sofriments per la pàtria, sense pensió, al coronel de l'escala de reserva En Sadurni Martínez Cereza.

Idem igual condecoració, sense pensió, al tinent d'infanteria En González Pérez Díaz.

Idem per al càrrec d'auditor de la capitania general de la setena regió a l'auditor de divisió En Josep Jallón Valenzuela, que exerceix igual càrrec a la vuitena regió.

Proposant els tinent coronels de carabiners En Ricard Almoguera per al comandament de la comandància de Granada, i En Caudi Constanza Criado per a la de Huelva.

Idem als coronels d'infanteria En Benjamí Romero per al comandament del regiment d'Albuera número 26, Lleida, i N.º Adolf Aries Ribes per al de Jaén número 72, Barcelona.

SIGNATURA DE MARINA

Creant una esquadra de vaixells de forces subítils afecta al polígon d'aner de tir naval, establert a Marina.

Autoritzant el ministre de Marina per adquirir una embarcació amb motor de condicions adequades per al transport de torpedes a la drassana de Cartagena.

Promovent al càrrec de general de divisió d'infanteria de Marina el de brigada En Josep Maria Delgado.

Idem idem de general de brigada d'infanteria de Marina al coronel N.º Antoni de Murcia Riaño.

Proposta d'ascens a favor dels tinent de navili Joan Montis, Manuel de la Peña i Adolf Sanz.

Proposta de comandament del segon i tercer regiments d'infanteria de Marina per als coronels En Jesús Garros Sarmiento i En Lluís Camarero Moyano.

Idem d'ascens a favor del tinent d'infanteria de Marina En Blai Cánovas i de l'alférez d'aquest cos i escala En Miquel Mendibuchia.

EL IV CONGRES INTERNACIONAL DE CIUTATS

Sevilla. — A dos quarts d'onze del matí s'ha reunit la primera secció del Congrés Internacional de Ciutats, sota la presidència del senador holandès Wibaut, acompanyat de secretari el belga Winck i el membre del Congrés senyor Jordana de Pozas.

El primer tema a tractar es refereix a "Organització financera de les ciutats locals". El ponent d'aquest tema és el propi Wibaut, el qual fa ús de la paraula en francès per exposar i defensar la seva proposició.

Comença parlant del que són necessitats de cada corporació i de les diferències d'aquestes segons la seva pròpia població. Creu que l'Estat no ha de tenir cap participació en la fixació de la quantia dels ingressos de cada municipi, i com que hi ha diferències indiscutibles pel que fa a la modalitat econòmica de cada ciutat, menys encara potser que l'Estat estableixi els impostos necessaris que ha d'utilitzar als municipis.

D'aquí la necessitat absoluta i lògica de l'autonomia financera dels municipis. Ha fet l'oportuna diferència respecte d'aquesta autonomia, és a dir, sense límits per als pressupostos ordinaris, i amb una limitació per als pressupostos extraordinaris, perquè l'aplicació d'aquests abasta les generacions venidores que per això fa que estiguin més bé representades per l'Estat. El que el control admet respecte els pressupostos extraordinaris no ha d'arribar, no obstant, al vet absolut per part de l'Estat, sinó limitar-se a evitar que el diner procedent del crèdit es destini a despeses ordinàries.

Tampoc creu en el sistema que l'Estat limiti a un tant per cent del pressupost la part d'amortització i interessos d'emissions fetes per al pressupost extraordinari. Aquest percentatge ha d'ésser sempre divers; la uniformitat és contrària a la vida municipal.

Passa després a examinar en quins mitjans han d'emprar els municipis les seves despeses ordinàries, i dissenya els serveis d'interès nacional dels que interessin sols a les localitats; aquells han d'ésser costejats per l'Estat per un o diversos sistemes que enumera, tals com subvencions, serveis, etc.

Finalment es pronuncia en contra de l'impost únic, que creu que sempre caldrà que n'hi hagi un de fonamental, com per exemple l'impost comunal sobre la renda.

Esmenta exemples d'Holanda per demostrar com s'estabilitza el pressupost, al qual han de contribuir totes les famílies que componen el municipi.

Abans d'acabar adverteix que en aquest Congrés, per la seva índole especial i d'acord amb el seu reglament, no hi hauran votacions, però serà convenient sentir l'opinió dels diferents delegats, així com si ha d'existir o no el límit financer per ell defensat.

En acabar fou molt aplaudit. Immediatament els senyors Winck i Jordana de Pozas, traductors de l'espanyol, a l'alemany i a l'anglès les paraules pronunciades pel senyor Wibaut.

El senyor Aristizabal, alcalde de Madrid, felicita el senyor Wibaut pel seu discurs, que considera de gran oportunitat per a Espanya en els actuals moments de renovament polític nacional.

Després de curtes paraules de l'alcalde de Trieste s'aixeca la sessió, i queda en l'ús de la paraula per a la reunió d'aquesta tarda.

Sevilla. — Aquesta tarda ha continuat els seus treballs el IV Congrés Internacional de Ciutats.

Parla en primer terme el president de l'Associació de districtes rurals d'Anglaterra, el qual fa referència al projecte de llei que actualment es discuteix al Parlament anglès, i que té una gran semblança amb els extrems de la política que es discuteix.

En l'entrada llei — afegeix — es troben dos principis aparentment contradictoris, com són l'ampliar l'autonomia de les grans circumscripcions de ciutats i la que gaudeixen els petits municipis. Defensa el control que ha d'exercir-se damunt d'aquells Ajuntaments que no es troben suficientment capacitats. Segueix defensant l'autonomia financera de les corporacions municipals.

El delegat d'Austria parlà també i es declara partidari de l'autonomia municipal, especialment en l'ordre financer.

Després parlen els delegats de Polònia i Txecoslovàquia, els quals sostenen els mateixos principis compresos en la ponència.

Després parlà el delegat de l'Ajuntament de Barcelona senyor Pi i Suñyer, el qual pronuncià un brillant discurs i posà de manifest els avantatges del règim de carta establert per l'Estat municipal espanyol.

Igual que els anteriors oradors, es declara fervent partidari de l'autonomia municipal, tant per als Ajuntaments de les grans urbs com en les petites ciutats, amb tot i reconèixer la necessitat que l'Estat ha d'exercir el control sobre aquells municipis que no hagin provat la seva capacitat d'organització.

Després pronuncià breus paraules, el secretari d'Estat d'Hongria, el qual saludà els congressistes i elogiat la labor a realitzar per l'actual Congrés Internacional de Ciutats.

Finalment, es donà compte de les adhesions rebudes telegràficament dels Ajuntaments de Viena, Lisboa i Buenos Aires, així com també d'alguns d'espanyols, com el de Linares.

A dos quarts de sis, fou aixecada la sessió.

Ha estat especialment elogiada l'edificació presentada a la ponència pel professor urbanista de l'Escola d'Arquitectura César Cort, el qual es mostra fervent partidari dels impostos diversos repartits proporcionalment entre els individus i la propietat beneficiada, aprofitant-los a la conveniència local.

A l'Hotel Alfonso XIII s'ha celebrat aquesta nit el banquet amb el qual l'Ajuntament de Sevilla obsequia els congressistes estrangers i espanyols.

Por otra parte, ni en Sevilla, ni en Barcelona, ni en Madrid, que serà el enlace de ambas Exposiciones, se comienza la vida de verano hasta muy entrado julio, con lo cual, mayo, junio y medio julio serán aprovechados por los extranjeros, y cuando éstos declinan un poco en sus visitas, las Exposiciones atraerán a los propios nacionales que en verano tienen más facilidades para viajar.

Por último, si a raíz de los lamentables episodios ocurridos, tan exagerados y explotados en el extranjero, se acordara una modificación en la fecha de las Exposiciones, esto se interpretaría por los que acaso eran movidos precisamente por ese propósito, o por otros mal intencionados para España, como un triunfo que habían obtenido.

No hay pues que pensar en otras fechas que las ya muy próximas fijadas de 9 y 19 de mayo, bastando estos diez días para el transporte de una ciudad a otra de los elementos oficiales de obligada asistencia a ambas inauguraciones, en la seguridad de que las dos Exposiciones, virtualmente a punto de poderse abrir, ofrecerán una magnificencia y una concepción de ultimadas que no se hayan recogido jamás tratándose de las más renombradas del mundo.

En el caso de que se decidiera aplazar la apertura de la de Barcelona para octubre, entre otras razones porque hemos ofrecido al turismo mundial la posibilidad de presenciar las dos aperturas sin hacer más que una breve estancia en España, veinte o treinta días, y hay que cumplir lo ofrecido, ya que, afortunadamente, es factible.

Por otra parte, ni en Sevilla, ni en Barcelona, ni en Madrid, que será el enlace de ambas Exposiciones, se comienza la vida de verano hasta muy entrado julio, con lo cual, mayo, junio y medio julio serán aprovechados por los extranjeros, y cuando éstos declinan un poco en sus visitas, las Exposiciones atraerán a los propios nacionales que en verano tienen más facilidades para viajar.

Por último, si a raíz de los lamentables episodios ocurridos, tan exagerados y explotados en el extranjero, se acordara una modificación en la fecha de las Exposiciones, esto se interpretaría por los que acaso eran movidos precisamente por ese propósito, o por otros mal intencionados para España, como un triunfo que habían obtenido.

No hay pues que pensar en otras fechas que las ya muy próximas fijadas de 9 y 19 de mayo, bastando estos diez días para el transporte de una ciudad a otra de los elementos oficiales de obligada asistencia a ambas inauguraciones, en la seguridad de que las dos Exposiciones, virtualmente a punto de poderse abrir, ofrecerán una magnificencia y una concepción de ultimadas que no se hayan recogido jamás tratándose de las más renombradas del mundo.

En el caso de que se decidiera aplazar la apertura de la de Barcelona para octubre, entre otras razones porque hemos ofrecido al turismo mundial la posibilidad de presenciar las dos aperturas sin hacer más que una breve estancia en España, veinte o treinta días, y hay que cumplir lo ofrecido, ya que, afortunadamente, es factible.

Por otra parte, ni en Sevilla, ni en Barcelona, ni en Madrid, que será el enlace de ambas Exposiciones, se comienza la vida de verano hasta muy entrado julio, con lo cual, mayo, junio y medio julio serán aprovechados por los extranjeros, y cuando éstos declinan un poco en sus visitas, las Exposiciones atraerán a los propios nacionales que en verano tienen más facilidades para viajar.

Por último, si a raíz de los lamentables episodios ocurridos, tan exagerados y explotados en el extranjero, se acordara una modificación en la fecha de las Exposiciones, esto se interpretaría por los que acaso eran movidos precisamente por ese propósito, o por otros mal intencionados para España, como un triunfo que habían obtenido.

No hay pues que pensar en otras fechas que las ya muy próximas fijadas de 9 y 19 de mayo, bastando estos diez días para el transporte de una ciudad a otra de los elementos oficiales de obligada asistencia a ambas inauguraciones, en la seguridad de que las dos Exposiciones, virtualmente a punto de poderse abrir, ofrecerán una magnificencia y una concepción de ultimadas que no se hayan recogido jamás tratándose de las más renombradas del mundo.

En el caso de que se decidiera aplazar la apertura de la de Barcelona para octubre, entre otras razones porque hemos ofrecido al turismo mundial la posibilidad de presenciar las dos aperturas sin hacer más que una breve estancia en España, veinte o treinta días, y hay que cumplir lo ofrecido, ya que, afortunadamente, es factible.

Por otra parte, ni en Sevilla, ni en Barcelona, ni en Madrid, que será el enlace de ambas Exposiciones, se comienza la vida de verano hasta muy entrado julio, con lo cual, mayo, junio y medio julio serán aprovechados por los extranjeros, y cuando éstos declinan un poco en sus visitas, las Exposiciones atraerán a los propios nacionales que en verano tienen más facilidades para viajar.

Por último, si a raíz de los lamentables episodios ocurridos, tan exagerados y explotados en el extranjero, se acordara una modificación en la fecha de las Exposiciones, esto se interpretaría por los que acaso eran movidos precisamente por ese propósito, o por otros mal intencionados para España, como un triunfo que habían obtenido.

No hay pues que pensar en otras fechas que las ya muy próximas fijadas de 9 y 19 de mayo, bastando estos diez días para el transporte de una ciudad a otra de los elementos oficiales de obligada asistencia a ambas inauguraciones, en la seguridad de que las dos Exposiciones, virtualmente a punto de poderse abrir, ofrecerán una magnificencia y una concepción de ultimadas que no se hayan recogido jamás tratándose de las más renombradas del mundo.

En el caso de que se decidiera aplazar la apertura de la de Barcelona para octubre, entre otras razones porque hemos ofrecido al turismo mundial la posibilidad de presenciar las dos aperturas sin hacer más que una breve estancia en España, veinte o treinta días, y hay que cumplir lo ofrecido, ya que, afortunadamente, es factible.

Por otra parte, ni en Sevilla, ni en Barcelona, ni en Madrid, que será el enlace de ambas Exposiciones, se comienza la vida de verano hasta muy entrado julio, con lo cual, mayo, junio y medio julio serán aprovechados por los extranjeros, y cuando éstos declinan un poco en sus visitas, las Exposiciones atraerán a los propios nacionales que en verano tienen más facilidades para viajar.

Por último, si a raíz de los lamentables episodios ocurridos, tan exagerados y explotados en el extranjero, se acordara una modificación en la fecha de las Exposiciones, esto se interpretaría por los que acaso eran movidos precisamente por ese propósito, o por otros mal intencionados para España, como un triunfo que habían obtenido.

No hay pues que pensar en otras fechas que las ya muy próximas fijadas de 9 y 19 de mayo, bastando estos diez días para el transporte de una ciudad a otra de los elementos oficiales de obligada asistencia a ambas inauguraciones, en la seguridad de que las dos Exposiciones, virtualmente a punto de poderse abrir, ofrecerán una magnificencia y una concepción de ultimadas que no se hayan recogido jamás tratándose de las más renombradas del mundo.

En el caso de que se decidiera aplazar la apertura de la de Barcelona para octubre, entre otras razones porque hemos ofrecido al turismo mundial la posibilidad de presenciar las dos aperturas sin hacer más que una breve estancia en España, veinte o treinta días, y hay que cumplir lo ofrecido, ya que, afortunadamente, es factible.

Por otra parte, ni en Sevilla, ni en Barcelona, ni en Madrid, que será el enlace de ambas Exposiciones, se comienza la vida de verano hasta muy entrado julio, con lo cual, mayo, junio y medio julio serán aprovechados por los extranjeros, y cuando éstos declinan un poco en sus visitas, las Exposiciones atraerán a los propios nacionales que en verano tienen más facilidades para viajar.

Por último, si a raíz de los lamentables episodios ocurridos, tan exagerados y explotados en el extranjero, se acordara una modificación en la fecha de las Exposiciones, esto se interpretaría por los que acaso eran movidos precisamente por ese propósito, o por otros mal intencionados para España, como un triunfo que habían obtenido.

No hay pues que pensar en otras fechas que las ya muy próximas fijadas de 9 y 19 de mayo, bastando estos diez días para el transporte de una ciudad a otra de los elementos oficiales de obligada asistencia a ambas inauguraciones, en la seguridad de que las dos Exposiciones, virtualmente a punto de poderse abrir, ofrecerán una magnificencia y una concepción de ultimadas que no se hayan recogido jamás tratándose de las más renombradas del mundo.

En el caso de que se decidiera aplazar la apertura de la de Barcelona para octubre, entre otras razones porque hemos ofrecido al turismo mundial la posibilidad de presenciar las dos aperturas sin hacer más que una breve estancia en España, veinte o treinta días, y hay que cumplir lo ofrecido, ya que, afortunadamente, es factible.

Por otra parte, ni en Sevilla, ni en Barcelona, ni en Madrid, que será el enlace de ambas Exposiciones, se comienza la vida de verano hasta muy entrado julio, con lo cual, mayo, junio y medio julio serán aprovechados por los extranjeros, y cuando éstos declinan un poco en sus visitas, las Exposiciones atraerán a los propios nacionales que en verano tienen más facilidades para viajar.

Por último, si a raíz de los lamentables episodios ocurridos, tan exagerados y explotados en el extranjero, se acordara una modificación en la fecha de las Exposiciones, esto se interpretaría por los que acaso eran movidos precisamente por ese propósito, o por otros mal intencionados para España, como un triunfo que habían obtenido.

No hay pues que pensar en otras fechas que las ya muy próximas fijadas de 9 y 19 de mayo, bastando estos diez días para el transporte de una ciudad a otra de los elementos oficiales de obligada asistencia a ambas inauguraciones, en la seguridad de que las dos Exposiciones, virtualmente a punto de poderse abrir, ofrecerán una magnificencia y una concepción de ultimadas que no se hayan recogido jamás tratándose de las más renombradas del mundo.

En el caso de que se decidiera aplazar la apertura de la de Barcelona para octubre, entre otras razones porque hemos ofrecido al turismo mundial la posibilidad de presenciar las dos aperturas sin hacer más que una breve estancia en España, veinte o treinta días, y hay que cumplir lo ofrecido, ya que, afortunadamente, es factible.

Por otra parte, ni en Sevilla, ni en Barcelona, ni en Madrid, que será el enlace de ambas Exposiciones, se comienza la vida de verano hasta muy entrado julio, con lo cual, mayo, junio y medio julio serán aprovechados por los extranjeros, y cuando éstos declinan un poco en sus visitas, las Exposiciones atraerán a los propios nacionales que en verano tienen más facilidades para viajar.

Por último, si a raíz de los lamentables episodios ocurridos, tan exagerados y explotados en el extranjero, se acordara una modificación en la fecha de las Exposiciones, esto se interpretaría por los que acaso eran movidos precisamente por ese propósito, o por otros mal intencionados para España, como un triunfo que habían obtenido.

No hay pues que pensar en otras fechas que las ya muy próximas fijadas de 9 y 19 de mayo, bastando estos diez días para el transporte de una ciudad a otra de los elementos oficiales de obligada asistencia a ambas inauguraciones, en la seguridad de que las dos Exposiciones, virtualmente a punto de poderse abrir, ofrecerán una magnificencia y una concepción de ultimadas que no se hayan recogido jamás tratándose de las más renombradas del mundo.

En el caso de que se decidiera aplazar la apertura de la de Barcelona para octubre, entre otras razones porque hemos ofrecido al turismo mundial la posibilidad de presenciar las dos aperturas sin hacer más que una breve estancia en España, veinte o treinta días, y hay que cumplir lo ofrecido, ya que, afortunadamente, es factible.

Por otra parte, ni en Sevilla, ni en Barcelona, ni en Madrid, que será el enlace de ambas Exposiciones, se comienza la vida de verano hasta muy entrado julio, con lo cual, mayo, junio y medio julio serán aprovechados por los extranjeros, y cuando éstos declinan un poco en sus visitas, las Exposiciones atraerán a los propios nacionales que en verano tienen más facilidades para viajar.

Por último, si a raíz de los lamentables episodios ocurridos, tan exagerados y explotados en el extranjero, se acordara una modificación en la fecha de las Exposiciones, esto se interpretaría por los que acaso eran movidos precisamente por ese propósito, o por otros mal intencionados para España, como un triunfo que habían obtenido.

No hay pues que pensar en otras fechas que las ya muy próximas fijadas de 9 y 19 de mayo, bastando estos diez días para el transporte de una ciudad a otra de los elementos oficiales de obligada asistencia a ambas inauguraciones, en la seguridad de que las dos Exposiciones, virtualmente a punto de poderse abrir, ofrecerán una magnificencia y una concepción de ultimadas que no se hayan recogido jamás tratándose de las más renombradas del mundo.

En el caso de que se decidiera aplazar la apertura de la de Barcelona para octubre, entre otras razones porque hemos ofrecido al turismo mundial la posibilidad de presenciar las dos aperturas sin hacer más que una breve estancia en España, veinte o treinta días, y hay que cumplir lo ofrecido, ya que, afortunadamente, es factible.

Por otra parte, ni en Sevilla, ni en Barcelona, ni en Madrid, que será el enlace de ambas Exposiciones, se comienza la vida de verano hasta muy entrado julio, con lo cual, mayo, junio y medio julio serán aprovechados por los extranjeros, y cuando éstos declinan un poco en sus visitas, las Exposiciones atraerán a los propios nacionales que en verano tienen más facilidades para viajar.

Por último, si a raíz de los lamentables episodios ocurridos, tan exagerados y explotados en el extranjero, se acordara una modificación en la fecha de las Exposiciones, esto se interpretaría por los que acaso eran movidos precisamente por ese propósito, o por otros mal intencionados para España, como un triunfo que habían obtenido.

No hay pues que pensar en otras fechas que las ya muy próximas fijadas de 9 y 19 de mayo, bastando estos diez días para el transporte de una ciudad a otra de los elementos oficiales de obligada asistencia a ambas inauguraciones, en la seguridad de que las dos Exposiciones, virtualmente a punto de poderse abrir, ofrecerán una magnificencia y una concepción de ultimadas que no se hayan recogido jamás tratándose de las más renombradas del mundo.

En el caso de que se decidiera aplazar la apertura de la de Barcelona para octubre, entre otras razones porque hemos ofrecido al turismo mundial la posibilidad de presenciar las dos aperturas sin hacer más que una breve estancia en España, veinte o treinta días, y hay que cumplir lo ofrecido, ya que, afortunadamente, es factible.

Por otra parte, ni en Sevilla, ni en Barcelona, ni en Madrid, que será el enlace de ambas Exposiciones, se comienza la vida de verano hasta muy entrado julio, con lo cual, mayo, junio y medio julio serán aprovechados por los extranjeros, y cuando éstos declinan un poco en sus visitas, las Exposiciones atraerán a los propios nacionales que en verano tienen más facilidades para viajar.

Por último, si a raíz de los lamentables episodios ocurridos, tan exagerados y explotados en el extranjero, se acordara una modificación en la fecha de las Exposiciones, esto se interpretaría por los que acaso eran movidos precisamente por ese propósito, o por otros mal intencionados para España, como un triunfo que habían obtenido.

No hay pues que pensar en otras fechas que las ya muy próximas fijadas de 9 y 19 de mayo, bastando estos diez días para el transporte de una ciudad a otra de los elementos oficiales de obligada asistencia a ambas inauguraciones, en la seguridad de que las dos Exposiciones, virtualmente a punto de poderse abrir, ofrecerán una magnificencia y una concepción de ultimadas que no se hayan recogido jamás tratándose de las más renombradas del mundo.

En el caso de que se decidiera aplazar la apertura de la de Barcelona para octubre, entre otras razones porque hemos ofrecido al turismo mundial la posibilidad de presenciar las dos aperturas sin hacer más que una breve estancia en España, veinte o treinta días, y hay que cumplir lo ofrecido, ya que, afortunadamente, es factible.

Por otra parte, ni en Sevilla, ni en Barcelona, ni en Madrid, que será el enlace de ambas Exposiciones, se comienza la vida de verano hasta muy entrado julio, con lo cual, mayo, junio y medio julio serán aprovechados por los extranjeros, y cuando éstos declinan un poco en sus visitas, las Exposiciones atraerán a los propios nacionales que en verano tienen más facilidades para viajar.

Por último, si a raíz de los lamentables episodios ocurridos, tan exagerados y explotados en el extranjero, se acordara una modificación en la fecha de las Exposiciones, esto se interpretaría por los que acaso eran movidos precisamente por ese propósito, o por otros mal intencionados para España, como un triunfo que habían obtenido.

No hay pues que pensar en otras fechas que las ya muy próximas fijadas de 9 y 19 de mayo, bastando estos diez días para el transporte de una ciudad a otra de los elementos oficiales de obligada asistencia a ambas inauguraciones, en la seguridad de que las dos Exposiciones, virtualmente a punto de poderse abrir, ofrecerán una magnificencia y una concepción de ultimadas que no se hayan recogido jamás tratándose de las más renombradas del mundo.

En el caso de que se decidiera aplazar la apertura de la de Barcelona para octubre, entre otras razones porque hemos ofrecido al turismo mundial la posibilidad de presenciar las dos aperturas sin hacer más que una breve estancia en España, veinte o treinta días, y hay que cumplir lo ofrecido, ya que, afortunadamente, es factible.

Por otra parte, ni en Sevilla, ni en Barcelona, ni en Madrid, que será el enlace de ambas Exposiciones, se comienza la vida de verano hasta muy entrado julio, con lo cual, mayo, junio y medio julio serán aprovechados por los extranjeros, y cuando éstos declinan un poco en sus visitas, las Exposiciones atraerán a los propios nacionales que en verano tienen más facilidades para viajar.

Por último, si a raíz de los lamentables episodios ocurridos, tan exagerados y explotados en el extranjero, se acordara una modificación en la fecha de las Exposiciones, esto se interpretaría por los que acaso eran movidos precisamente por ese propósito, o por otros mal intencionados para España, como un triunfo que habían obtenido.

No hay pues que pensar en otras fechas que las ya muy próximas fijadas de 9 y 19 de mayo, bastando estos diez días para el transporte de una ciudad a otra de los elementos oficiales de obligada asistencia a ambas inauguraciones, en la seguridad de que las dos Exposiciones, virtualmente a punto de poderse abrir, ofrecerán una magnificencia y una concepción de ultimadas que no se hayan recogido jamás tratándose de las más renombradas del mundo.

En el caso de que se decidiera aplazar la apertura de la de Barcelona para octubre, entre otras razones porque hemos ofrecido al turismo mundial la posibilidad de presenciar las dos aperturas sin hacer más que una breve estancia en España, veinte o treinta días, y hay que cumplir lo ofrecido, ya que, afortunadamente, es factible.

Por otra parte, ni en Sevilla, ni en Barcelona, ni en Madrid, que será el enlace de ambas Exposiciones, se comienza la vida de verano hasta muy entrado julio, con lo cual, mayo, junio y medio julio serán aprovechados por los extranjeros, y cuando éstos declinan un poco en sus visitas, las Exposiciones atraerán a los propios nacionales que en verano tienen más facilidades para viajar.

Por último, si a raíz de los lamentables episodios ocurridos, tan exagerados y explotados en el extranjero, se acordara una modificación en la fecha de las Exposiciones, esto se interpretaría por los que acaso eran movidos precisamente por ese propósito, o por otros mal intencionados para España, como un triunfo que habían obtenido.

No hay pues que pensar en otras fechas que las ya muy próximas fijadas de 9 y 19 de mayo, bastando estos diez días para el transporte de una ciudad a otra de los elementos oficiales de obligada asistencia a ambas inauguraciones, en la seguridad de que las dos Exposiciones, virtualmente a punto de poderse abrir, ofrecerán una magnificencia y una concepción de ultimadas que no se hayan recogido jamás tratándose de las más renombradas del mundo.

En el caso de que se decidiera aplazar la apertura de la de Barcelona para octubre, entre otras razones porque hemos ofrecido al turismo mundial la posibilidad de presenciar las dos aperturas sin hacer más que una breve estancia en España, veinte o treinta días, y hay que cumplir lo ofrecido, ya que, afortunadamente, es factible.

Por otra parte, ni en Sevilla, ni en Barcelona, ni en Madrid, que será el enlace de ambas Exposiciones, se comienza la vida de verano hasta muy entrado julio, con lo cual, mayo, junio y medio julio serán aprovechados por los extranjeros, y cuando éstos declinan un poco en sus visitas, las Exposiciones atraerán a los propios nacionales que en verano tienen más facilidades para viajar.

Por último, si a raíz de los lamentables episodios ocurridos, tan exagerados y explotados en el extranjero, se acordara una modificación en la fecha de las Exposiciones, esto se interpretaría por los que acaso eran movidos precisamente por ese propósito, o por otros mal intencionados para España, como un triunfo que habían obtenido.

No hay pues que pensar en otras fechas que las ya muy próximas fijadas de 9 y 19 de mayo, bastando estos diez días para el transporte de una ciudad a otra de los elementos oficiales de obligada asistencia a ambas inauguraciones, en la seguridad de que las dos Exposiciones, virtualmente a punto de poderse abrir, ofrecerán una magnificencia y una concepción de ultimadas que no se hayan recogido jamás tratándose de las más renombradas del mundo.

En el caso de que se decidiera aplazar la apertura de la de Barcelona para octubre, entre otras razones porque hemos ofrecido al turismo mundial la posibilidad de presenciar las dos aperturas sin hacer más que una breve estancia en España, veinte o treinta días, y hay que cumplir lo ofrecido, ya que, afortunadamente, es factible.

Por otra parte, ni en Sevilla, ni en Barcelona, ni en Madrid, que será el enlace de ambas Exposiciones, se comienza la vida de verano hasta muy entrado julio, con lo cual, mayo, junio y medio julio serán aprovechados por los extranjeros, y cuando éstos declinan un poco en sus visitas, las Exposiciones atraerán a los propios nacionales que en verano tienen más facilidades para viajar.

Por último, si a raíz de los lamentables episodios ocurridos, tan exagerados y explotados en el extranjero, se acordara una modificación en la fecha de las Exposiciones, esto se interpretaría por los que acaso eran movidos precisamente por ese propósito, o por otros mal intencionados para España, como un triunfo que habían obtenido.

No hay pues que pensar en otras fechas que las ya muy próximas fijadas de 9 y 19 de mayo, bastando estos diez días para el transporte de una ciudad a otra de los elementos oficiales de obligada asistencia a ambas inauguraciones, en la seguridad de que las dos Exposiciones, virtualmente a punto de poderse abrir, ofrecerán una magnificencia y una concepción de ultimadas que no se hayan recogido jamás tratándose de las más renombradas del mundo.

En el caso de que se decidiera aplazar la apertura de la de Barcelona para octubre, entre otras razones porque hemos ofrecido al turismo mundial la posibilidad de presenciar las dos aperturas sin hacer más que una breve estancia en España, veinte o treinta días, y hay que cumplir lo ofrecido, ya que, afortunadamente, es factible.

Por otra parte, ni en Sevilla, ni en Barcelona, ni en Madrid, que será el enlace de ambas Exposiciones, se comienza la vida de verano hasta muy entrado julio, con lo cual, mayo, junio y medio julio serán aprovechados por los extranjeros, y cuando éstos declinan un poco en sus visitas, las Exposiciones atraerán a los propios nacionales que en verano tienen más facilidades para viajar.

Por último, si a raíz de los lamentables episodios ocurridos, tan exagerados y explotados en el extranjero, se acordara una modificación en la fecha de las Exposiciones, esto se interpretaría por los que acaso eran movidos precisamente por ese propósito, o por otros mal intencionados para España, como un triunfo que habían obtenido.

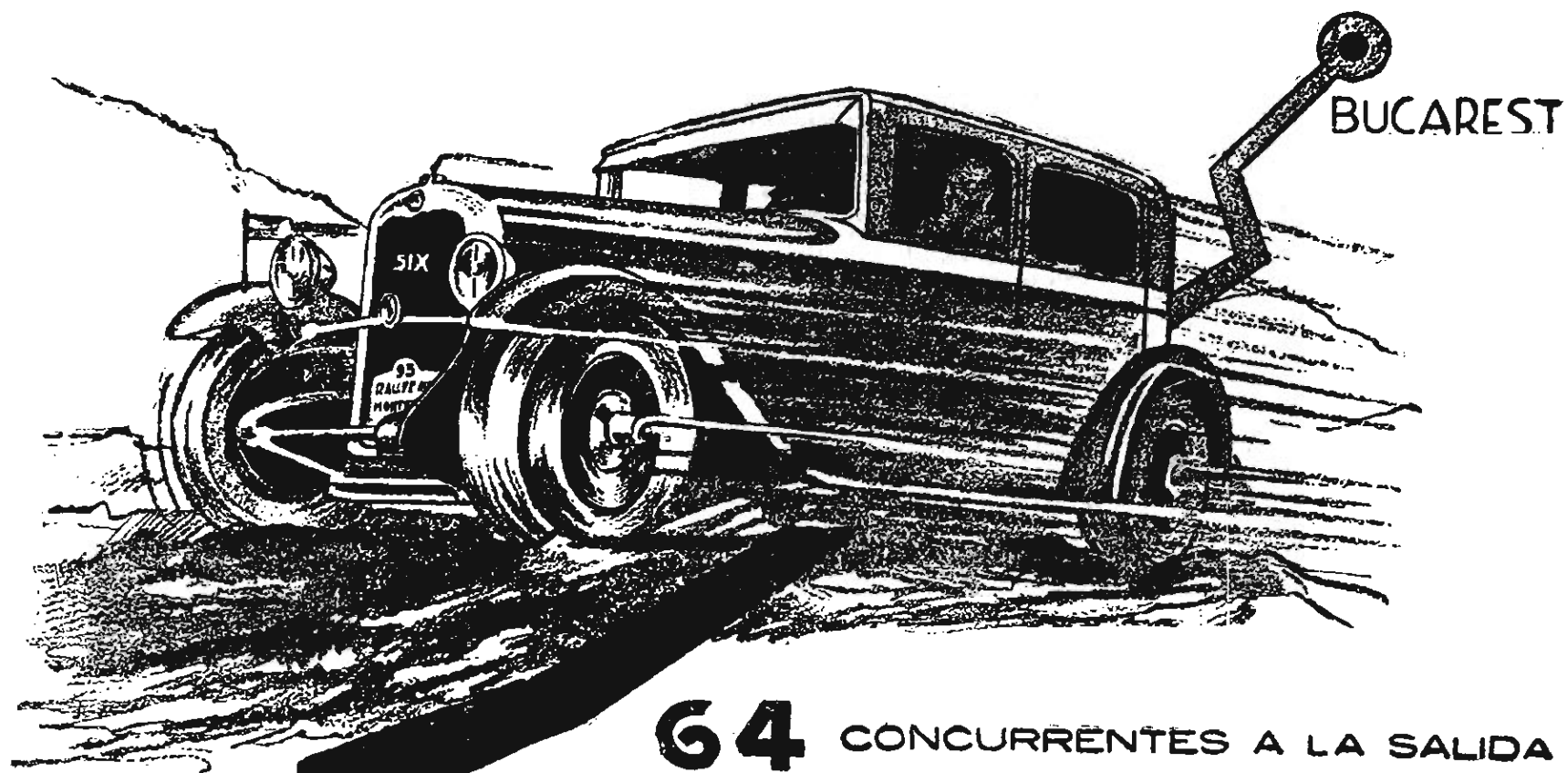
No hay pues que pensar en otras fechas que las ya muy próximas fijadas de 9 y 19 de mayo, bastando estos diez días para el transporte de una ciudad a otra de los elementos oficiales de obligada asistencia a ambas inauguraciones, en la seguridad de que las dos Exposiciones, virtualmente a punto de poderse abrir, ofrecerán una magnificencia y una concepción de ultimadas que no se hayan recogido jamás tratándose de las más renombradas del mundo.

En el caso de que se decidiera aplazar la apertura de la de Barcelona para octubre, entre otras razones porque hemos ofrecido al turismo mundial la posibilidad de presenciar las dos aperturas sin hacer más que una breve estancia en España, veinte o treinta días, y hay que cumplir lo ofrecido, ya que, afortunadamente, es factible.

Por otra parte, ni en Sevilla, ni en Barcelona, ni en Madrid, que será el enlace de ambas Exposiciones, se comienza la vida de verano hasta muy entrado julio, con lo cual, mayo, junio y medio julio serán aprovechados por los extranjeros, y cuando éstos declinan un poco en sus visitas, las Exposiciones atraerán a los propios nacionales que en verano tienen más facilidades para viajar.

Por último, si a raíz de los lamentables episodios ocurridos, tan exagerados y explotados en el extranjero, se acordara una modificación en la fecha de las Exposiciones, esto se interpretaría por los que acaso eran movidos precisamente por ese propósito, o por otros mal intencionados para España, como un triunfo que

VIII.º RALLY AUTOMOVILISTA DE MONTE-CARLO



64 CONCURRENTES A LA SALIDA
24 TERMINAN LA CARRERA

EL UNICO **CITROËN** INSCRITO
 CUBRE LOS 2.939 K. DEL RECORRIDO
BUCAREST-MONTE-CARLO
 SIN LA MENOR AVERIA Y OBTIENE LA

COPA DE REGULARIDAD

ESTA NOTABLE PROEZA, EFECTUADA POR
 EL COMANDANTE BERLESCO SOBRE UN

SEIS CILINDROS C⁶

CITROËN

ESTRICTAMENTE DE SERIE

CONFIRMA DE UN MODO BRILLANTISIMO LAS MARAVILLOSAS CUALIDADES
 DE RESISTENCIA, DE REGULARIDAD, DE MARCHA Y DE ESTABILIDAD DEL

C⁶

SOCIEDAD ESPAÑOLA DE AUTOMOVILES **CITROËN-**



ELS ESPORTS

EL FUTBOL EN BROMA

Aquell temps que no tornàrà...

"El president de la Federació Catalana de Futbol saluda el seu distingit company... i té el gust de convocar-lo a la reunió del Ple que se celebrarà dimarts vinent, dia 6, a les deu del vespre, d'acord amb l'ordre del dia que li adjunta... es complau en testimoniar-li, etc., etc."

Les deu de la nit. El vigilant del carrer del General Arlegui està o l'aguaita a la cantonada i va obrint els federatius la porta de l'escala predestinada a veure-hi entrar d'ara endavant tota mena de malfactors entre mig d'una parella de guàrdies de seguretat. Plana un gran silenci damunt la Via Laietana. Es l'estiu. Els balcons de les cases són oberts. Aci pren la fresca una senyora amb una gran bata blava. Allà un senyor en pijama fuma el seu Cigarettes d'Arden. Sopar. De la finestra de més amunt en surten els aires lents i arrossegats d'un fango, que acaben de corregar de calitat l'atmosfera carregada d'aquesta nit d'agost.

Un quart d'onze, dos quarts d'onze, tres quarts d'onze, i a la terrassa de la Federació només hi ha cinc o sis federatius que s'impacienten. Per a reunir el ple se'n necessiten nou. El president, que ha arribat dels primers, anuncia que si a les onze els que manquen per fer el número no han arribat, la reunió se suspendrà.

Arriba del carrer el so d'uns claxons d'automòbil. Se sent una mica d'alarull. Arriben cinc, sis, set, un total federatiu de can Soler de la Barceloneta.

A la terrassa de la Federació algú diu:—Ja patirem. Acabarem a les quatre de la matinada. Avui si que hi haurà discursos.

Als cinc minuts comença la sessió. Mentre el secretari llegia l'acta, els que han de començar la discussió s'hi posen bé, es descorden l'armilla, clamen unes grans pipades al cigar, i tota la llum blanca de la gran aranya que presideix l'urna gausa ven prenent un color rosat i un lluminer com olivera.

Els representants dels Comitès provincials minyuegen per decidir com s'ha d'arribar per demanar diners. Van esguardant les cares dels presents per veure amb quins vots poden comptar i amb quins no. El representant de Girona, com que és un xic dur d'orella, quan els interromp ho fa amb la veu natural, i els altres de seguida li fan: Pixerri!

Mentrestant, el representant del Sabadell cerca vots per una demanda que ha de presentar per tot que aixequi la desqualificació del mig ala que està castigat per tres mesos per haver dit nyóbit a l'àrbitre.

L'arribada va portant gasoses i cerreses, i la sala està ja tota plena d'una boira de fum que posa una auriola blavosa sobre les orelles dels que debaten. La campana d'ora perquè el debat es mou dins una blana placidesa.

Ara s'està debatent un article del nou Reglament. S'està parlant de traspàsos. Demana la paraula el nostre estimat amic, el delegat del Badalona. El delegat del Sans s'hi posa bé i amaneix les ungles.—Els Clubs petits han de formar el quadre davant dels Clubs abassegadors que els hi preuen els jugadors sense cap contemplació. Tòthom ha de posar-se al costat dels Clubs modestos, perquè al cap i a la fi aquests són els veritables planters de jugadors. Els Clubs de barriada i els de fora de Barcelona són les víctimes d'aquest vampirisme dels Clubs de les grans ciutats de ciment armat. Ara mateix, hi ha un Club—diu el delegat del Badalona—que s'ha posat d'acord amb un altre Club, que no vull anomenar... (El delegat del Sans demana la paraula) per prendre's un jugador, i si nosaltres no tenim diners per retèner-lo...

El discurs continua, i cada vegada va prenent tons més patètics. Els Clubs petits són pobres, i quan un jugador, que no s'ha vist mai un bitllet de cent a la butxaca, és tocat per qualque capdell dels grans Clubs, li roda el cap de seguida i comença a vociferar, i l'endemà un altre li arrenca la signatura. Els Clubs petits no tenen ni cinc, ni hi ha un pa a la post, es troben indefensos, tenen la caixa plena de terenyines, i cal que entre tots es faci una mitja sagrada per plantar cara als que s'ho volen menjar tot, i a més als traidors que els ajuden. El futbol a les comarques està cada dia més posat, i ha arribat l'hora de fer un va-i-tot, perquè sinó la mort del futbol serà al seu interior de poc, i tots anirem al cel d'entrament.

El delegat del Sans pren la paraula. Està congestionat de la llagosta amb salsa de la casa de can Soler, i de la botifarra amb mongetes que li ha obert canvi. Tòthom preveu que es van a dir coses gruixudes. L'atmosfera de la sala on està reunit el Ple és tan espessa, que es pot tallar. Les cerreses i gasoses no donen l'abast a calmar la set en aquesta nit encesa de canícula.

—Senyors: Ha arribat l'hora de parlar clar. Ha arribat l'hora de què posem els punts sobre les t. perquè sinó ens n'anem de dret al desastre. Senyors: Si no ens hi posem de sermó, d'aquí quatre dies el futbol no serà mort, sinó que serà poirrit i repodrit. I vola: Fora cerreses; aquí hi ha molta gent que cara a cara us diu una cosa, i pel darrera no té raó d'ones que

ció actual en la qual es troben bastant mal situats.

ESPANYOL-MADRID

Corresponsal al Torneig de Lliga de la Primera Divisió se celebrà diumenge vinent, al camp de la carretera de Sarrià, a un quart de cinc de la tarda, el partit de futbol entre els primers equips del Real Madrid i el Club Esportiu Espanyol, campió de Catalunya i d'Espanya.

Aquest partit serà la repetició de la passada final, jugada a València, en la qual sortí vencedor l'Espanyol per la mínima diferència.

A fi de poder sortir vencedor d'aquest partit, el Reial Madrid presentarà el seu equip complet i arreglarà els seus nous set internacionals.

S'ha posat a la venda el taquíllatge per a aquest encontre a les oficines del club de la carretera de Sarrià.

CAMPIONAT ESCOLAR

Avui, dijous, a les quatre de la tarda, tindrà lloc al camp de la Unió Esportiva de Sant Andreu el partit corresponent al Campionat escolar de futbol entre la Facultat de Filosofia i el de l'Escola d'Enginyers Industrials. L'equip d'aquesta darrera serà el següent: Gomis, Font, Echevarria, Borrás, Echeibarrrena, Vilagut, Carriello, Echeibarrrena II, Campabadal II, Castro i Gastaminza.

EL FUTBOL A LES COMARQUES

Tàrraga, 1; Mollerusa, 1

El dia 17 se celebrà aquest partit, que tants apassionats comentaris havia desvetllat per la igualtat de forces dels dos equips.

Hi assistí una concurrència nombrosíssima, tant d'ací com de tots els pobles del voltant.

A dos quarts de quatre l'àrbitre, senyor Helmos, arreglarà els equips de la següent manera:

Mollerusa: Trepal, Fontanet, Solsona, Serret, Dalmases I, Ballarín, Santallà, Bosch, Vilardosa i Dalmases II.

Tàrraga: Pont I, Bonastre, Ribot, Trilla, Pont II, Maimó, Cucurull, Ponsenau, Segura, Puig i Güell.

Des dels primers moments tots 22 jugadors varen demostrar ganes d'aconseguir la victòria, però la sort, podem dir, no va decantar-se per a cap dels dos equips.

Els uns i els altres tingueren moltes ocasions de marcar, però bé que el domini fou més persistent per part del Tàrraga.

El Tàrraga té uns mitjos i una defensa superiors als del Mollerusa; per contra, aquest posseïx una davantera superior a la del Tàrraga.

Als 30 minuts de joc En Cucurull marcà el primer gol per al seu equip, aprofitant un penalty, i cinc minuts abans de finalitzar l'encontre En Vilardosa aconseguí el gol de l'empat, que li valgué una ovació.

Pel Tàrraga, els millors foren Pont II, Cucurull, Ribot, Bonastre, Maimó i Güell, i pel Mollerusa, Fontanet, Trepal, Dalmases I, Bosch, Ballarín i Vilardosa.

L'àrbitre, imparcial i energic.

A GIRONA

Vic F. C., 0; U. D. Girona, 3

U. S. Figueras, 1; U. D. Girona, 7

Els unionistes, després de l'empat amb el Figueras a 2 gols (no s'acabà el partit), han tornat a presentar-se en molt bona forma.

Diumenge passat varen guanyar el primer partit del campionat eliminatori, amb el Vic F. C., per 3 a 0, i a l'ahir varen aixafar, després d'una forta lluita, a la U. S. de Figueras per 7 a 1.

De jugar com varen fer-ho ahir, creiem que poden molt ben guanyar diumenge que ve a Vic.

El partit fou molt mogut tots 90 minuts, i el domini va correspondre als locals.

De bell antuvi els figuerencs varen marcar el primer punt, i va semblar com si els unionistes es desmoralitzessin una mica, que fou aprofitat pels forans per a efectuar algunes jugades perilloses.

Però varen tornar a reaccionar els locals i varen marcar 3 gols seguits.

A la segona part varen imposar-se seguidament els propietaris del terreny, i ja només es veié un equip al camp, que era la Unió, que aconseguí marcar tres punts més.

Els distingiren pels forans: Areta, Felip i els dos extrems.

Els locals ens agradaren tots, car començant per Puig i acabant per Roca, tots compliren admirablement.

El davanter centre, debutant, va causar-nos molt bona impressió; se li notà una manca d'entrenament, però de jugar com va fer-ho diumenge, creiem que serà un bon substitut d'Abelard.

A CASTELLNOU DE SEANA

Castellnou, 2; Bellpuig, 0

Al camp del F. C. Castellnou se celebrà aquest encontre, davant un nombros públic.

L'àrbitre, senyor Boldú, donà comença a la lluita, en la qual es veié un constant domini de l'equip local, que durà tot el primer temps. Als quinze minuts de joc, en un atac de la davantera castellnovesa, Salla tirà una bola que reperi l'hiu el porter, i Tomàs, oportú, rematà a gol.

Cotxe Americà

Conducelo interior, elno plaques i quatre portes, en excelent estat, vendria a bon preu. Pot veure's tots els matins al

Garatge Europa CALABRIA, 2

En un avenç, Tomàs passa la bola a Cabestany, el qual d'un bon xut entra per segona vegada la pilota a la xarxa. Amb el resultat de dos a zero acabà el primer temps.

La segona part es veié el joc més alternat: alguna arrencada perillosa de l'ala esquerra forastera, que tallà admirablement el defensa Carrera.

L'equip estava integrat per Santafeliu, Carrera II, Cabestany J, Cabestany II, Gassó, Oliver, Carrera I, Salla, Tomàs, Cabestany III i Marv.

Es distingiren els mitjos i defenses, i d'una manera especial el defensa Carrera.

L'àrbitre, senyor Boldú, ho féu bastant bé.

TENNIS

Els pròxims partits internacionals

NOORDWIJKSCHE SP. CONTRA BARCELONA L.T. CLUB

Desitgem d'orientar quelcom els tennistes sobre la veritable value de l'equip holandès que visitarà la nostra ciutat els dies de Pasqua, i ens plau donar algunes dades, prou eloquents per elles soles, per confirmar la categoria dels jugadors que s'ha esforçat a fer-nos conèixer el Barcelona L.T. Club.

Forma part de l'equip i segurament el seu capità l'arreglarà en primer lloc, En Timmer. Aquest jugador va precedir de molta fama obtinguda en els partits que porta jugats contra els millors raquetes mundials. Ha vençut la majoria de primeres categories europees, entre les quals podem citar Kerling i Takats en el match contra Hongria per a la copa Davis, l'any passat. A tots dos els vençé en tres sets, i d'aquests el més disputat per sis jocs a quatre. Ha vençut En Kozkum en quatre sets, del qual resultat es poden envanir pocs jugadors.

En Gerard, l'Arago i d'altres, es compten també entre els vençuts per En Timmer. Però amb En Borotra i amb En Cochet, però amb resultats molt brillants. Amb En Cochet, principalment, la seva derrota per 8-6, 11-9, 3-6, 5-7, és suficient per acreditar per sempre un tennista. Jugant contra Tilden i Hunter en el match Estats Units-Holanda, els arrebassà un set a cadascun.

En edicions successives procurarem dir quelcom dels altres elements de l'equip visitant, un dels millors que han vingut i probablement el més complet.

Confiem que els tennistes sabran correspondre a l'esforç del Barcelona L.T. Club i que els partits que esperem amb tanta impaciència quedaran emmarcats com es mereixen i com ja estem acostumats a veure a la nostra ciutat.

Carnet de l'excursionista

UNA FESTA DEL CENTRE EXCURSIONISTA BARCELONES

Avui, dijous, a les deu del vespre, vetllada dedicada a la neu (segon any), que tindrà lloc al saló teatre del Centre Moral Instruït de Gràcia, carrer de Ros i Olanó, números 7 i 9, edit gentílim al Centre Excursionista Barcelonès per a projectar la magnífica pel·lícula de caire esportiu "La Muntanya Sagrada". L'entrada serà per rigorosa invitació, que facilitaràn totes dues entitats.

Durant el descans s'efectuarà la preparatòria de l'excursió anunciada per als dies 24 i 25 d'aquest mes a Figols, santuari de Lourdes, ongles de la Nou i clot de l'Intern. Sojorn, al santuari de Faigars.

El recorregut del segon dia serà: pla de Sant Cristòfol, creu dels Cortals, grau de l'Escoladon i església parroquial de Sant Jaume de Frontanyà, exemplar bellíssim de l'art romànic a Catalunya. La tornada es farà per la creu d'En Soler, les Baumes, Sant Esteve de Soladon i Gombreny.

Lloc de reunió: a l'estació dels Ferrocarrils Catalans, a dos quarts de vuit del matí.

REVISTES REBUDES

Butlletí del Grup Excursionista Joventut Catalana, corresponent als mesos de març i abril, amb la seva acostumada excel·lent presentació. Publica: Editorial; Rosend Serra i Pagès; Com crec que hauria d'ésser el nostre butlletí, per Antoni Català; Vós que això llegiu: Memòries d'un excursionista en terres de València: Lucena del Cid, per Francesc Martínez i Soliva; Els Llibres, per Rondan; Curs de conferències: Pessebres; Formació de Junes; Amics del Llibre; Biblioteca; Secció fotogràfica; Subscripció Pro-acabament estatge; Carnet del Soci i el clíx Recó pirenenc.

Gaseta, de l'Orfeó Terrassa i del seu Grup Excursionista, inserix el següent sumari:

Anuàrium de la guerra amb l'Espanyol, per Jerzy Weis (trad. catalana de N.). — Col·loqui de l'excursionista, per E. Pujol i Alguero. Les cançons populars, per Brand. Triptic poètic, per Teresa Miró. Notes d'arxiu terrassencs: El pont de Sant Pere, per R. de la G. — **, per Enric Gall. — Tribuna lliure: Del matrimoni, per P. Moca. — Repos..., per Francesc de P. Ribes Clotet. — "L'obra dels orfeons a Catalunya". — Festes dels mes i noticiari de l'Orfeó. — Excursions del mes i noticiari del Grup Excursionista. Una il·lustració intercalada en el text.

PILOTA BASCA

FRONTO PRINCIPAL PALACE (PROFESSIONALS)

Poques partides tan memorables com la que es jugà dimarts, a la canxa del Frontó Principal Palace, entre Irigoyen III-Arriole i Azumendi-Ecenarro II. Els dos primers lluien divisa vermella i sortiren del quadre 9 i mig; Azumendi i Ecenarro, sortiren del 9, amb cinturó color blau-cel.

Les jugades sovintejaren fins a mitjans del partit, en el qual el davanter blau, amb un joc dur i efecte, adreçat a la saga vermella, s'apoderà del marcador en mig de la satisfacció dels al·listes, que estaven carregats de paperetes blaves.

En començar la darrera desena, però, Ferran entrà coratjosament a la pilota des del quadre 4 al 9, féu belles filigranes i atacà tan valentament a Ecenarro que les distàncies s'anaren escorçant fins que sobrevingué l'empat a 34, aplaudit entusiàsticament per tot el públic. Després del següent empat a 35, els blaus es posaren a 39, on foren atrapat per la parella vermella, que féu veritables meravelles.

L'èpilog de la bella jornada consistí en la caiguda del 40 blau, en perdre Irigoyen una pilota de dreta, quan intentava dibuixar un acabament.

La concurrència que emplenava les localitats del frontó, com moguda per un ressort, salutà els quatre artistes amb una delirant ovació.

A continuació, en un encontre sense pena ni glòria, Enlilio II i Enlilio, foren vençuts per Gurrecaga i Lizarraga, per 35 a 21.

Escacs

PENYA D'ESCACS PONENT

Amb motiu de celebrar-se el primer aniversari de la seva fundació, dissabte vinent, dia 23, la Junta Directiva ha organitzat un festival escacista, el programa del qual no pot ésser més suggestiu.

Primer.—Obertura de l'acte pel senyor president de la Federació Espanyola d'Escacs.

Segon.—Sessió de simultànies de vint taulers, a càrrec del jugador internacional Fèlix Soler, ex-campió de Catalunya.

Tercer.—Repartiment de premis del finit Campionat social.

Finalitzarà el festival amb un xampany d'honor.

En la sessió de simultànies, l'in-

BOXA

DEFER GUANYA A TASSIN EL CAMPIONAT DE FRANÇA DEL PES PLOMA

En un match disputat diumenge passat a Anchel, Tassin va perdre el campionat de França del pes ploma en resultar batut per Defer, un boxador classificat en tercera sèrie.

Tassin, malgrat d'haver defensat darrerament amb èxit el campionat, davant Soya i Cranc, ha estat tingut sempre a França com un boxador superior en classe a molts altres plomes del país.

CUTHBERT I CORBETT FAN MATCH NUL

En un match disputat dilluns passat al National Sporting Club de Londres, Johnny Cuthbert i Hany Corbett feren match nul en 15 represes.

El match era vàlid per al campionat d'Anglaterra del pes ploma i el cinturó de Lord Lonsdale, trofeus que resten en possessió de Cuthbert.

GENON BATUT A LONDRES

El belga Alfred Genon, campió d'Europa del pes welter, resultà batut abans d'ahir a Londres per abandonament en vuit represes, per l'anglès Dorn Volante.

AL BROWN-BERNASCONI

Diuen de Sant Sebastià que ha estat definitivament signat per l'empresa del frontó Jai Alai un match Al Brown-Bernasconi.

De la mateixa procedència informen que és molt possible que el negre sigui acarat a París a Emili Hadner, campió del món del pes ploma.

UNA GRAN VETLLADA EN PERSPECTIVA

Per a data pròxima, a l'Olympia hom tramita l'organització d'una magna vetllada de boxa, en la qual tres dels nostres millors pugils constituiran la base d'aquesta sensacional vetllada.

Gironès, la figura més destacada del programa, hom tracta d'acarar-lo a Mascart, Charles Flix a Biron, ex-campió de França del pes gal i actualment challenger de Morachini, i, finalment, Segon Bartos boxaria amb Sirvain, el qui davant de Gironès tan forta impressió va causar en els pocs rounds que hom pogué veure del combat, a causa del cop baix donat per Gironès.

NOTES PREGADES

RICARD ALIS DAVANT DE L'HISPANO-ARGENTÍ CASTOR CALVO

Avui, dijous, a la nit, tindrà lloc al "Nuevo Mundo" una interessant vetllada de boxa, a base de deu rounds, que ha de posar Ricard Alis davant del batallador Castor Calvo, i d'una altra de vuit rounds que enfrontarà a Pere Saez, el veterà ex-campió d'Espanya, amb Emili Martínez, de la Ferroviària, campió de Castella.

A quatre rounds obriran la vetllada els notables lleugers Vilardosa i Macià. Vilardosa, que va ésser un dels millors amateurs del darrer campionat, tindrà davant seu un dels homes més durs de la seva divisió.

A igual distància que l'anterior combat, el batallador Sensano serà acarat a Altes, científic i batallador lleuger del Boxing.

A sis rounds el batallador Torres, un dels millors coneguts del pes lleuger, serà enfrontat al sudamericà Zavala, que, davant de Tormo en el seu debut, tan excel·lent impressió va causar per la seva combativitat i no·blesa.

A sis rounds, Blanch, el formidable encaixador del pes mitjà, que ha

NATACIO

LA REVISTA "NATACIO"

Hem rebut el número de la revista "Natació", portant-venç del C. N. Barcelona, corresponent al mes de febrer, el qual, amb l'excel·lent presentació de costum, inserix: "Mea culpa", de Joan: Consell Directiu: Extracte d'actes: Concurs d'hivern: Campionat social de pilota a mà individual i per parelles; Informació.

PILOTA BASCA

FRONTO PRINCIPAL PALACE (PROFESSIONALS)

Poques partides tan memorables com la que es jugà dimarts, a la canxa del Frontó Principal Palace, entre Irigoyen III-Arriole i Azumendi-Ecenarro II. Els dos primers lluien divisa vermella i sortiren del quadre 9 i mig; Azumendi i Ecenarro, sortiren del 9, amb cinturó color blau-cel.

Les jugades sovintejaren fins a mitjans del partit, en el qual el davanter blau, amb un joc dur i efecte, adreçat a la saga vermella, s'apoderà del marcador en mig de la satisfacció dels al·listes, que estaven carregats de paperetes blaves.

En començar la darrera desena, però, Ferran entrà coratjosament a la pilota des del quadre 4 al 9, féu belles filigranes i atacà tan valentament a Ecenarro que les distàncies s'anaren escorçant fins que sobrevingué l'empat a 34, aplaudit entusiàsticament per tot el públic. Després del següent empat a 35, els blaus es posaren a 39, on foren atrapat per la parella vermella, que féu veritables meravelles.

L'èpilog de la bella jornada consistí en la caiguda del 40 blau, en perdre Irigoyen una pilota de dreta, quan intentava dibuixar un acabament.

La concurrència que emplenava les localitats del frontó, com moguda per un ressort, salutà els quatre artistes amb una delirant ovació.

A continuació, en un encontre sense pena ni glòria, Enlilio II i Enlilio, foren vençuts per Gurrecaga i Lizarraga, per 35 a 21.

PILOTA BASCA

FRONTO PRINCIPAL PALACE (PROFESSIONALS)

Poques partides tan memorables com la que es jugà dimarts, a la canxa del Frontó Principal Palace, entre Irigoyen III-Arriole i Azumendi-Ecenarro II. Els dos primers lluien divisa vermella i sortiren del quadre 9 i mig; Azumendi i Ecenarro, sortiren del 9, amb cinturó color blau-cel.

Les jugades sovintejaren fins a mitjans del partit, en el qual el davanter blau, amb un joc dur i efecte, adreçat a la saga vermella, s'apoderà del marcador en mig de la satisfacció dels al·listes, que estaven carregats de paperetes blaves.

En començar la darrera desena, però, Ferran entrà coratjosament a la pilota des del quadre 4 al 9, féu belles filigranes i atacà tan valentament a Ecenarro que les distàncies s'anaren escorçant fins que sobrevingué l'empat a 34, aplaudit entusiàsticament per tot el públic. Després del següent empat a 35, els blaus es posaren a 39, on foren atrapat per la parella vermella, que féu veritables meravelles.

L'èpilog de la bella jornada consistí en la caiguda del 40 blau, en perdre Irigoyen una pilota de dreta, quan intentava dibuixar un acabament.

La concurrència que emplenava les localitats del frontó, com moguda per un ressort, salutà els quatre artistes amb una delirant ovació.

A continuació, en un encontre sense pena ni glòria, Enlilio II i Enlilio, foren vençuts per Gurrecaga i Lizarraga, per 35 a 21.

PILOTA BASCA

FRONTO PRINCIPAL PALACE (PROFESSIONALS)

Poques partides tan memorables com la que es jugà dimarts, a la canxa del Frontó Principal Palace, entre Irigoyen III-Arriole i Azumendi-Ecenarro II. Els dos primers lluien divisa vermella i sortiren del quadre 9 i mig; Azumendi i Ecenarro, sortiren del 9, amb cinturó color blau-cel.

Les jugades sovintejaren fins a mitjans del partit, en el qual el davanter blau, amb un joc dur i efecte, adreçat a la saga vermella, s'apoderà del marcador en mig de la satisfacció dels al·listes, que estaven carregats de paperetes blaves.

En començar la darrera desena, però, Ferran entrà coratjosament a la pilota des del quadre 4 al 9, féu belles filigranes i atacà tan valentament a Ecenarro que les distàncies s'anaren escorçant fins que sobrevingué l'empat a 34, aplaudit entusiàsticament per tot el públic. Després del següent empat a 35, els blaus es posaren a 39, on foren atrapat per la parella vermella, que féu veritables meravelles.

L'èpilog de la bella jornada consistí en la caiguda del 40 blau, en perdre Irigoyen una pilota de dreta, quan intentava dibuixar un acabament.

La concurrència que emplenava les localitats del frontó, com moguda per un ressort, salutà els quatre artistes amb una delirant ovació.

A continuació, en un encontre sense pena ni glòria, Enlilio II i Enlilio, foren vençuts per Gurrecaga i Lizarraga, per 35 a 21.

Club Femení d'Esports

El Club Femení d'Esports assabenta a les sòcies que totes les que el vinent dissabte no se les hagi passat a cobrar el rebut del mes actual, se serveixin passar pel local social a recollir-lo, car serà necessària la seva presentació per franquejar-les-hi l'entrada a "Mar Bella".

Han estat posades a la venda les insignies d'esport i de roba per als vestits de bany.

Les senyoretes sòcies que vulguin concórrer a les classes de gimnàstica que des del primer d'abril es donaran amb tota regularitat, són pregades de fer la seva inscripció al local social (carrer Pas de l'Ensenyança, núm. 1, primer pis, primera porta).

Hom recorda als que vulguin aportar llibres per a la Biblioteca del Club Femení d'Esport, que ho facin al local social: Pas de l'Ensenyança, 1.

ELS ESPORTS DE LA PUBLICITAT

Els nostres lectors trobaran:

Els dimarts: La crònica de la setmana pugillista.

Els dimecres: Remarques i Del Turf.

Els dijous: L'esport en broma.

Els divendres: Crònica d'Atletisme.

Els dissabtes: Al voltant del ciclisme.

Els diumenges: Temes futbolístics.

ELS ESPORTS DE LA PUBLICITAT

Els nostres lectors trobaran:

Els dimarts: La crònica de la setmana pugillista.

Els dimecres: Remarques i Del Turf.

Els dijous: L'esport en broma.

Els divendres: Crònica d'Atletisme.

Els dissabtes: Al voltant del ciclisme.

Els diumenges: Temes futbolístics.

ELS ESPORTS DE LA PUBLICITAT

Els nostres lectors trobaran:

Els dimarts: La crònica de la setmana pugillista.

Els dimecres: Remarques i Del Turf.

Els dijous: L'esport en broma.

Els divendres: Crònica d'Atletisme.

Els dissabtes: Al voltant del ciclisme.

Els diumenges: Temes futbolístics.

ELS ESPORTS DE LA PUBLICITAT

Els nostres lectors trobaran:

Els dimarts: La crònica de la setmana pugillista.

Els dimecres: Remarques i Del Turf.

Els dijous: L'esport en broma.

Els divendres: Crònica d'Atletisme.

Els dissabtes: Al voltant del ciclisme.

Els diumenges: Temes futbolístics.

ELS ESPORTS DE LA PUBLICITAT

Els nostres lectors trobaran:

Els dimarts: La crònica de la setmana pugillista.

Els dimecres: Remarques i Del Turf.

Els dijous: L'esport en broma.

Els divendres: Crònica d'Atletisme.

Els dissabtes: Al voltant del ciclisme.

Els diumenges: Temes futbolístics.

ELS ESPORTS DE LA PUBLICITAT

Els nostres lectors trobaran:

Els dimarts: La crònica de la setmana pugillista.

Els dimecres: Remarques i Del Turf.

Els dijous: L'esport en broma.

Els divendres: Crònica d'Atletisme.

Els dissabtes: Al voltant del ciclisme.

Els diumenges: Temes futbolístics.

ELS ESPORTS DE LA PUBLICITAT

Els nostres lectors trobaran:

Els dimarts: La crònica de la setmana pugillista.

Els dimecres: Remarques i Del Turf.

Els dijous: L'esport en broma.

Els divendres: Crònica d'Atletisme.

Els dissabtes: Al voltant del ciclisme.

Els diumenges: Temes futbolístics.

ELS ESPORTS DE LA PUBLICITAT

Els nostres lectors trobaran:

Els dimarts: La crònica de la setmana pugillista.

Els dimecres: Remarques i Del Turf.

Els dijous: L'esport en broma.

Els divendres: Crònica d'Atletisme.

Els dissabtes: Al voltant del ciclisme.

Els diumenges: Temes futbolístics.

ELS ESPORTS DE LA PUBLICITAT

Els nostres lectors trobaran:

Els dimarts: La crònica de la setmana pugillista.

Els dimecres: Remarques i Del Turf.

Els dijous: L'esport en broma.

Els divendres: Crònica d'Atletisme.

Els dissabtes: Al voltant del ciclisme.

Els diumenges: Temes futbolístics.

Club Femení d'Esports

El Club Femení d'Esports assabenta a les sòcies que totes les que el vinent dissabte no se les hagi passat a cobrar el rebut del mes actual, se serveixin passar pel local social a recollir-lo, car serà necessària la seva presentació per franquejar-les-hi l'entrada a "Mar Bella".

Han estat posades a la venda les insignies d'esport i de roba per als vestits de bany.

Les senyoretes sòcies que vulguin concórrer a les classes de gimnàstica que des del primer d'abril es donaran amb tota regularitat, són pregades de fer la seva inscripció al local social (carrer Pas de l'Ensenyança, núm. 1, primer pis, primera porta).

Hom recorda als que vulguin aportar llibres per a la Biblioteca del Club Femení d'Esport, que ho facin al local social: Pas de l'Ensenyança, 1.

ELS ESPORTS DE LA PUBLICITAT

Els nostres lectors trobaran:

Els dimarts: La crònica de la setmana pugillista.

Els dimecres: Remarques i Del Turf.

Els dijous: L'esport en broma.

Els divendres: Crònica d'Atletisme.

Els dissabtes: Al voltant del ciclisme.

Els diumenges: Temes futbolístics.

ELS ESPORTS DE LA PUBLICITAT

Els nostres lectors trobaran:

Els dimarts: La crònica de la setmana pugillista.

Els dimecres: Remarques i Del Turf.

Els dijous: L'esport en broma.

Els divendres: Crònica d'Atletisme.

Els dissabtes: Al voltant del ciclisme.

Els diumenges: Temes futbolístics.

ELS ESPORTS DE LA PUBLICITAT

Els nostres lectors trobaran:

Els dimarts: La crònica de la setmana pugillista.

Els dimecres: Remarques i Del Turf.

Els dijous: L'esport en broma.

Els divendres: Crònica d'Atletisme.

Els dissabtes: Al voltant del ciclisme.

Els diumenges: Temes futbolístics.

ELS ESPORTS DE LA PUBLICITAT

Els nostres lectors trobaran:

Els dimarts: La crònica de la setmana pugillista.

Els dimecres: Remarques i Del Turf.

Els dijous: L'esport en broma.

Els divendres: Crònica d'Atletisme.

Els dissabtes: Al voltant del ciclisme.

Els diumenges: Temes futbolístics.

ELS ESPORTS DE LA PUBLICITAT

